

emirdağ

ÜCRETSİZDİR

EMİRDAĞLILAR KÜLTÜR EĞİTİM VAKFI YAYIN ORGANIDIR

SAYI 34 ARALIK 2018

“

Atlayıp gider eşiği
Sofrada kaldı kaşığı
Gelin evin yakışığı
Sağdıçım kınan kutlu olsun
Orda dirliğin tatlı olsun ...

**GEÇMİŞTEN GÜNÜMÜZE
DÜĞÜN ADETLERİ**

ÖNDER DİL

ÜSTÜN BASARIDA
ÖNDERİZ
32 YIL

f | t | i onderdilkursu
www.underdil.com

☎ 0 (222) 231 35 96

İstiklal Mahallesi Çınar Sokak No:6 Eskişehir

**1978'den
beri**

**PINO
40
YIL**

www.pino.com.tr

emirdağ

EMİRDAĞLILAR KÜLTÜR EĞİTİM VAKFI YAYIN ORGANIDIR

EMİRDAĞLILAR VAKFI

İmtiyaz Sahibi
EVAK Emirdağlılar Kültür Eğitim Vakfı
Yönetim Kurulu Başkanı
H. Murat KAHYA

Genel Yayın Yönetmeni
Mesut ACET

Yazı İşleri Müdürü
Özcan TÜRKMEN

Yayın Kurulu
Muharrem KUBAT, Fikret AKIN, Elif BAĞCI, Sibel ERENOĞLU,
Ali İhsan SARIÇOBAN

Reklam Sorumlusu
Erhan PAMUKOĞLU

Kapak Görseli
Resam Mehtap KONRAT

EMİRDAĞ/Özgür KAPLAN
Yenidoğan Mahallesi Yavuz Sk.No
4 Kat 2 EMİRDAĞ (0544 633 78 73)

AFYONKARAHİSAR Cevdet SEZGİN
Esentepe Mah. Şair Ali Keskintürk
Caddesi Anı Apt. No.16
AFYONKARAHİSAR
(0507 2320617)

BURSA Beyhan ARICI
İhsaniye Mah. 2. Dilek Sok. Yılvar 1
Sitesi D Blok D:16 Nilüfer / BURSA
(0505 9353441)

İZMİR İbrahim TOPÇU
2108/10 sk. No 7f k. 4 d.17 Bayraklı
/ İZMİR
(0533 478 65 52)

ANKARA A. Muhsin TÜRKMEN
İlk Adım mahallesi Namdar Sok.
19/3 Dikmen / ANKARA
(0542 5262951)

ANTALYA A. KÖKTEN KESKİN
Kemer Mah. 1627 sok. Çiğdem
Apt. Kat 1 Daire 1 Side / Manavgat
/ ANTALYA
(0542 672 85 46)

DANİMARKA İsmail ALTINTAŞ
Primulavej 10 5.000 Odense C /
DANİMARKA
(00 45 268 290 32)

BELÇİKA Burhanettin KORKMAZER
Rue de formanoir 15. Anderlecht
Brüksel / BELÇİKA
(00 32. 477 76 02 03)

FRANSA Veyssel AYDOĞAN
EUROJOINT 214-216 avenue
generale degaulle 69530 Brignais
FRANSA (0033629181734)

HOLLANDA Akın DÖNMEZ
Bertha Von Sutfnerstraat 45
2037 Harlem / HOLLANDA
(0031655753053)

ADRES

Hoşnudiye Mah. İsmet İnönü Cad. Kazım Önal İş Merkezi Kat 6
Daire:43/46 Tepebaşı / Eskişehir

İLETİŞİM

Tel:0 222 233 74 74

Faks: 0 222 234 32 32

Web : www.emirdagvakfi.com

E-Mail: emirdagvakfi@gmail.com

BASKI YERİ

Aktüel Ofset

Matbaacılar sitesi Alpu yolu kavşağı milli sk.

no:15- 17 Eskişehir

Tel: 0222 217 41 91

0222 234 86 30

e-mail: aktuelofset@gmail.com

Emirdağ dergisinde yayımlanan yazı, haber ve fotoğrafların her türlü telif hakkı Emirdağ Sosyal Dayanışma Kültür ve Eğitim Vakfı'na aittir. İzin alınmadan, kaynak gösterilirse dahi iktibas edilemez. Yazıların fikir sorumluluğu yazarlarına aittir.

6

Biz Büyük Bir Aileyiz

8

900 Kişilik Dayanışma Yemeği

24

Emirdağlılar Vakfı Yarı Yıl Konseri

38

Eski Emirdağ Ağzı

62

Emirdağ Abdal Geleneği

İÇİNDEKİLER

İle Emirdağlı Kadınlardan Örnek Dayanışma Günü

16 İçimizdeki Değerler

18 Alişan Kapaklıkaya

26 Kadının Eli – Kadının Sesi

34 Lele* Nehrinin Kıyısındaki Emirdağ!

44 Geçmişe Yolculuk

50 Çözmek Elimde Değil
Gönlümü Senden Kadın

60 Belgelerde
Emirdağ

72 Geçmişten Günümüze
Emirdağ'da Düğün Ve Nişan Adetleri

80 Yiğidin Harman Olduğu Yer
Emirdağ

92 Emirdağlıların
Morale Reel Etkisi!

H. Murat KAHYA
Emirdağlılar Vakfı Başkanı

BİZ BÜYÜK BİR AİLEYİZ

Sevgili hemşerilerim,

Yeni yılda, yeni umutlar ve yeni heyecanla, dergimizin yeni sayısı, Vakfımızdan haberler ve "Yöremiz ve İnsanlarımız" temasıyla sizlerle buluştuk.

Göreve geldiğimiz ilk günden itibaren Vakfımızı geniş kitlelere ulaştıracakımız vaadini verdik ve hemen Vakfımızın kurucuları, Emirdağ'ımızın Mülki ve İdari amirleri, Gömü ve Davulga Beldelerimizin Belediye Başkanları, Emirdağlı parlamenterler, hizmeti geçen bürokratlar, bağış yapan hayırasever iş adamlarımız ve Eskişehir'deki üniversitelerimizde görevli akademisyenlerden oluşan Onur Kurulumuzu oluşturduk.

Meslek odaları ve Sivil toplum kuruluşlarının başkanları, Şair, Yazar ve Sanatçılarımız ile Saygın iş adamlarımızdan oluşan Danışma Kurulumuzu oluşturduk.

İki yıl ramazan ayında iftar yemeği ve silesiyle Onur Kurulumuz ve Danışma Kurulumuzla birlikte olduk. Toplantıya icabet eden ve katkı sağlayan Onur Kurulu ve Danışma Kurulu üyelerimize teşekkür ederiz.

Vakfımız, Gençlerimizle ve Kadınlarımızla daha güçlü...

Geçen yıl 8 Mart Dünya Kadınlar Günü'nde, Kadınlar Kurulunun kurulması

için start verdik, her kesimden, her yaş ve meslek grubundan, her görüşten kadınlarımız, Yönetim Kurulu üyemiz Sibel Erenoğlu önderliğinde Elif Bağcı öğretmenimizin başkanlığında, 22 kişilik yönetim kurulunu oluşturdular ve çok güzel işlere imza attılar. İki defa gezi tertip ettiler ve bu yıl bir farkındalık oluşturarak, geliri tamamen Vakfımızdan burs alan öğrencilere verilmek üzere, kadınlara 1000 kişilik muhteşem bir yemek tertip ettiler. Akabinde, Kadın Kurulumuz tarafından Aile İçi İletişim konulu Alişan Kapaklıkaya'nın konuşmacı olduğu söyleşi ve ardından Emirdağlı kadın yazar ve sanatçıların katılımları ile düzenlenen Kadının Eli – Kadının Sesi karma sergi ve imza günleri ile dayanışma ve birlikteliği hep birlikte tattık. Olağanüstü başarılı ve ses getiren bu hizmetler sosyal medyada ve basında büyük yer alarak yaptığımız çalışmalara ilginin her geçen gün artmasını sağlayarak, birlik beraberlikle daha güzel işler yapmaya olan inancımızı perçinlemiştir. Başta kadın kurulundan sorumlu üyemiz Sibel Erenoğlu ve Kadın Kurulu Başkanımız Elif Bağcı olmak üzere Kadın Kurulumuzu ve emeği geçenleri kutluyorum.

Yine geçen yıl 19 Mayıs Gençlik ve Spor Bayramında, Gençlik Kurulunu kurmak üzere start verdik. Gençlerimiz de, Emirdağlı Sanatçılarımızı alarak Huzur evine gidip yaşlılarımıza

moral oldular, Çocuk Esirgeme Kurumuna giderek çocuklarımızla çocuk oldular, onların gönlüne girdiler, asker uğurlamalarına katıldılar, şehit evine taziyede bulundular. Güzel işlere imza attılar. Yönetim Kurulu üyemiz Murat Kökten'in koordinatörlüğünde, Gençlik Kurulu Başkanı Süleyman Özkara ve ekibini kutluyorum. Bu yıl Gençlik Kurulumuzda bayrak devir teslimi oldu, kardeşimiz Avukat Talat Yalaz görevi teslim aldı. El birliği ve güçbirliğiyle gençlerimizin daha güzel işlere imza atacağına inancımız tamdır.

Kültür, sanat alanında yapılan çalışmalar sonucunda, vakfımız her gün dolu doluydu... Vakfımızda haftada iki gün Bağlama Kursu, iki gün de Türk Halk Müziği Kursu açıldı. Önümüzdeki yıllarda Halk Oyunları kursunu açmayı da planlıyoruz.

En önemlisi de, projesini çizdirdiğimiz, harçlarını yatırdığımız, Emirdağlılar Vakfı Misafirhane binası temelini atacağız ve işadamlarımızın desteği ile inşallah kısa sürede bu binamızı Vakfımıza kazandıracağız.

Biz Emirdağlılar olarak, Kadınlarımızla, Gençlerimizle, İşadamlarımızla, Öğrencilerimizle, her kesimden, her meslekten, her görüşten insanımızla, en küçüklerimizle, en büyüklerimizle,

Biz büyük bir aileyiz.

GÜL KUYUMCUSU

Zeki Gül & Oğulları

Merkez: Kuyumcular Çarşısı No: 25 ESKİŞEHİR Tel: 0 (222) 234 39 73
Şube : Kuyumcular Çarşısı No: 10 ESKİŞEHİR Tel: 0 (222) 232 24 22
Şube : Arifiye Mh. İnci Sk. No:26/B ESKİŞEHİR Tel: 0 (222) 234 90 90

GÜL KARDEŞLER

www.gulkardeslerinsaat.com.tr

SAKARYA CADDESİNDE SATILIK (3+1) LÜX DAİRELER

GÜL KARDEŞLER YAPI & İNŞAAT GÜL KUYUMCULUK KURULUŞUDUR

900 KİŞİLİK DAYANIŞMA YEMEĞİ İLE EMİRDAĞLI KADINLARDAN ÖRNEK DAYANIŞMA GÜNÜ

Emirdağlılar Vakfı Kadın Kurulu, Şoförler Odası Kırmızı Salon’da tüm geliri öğrencilere burs olarak verilmek üzere dayanışma ve kaynaşma yemeği düzenledi.

Dokuzyüz kişinin katıldığı yemekte, Emirdağlılar Vakfı Kadın Kurulu Başkanı Elif Bağcı yaptığı konuşmada, Emirdağlılar Vakfı Kadın Kurulu’nun davetine katılan tüm konuklara teşekkür etti.

Emirdağlılar Vakfı Kadın Kurulu’ndan sorumlu yönetim kurulu üyesi Sibel Erenoğlu da yaptığı konuşmada, Emirdağlılar Vakfı çalışmalarından bahsederek, programın oluşturulmasında destek veren tüm kuruluşlara ayrı ayrı teşekkür etti.

Programda, Şoförler Odası Solisti Hira sahne aldı.

Ardından, Emirdağlılar Vakfı’nın tüm programlarında kültürün yaşatılmasına örnek olarak, Fikret Akın ve Hamza Halaç’tan “Goşalaşma” türü türküler dinlendi. Emirdağlılar Vakfı Kadın Kurulu Başkanı Elif Bağcı ve Emirdağlılar Vakfı Kadın Kurulundan sorumlu Yönetim Kurulu Üyesi Sibel Erenoğlu, Emirdağ Kültürünün yaşatılmasından dolayı Akın ve Halaç’a teşekkür plaketi sundular. Ayrıca programda, vakfın Onur Kurulu Üyesi Ecz. Sabahat Halaç’a, Emirdağlı genç üniversiteli öğrenciler adına Kübra Dişiçürük tarafından çiçek takdim edildi.

Emirdağlılar Vakfı Kadın Kurulu’nun, vakfa burs başvurusu yapmış öğrenciler yararına hazırla-

dıkları Emirdağ Topakev baskılı günün anısına yaptırılan nihaleler büyük ilgi gördü. Programa, Eskişehir’in en uzun süreli kültür edebiyat sanat yayınlarından olan Emirdağ Vakfı Dergisi dağıtımı ve çekilişler renk katarken, Emirdağ Belediye Başkanı Uğur Serdar Kargın’ın desteği ile Emirdağ’ın sanatçıları Ali Akkaya ve ekibi edelerimiz de programda sahne alarak, Emirdağ türküleri ile davetlilere eğlenceli bir gün yaşattı.

“Emirdağlılar Vakfı’nın tüm programlarında kültürün yaşatılmasına örnek olarak, Fikret Akın ve Hamza Halaç’tan “Goşalaşma” türü türküler dinlendi. Emirdağlılar Vakfı Kadın Kurulu Başkanı Elif Bağcı ve Emirdağlılar Vakfı Kadın Kurulundan sorumlu Yönetim Kurulu Üyesi Sibel Erenoğlu, Emirdağ Kültürünün yaşatılmasından dolayı Akın ve Halaç’a teşekkür plaketi sundular. Ayrıca programda, vakfın Onur Kurulu Üyesi Ecz. Sabahat Halaç’a, Emirdağlı genç üniversiteli öğrenciler adına Kübra Dişiçürük tarafından çiçek takdim edildi.”

YILMAZLAR KUYUMCULUK

BlueDiamond Eskişehir Bayisi
Koçak Pırlanta ve Elmas Eskişehir Bayisi

blue diamond
NEW YORK DUBAI AMSTERDAM ISTANBUL

Kuyumcular Çar. No:2 Eskişehir
Tel: 0545 385 55 50

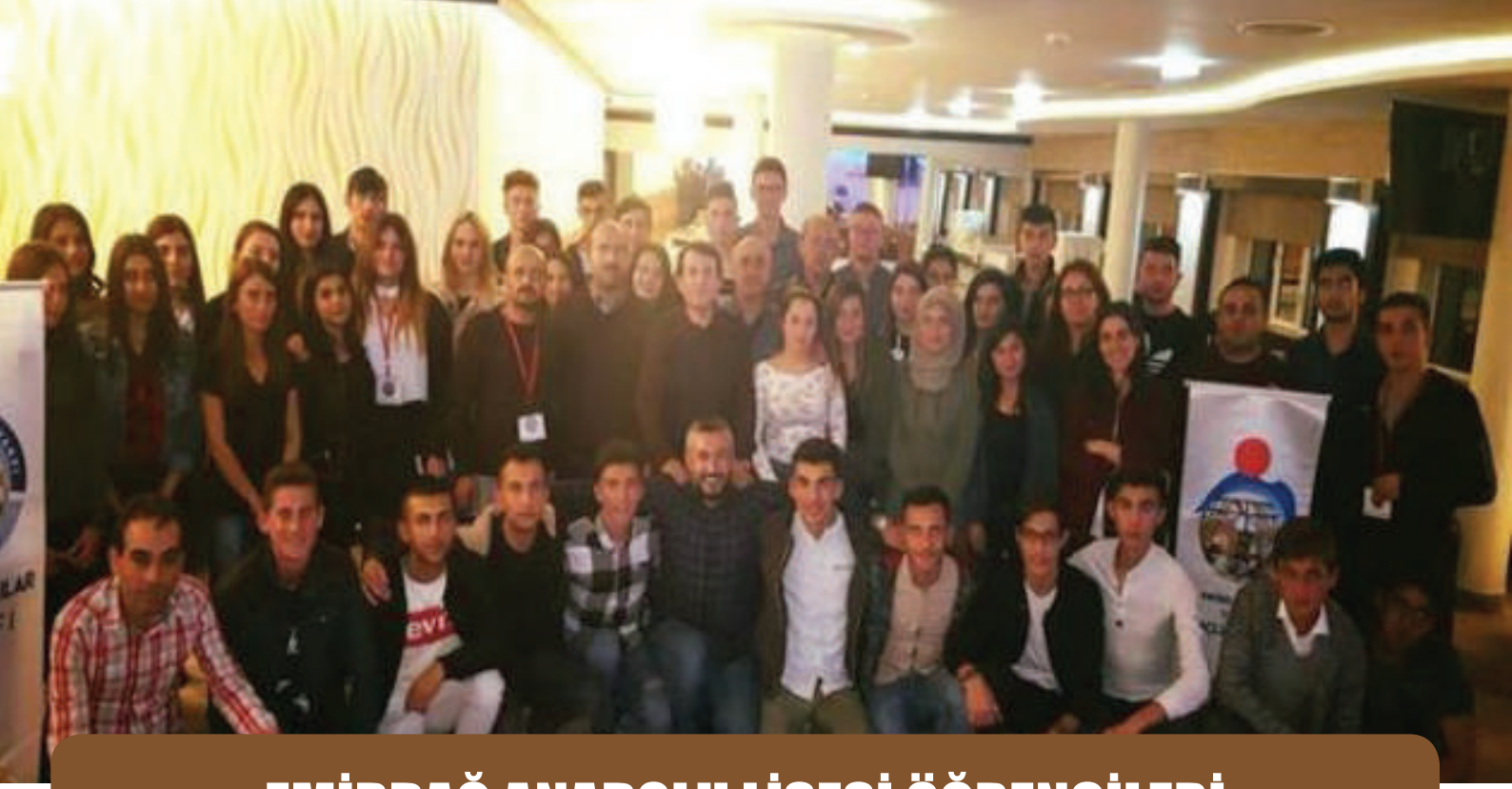
Kuyumcular Çar. No 15-17 Eskişehir
Tel: 0222 220 99 69

Uzun Çarşı No: 6 Emirdağ
Tel: 0272 442 56 94

Blue Diamond Bayi
Kuyumcular Çar. No:13 Eskişehir
Tel: 0555 166 55 50

f
yilmazlarkuyumculukesehir

bluediamondeskisehir

EMİRDAĞ ANADOLU LİSESİ ÖĞRENCİLERİ ESKİŞEHİR'DE EMİRDAĞLILAR VAKFINI ZİYARET ETTİ...

Eskişehir Emirdağlılar Vakfı Gençlik Kurulu'nun Emirdağ'dan misafirleri vardı. Emirdağ Anadolu Lisesi Müdür Yardımcısı Celil Sağlam'ın önderliğinde Anadolu Lisesi öğrencileri Eskişehir'de, Vakıf Gençlik Kurulu Başkanı Süleyman Özkara ve Murat Kökten tarafından ağırlandı.

Eskişehir Büyük Otel salonunda kahvaltıda bir araya gelen gençler ve öğrenciler çabuk kaynaştılar. İlk defa birlik beraberlik üzerine böyle bir etkinliğe imza atan Emirdağlılar Gençlik Kurulu başkanı Süleyman Özkara açılış konuşmasında kendisinin Emirdağ Anadolu Lisesi mezunu olduğunu hatırlatarak gençleri selamladı.

Ziyaret nedeniyle gençler adına Emirdağ Anadolu Lisesi Müdür Yardımcısı Celil Sağlam teşekkür konuşmasında şöyle devam etti;

"Bize ve öğrencilerimize bu daveti yaparak onurlandıran başta, Emirdağlılar Vakfı Başkanı H.MuratKahya'ya, Vakıf yönetimine ve bugün ev sahibi Emirdağlılar Vakfı Gençlik Kurulu Başkanı Süleyman Özkara'ya çok çok teşekkür ediyorum. Öğrencilerimiz ve ben şahsım adına vakfımıza üye kayıtlarımızı şimdi burada ya-

pyoruz. Güçlü ve bir arada inşallah daha çok güzel işlere imza atacağız" diyerek sözlerini tamamladı.

Eskişehir Emirdağlılar Vakfı Sekreteri Hulusi Ayrancı Vakfın faaliyetleri hakkında kısa bilgiler vererek, gençlere öğütler verdi. Gençlerin her zaman arkasında olduklarını ve kendilerine müracaat etmeleri durumunda, iş hayatına atılmalarında vakıf olarak yardım edeceklerini duyurdu.

Kahvaltıya katılan öğretmen ve öğrenciler Eskişehir Emirdağlılar Vakfına üye kayıtlarını yaptırıldılar.

SAİNT-JOSSE BELEDİYE BAŞKANI EMİR KIR'DAN EMİRDAĞLILAR VAKFI'NA ZİYARET

Emirdağlılar Vakfı Başkanı Murat Kahya, Belçika'nın Brüksel bölgesine bağlı Saint-Josse Belediye Başkanı Emir Kır'ı ağırladı.

en büyük belediyesine başkan olması bizleri onurlandırdı. Başarısının devamını diliyoruz. Bazı projelerimizi kendisine ileteceğiz" dedi.

Emirdağlılar Vakfı ve Emirdağlılar Platformu Başkanı Murat Kahya, Belçika'nın Brüksel bölgesine bağlı Saint-Josse Belediye Başkanı Emir Kır ile Emirdağlılar Vakfı'nda bir araya geldi.

Eskişehir'de, ilk gün ziyaretleri kapsamında Eskişehir Emirdağlılar Vakfı'nı ziyaret eden Federal milletvekili ve Saint-Josse Belediye Başkanı Emir Kır, burada Eskişehir Emirdağlılar Vakfı Başkanı Murat Kahya ve kentteki Emirdağlı sivil toplum kuruluşlarının başkanlarından oluşan Emirdağlılar Platformu üyeleri vakıf yönetim kurulu üyeleri tarafından karşılandı.

Yönetim Kurulu üyelerinin yanı sıra, kentteki sivil toplum kuruluşlarının Emirdağlı başkanlarıyla bir araya geldiği toplantıda Başkan Emir Kır, Emirdağ ve göçler üzerinde yaptığı araştırmalar hakkında bilgi verdi.

Emirdağlılar Vakfı Başkanı Murat Kahya, ziyaretten duyduğu memnuniyeti belirterek, "Bir hemşehrimizin, milletvekilliğinden sonra Brüksel'in

**Emirdağlılar Vakfı
Başkanı Murat Kahya,
ziyaretten duyduğu
memnuniyeti belirterek,
"Bir hemşehrimizin,
milletvekilliğinden sonra
Brüksel'in en büyük
belediyesine başkan
olması bizleri onurlandırdı.
Başarısının devamını
diliyoruz. Bazı projelerimizi
kendisine ileteceğiz" dedi.**

EMİRDAĞ MESLEK YÜKSEK OKULUNDA AÇILIŞ

Prof. Dr. Nijad Bilge Gençlik Kültür ve Spor Merkezi ile Fehmi Zeki Denizli Laboratuvarı açılışı yapıldı.

Afyon Kocatepe Üniversitesi Emirdağ Meslek Yüksek Okulu'nda, Emirdağlı Hayırsever işadamlarımız Fehmi Denizli ve Merhum Zeki Denizli adına yaptırılan Laboratuvar ve Prof. Dr. Nijad Bilge adına yaptırılan Gençlik Spor ve Kültür Merkezinin açılışı yapıldı. Açılışa; Orman ve Su İşleri Bakanımız Veysel Eroğlu, Afyon Milletvekilleri Ali Özkaya, Hatice Dudu Özkal, Afyonkarahisar Valisi Mustafa Tutulmaz, Afyonkarahisar Belediye Başkanı Burhanettin Çoban, Gömü Belediye Başkanı Hakkı Tekin, TBMM Başkan Müşaviri Cengiz Sağlam, Emirdağlılar Vakfı Başkanı Murat Kahya ve Vakfımızın yönetim kurulu üyeleri katıldılar.

Vakfımızın Vilayet Alanındaki standı ile binlerce hemşerimizle buluştuk...

15 Temmuz Demokrasi ve Milli Birlik Günü Anma Programında Eskişehir Vilayet alanındaki Emirdağlılar Vakfı standımızda hemşerilerimiz ile bir aradaydık.

EKİN
City

EKİN
Restaurant

EKİN
Çiçekçilik

EKİN
Çankaya Salonları

EKİN CITY

*Açılır, kapanır tavan özelliğine sahip,
kır düğünleri tadınla zengin menü
içerikleriyle hizmetindeyiz.*

EKİN ÇANKAYA

*Kolonsuz, yüksek tavanlı 400-800
ve 1500 kişilik ferah salonlarımızla
hizmetinizdeyiz.*

EKİN RESTAURANT

*A'la carte
Canlı Müzik
Kahvaltı*

EKİN CITY DAVET SALONLARI

Söğütönü Yolu 1.Km No: 44
Zemin kat
Tepebaşı-Eskişehir
TEL: 0 222 220 71 71

EKİN RESTAURANT

Söğütönü Yolu 1.km No: 44
1.kat
Tepebaşı-Eskişehir
TEL: 0 222 221 35 46

EKİN ÇİÇEKÇİLİK

Ziyapaşa Cad. No:12/E
Odunpazarı-Eskişehir
TEL: 0 222 221 71 82

EKİN DAVET SALONLARI

Mustafa Özel Bulvarı
No: 68
(Tekpark-Migros Üstü)
TEL: 0 222 219 22 19

“EMİRDAĞLILAR VAKFI KADIN KURULU ZİYARETLERİ”

EMİRDAĞLILAR VAKFI KADIN KURULU İHTİYAÇ SAHİBİ BAŞARILI ÜNİVERSİTE ÖĞRENCİLERİ İÇİN BURS SAĞLAMAK AMAÇLI FARKINDALIK OLUŞTURMA VE NEZAKET ZİYARETLERİ GERÇEKLEŞTİRDİ.

EMİRDAĞ BELEDİYE BAŞKANI UĞUR SERDAR KARGIN'A ZİYARET

EMİRDAĞ KAYMAKAMI HÜSEYİN SAYIN'A ZİYARET

EMİRDAĞ MİMARLAR MÜHENDİSLER ODASI
TEMSİLCİSİ NURGÜL UYAR'A ZİYARET

EMİRDAĞ TİCARET SANAYİ ODASI BAŞKANI H. İBRAHİM AKTEPE

PAZARCILAR ODASI BAŞKANI MEHMET ÇİÇEK'E ZİYARET

**ESKİŞEHİR OTO TAMİRCİLER VE TORNACILAR ODA
BAŞKANI ADNAN KARAMANLI'YA ZİYARET**

ESKİŞEHİR SMMH ODASI BAŞKANI NEŞET ERTOY'A ZİYARET

**MOBİLYACILAR VE MARANGOZLAR ODASI
BAŞKANI RECEP YILDIZ'A ZİYARET**

ŞOFÖRLER ODASI BAŞKANI SUAT ER'E ZİYARET

**EMİRDAĞ ZİRAAT ODASI BAŞKANI
RASİM ERGİNER'E ZİYARET**

EMİRDAĞ'A ZİYARET

Ceylan Çalışkan - Kubat - Ali İhsan Sarıçoban

İÇİMİZDEKİ DEĞERLER

Ali İhsan Sarıçoban

“Ünlü gazeteci Yılmaz ÖZDİL’in yıllar önce kaleme aldığı Ceylan ÇALIŞKAN ile ilgili “köyden zirveye” yorumu bugün birçok gence, gelecek bekleyen nesile örnek olmalıdır.”

Emirdağ, gerek siyasette gerekse ticari yaşamda hep üretime yönelik önemli adımlar atmıştır. Bu adımları atarken çoğu zaman yalnız kalmasına karşın kendi ayakları üzerinde dikilebilen insan sayımız oldukça fazladır. Yokluklarla büyüyen, çile çekerek bir yerlere gelen insan sayımız eğitim alanında da oldukça fazladır.

Emirdağ sanat ve spor alanında da önemli isimleri ülkemize kazandırmıştır. Sessiz sedasız olsa

da yakılan türkülerimiz söylenen ağıtlarımız sürekli dillerdedir. Sanat alanında da son 25 yılda Kubat duruşuyla ve söylemleriyle deyim yerindeyse yalpalama yapmadan sanatın zirvesindedir. Belçika’da başlayan yükseliş ülkemizde zirveye kadar çıkmıştır.

Futbolda ise Ceylan ÇALIŞKAN önemli bir markadır. Kolay kolay yaygın medyada usta kalemlerin Emirdağlı birine sayfalar dolu bir yer ayırması ve övgü dolu yorumlar yapması kolay olma-

mıştır. Ünlü gazeteci Yılmaz ÖZDİL’in yıllar önce kaleme aldığı Ceylan ÇALIŞKAN ile ilgili “köyden zirveye” yorumu bugün birçok gence, gelecek bekleyen nesile örnek olmalıdır. Çileli bir yaşamın ardından futbolda marka olmak, dünya futbolunda söz sahibi olmak o kadar basit değildir. Çizgisinden taviz vermeyip doğduğu yerleri de asla unutmayan ÇALIŞKAN’ın başarısı kesinlikle kolay olmamıştır. Hemşerimize bundan sonraki yaşamında üstün başarılar diliyoruz.

HAYIRLI OLSUN ZİYARETİ

Türkiye Gazeteciler Federasyonu genel başkanı, Eskişehir Gazeteciler Cemiyeti Başkanı, vakfımızın onur kurulu üyesi Yılmaz KARACA geçtiğimiz günlerde Belçika’ya giderek yeniden Belediye Başkanı seçilen ve Avrupa’nın tek Türk belediye başkanı olan Emir KIR’a hayırlı olsun ziyaretinde bulundu. Saint-Josse Belediyesindeki ziyarette vakıf üyemiz Ali İhsan SARIÇOBAN başkan Emir KIR’a milli takım forması hediye ederken ziyarette ünlü gazeteci Fikret BİLA’da hazır bulundu.

“YILMAZ ÖZDİL 2013 YILINDA HEMŞERİMİZ MENAJER CEYLAN ÇALIŞKAN'I YAZDI...

Köy'den zirve'ye: Bir Ceylan Çalışkan Analizi

**Emirdağ derler
çukurun içi
allı gelinlerin
sallanır saç
amanın emmiler
kınaman beni
gediyom gavura
yükledim göçü...**

Bu türkü kulağında çınlıyor, hüngür hüngür ağılıyor, henüz 11 yaşında gurbete gidiyordu.

1965'te Afyon Emirdağ'ın Kuruca Köyü'nde dünyaya gelmişti. Buğday tarlaları vardı. Babası baktı ki, çiftçilikle ne uzayacak ne kısılacak, bindi otobüse, çocuklarına daha iyi bir gelecek sağlamak için Belçika'ya gitti. İki sene hasret çektiler. Baba yerleşti, işini gücünü yoluna soktu, ailesini yanına aldirdi.

Dedim ya, henüz çocuktuk, ailenin yeniden biraraya toplaşması güzeldi ama, arkadaşlarını geride bırakmak, tanımadığı ülkeye taşınmak, çok zordu. Ağlaya ağlaya, Anvers şehrine gitti.

İlkokul dördüncü sınıfa kadar Kuruca'da okumuştuk, ilkokul beşten devam etmesi gerekiyordu. Gel gör ki, lisan bilmiyordu. Beşinci sınıf yerine, Flamanca'yı öğrenmesi için, ilkokul birinci sınıftan başlattılar. Kendisinden dört yaş küçük çocuklarla, yeniden birinci sınıfa başladı, kahroluyordu ama, teslim olmadı, çabaladı, bir sene içinde lisanı öğrendi, ikinci sınıfa değil, direkt beşinci sınıfa geçirdiler, sadece bir sene kayıpla ilkokulu bitirmeyi başardı. Ortaokul ikinci sınıftayken, Brüksel'e taşındılar. Hadi bakalım, yeni bir sorun çıktı, Brüksel okullarında Fransızca eğitim veriliyordu, çalıştı, didindi, Fransızca'yı da halletti, ortaokulu kayıpsız bitirdi, liseden de mezun oldu.

Türk ve yabancı arkadaşlar edinmiş, Belçika'ya alışmıştı. Anvers'teyken, o zamanlar birinci ligde bulunan Berchem Sport Kulübü'nün alt yapısında futbola başladı, Brüksel'e gelince, Molenbeek'in B takımına kadar yükseldi, profesyonel oldu. Sene 1987... Molenbeek'teki hocası Tom Frivaldsky, Eskişehirspor'a teknik direktör oldu, Türk öğrencisini transfer etmek istedi. Topladı bavulu heyecanla, Eskişehir'e geldi. Ancak, Molenbeek bonservis için uçuk bir rakam istedi, transfer yattı, geri döndü.

Bu geri dönüşle birlikte, kötü günler başladı... Döner dönmez sakatlandı, futbolu bırakmak zorunda kaldı. Top peşinde koşturmaktan üniversiteye gitmemişti. Ticarete atıldı. Tekstil işine girdi. Battı. Elinde avucunda ne varsa, gitmişti. İşsiz, beş parasız kaldı. Üç sene... Hayatının en zor günleriydi.

Ve mucize oldu... Ne yapacağım diye kara kara düşünürken, bir arkadaşı telefon etti, "Sakıp Özberk seni arıyor" dedi. Gaziantepspor'un teknik direktörüydü, Eskişehir'deyken tanışmışlardı, Belçika'ya maç seyretmeye gelmişti, gelmişken, Eskişehir'de tanıdığı o genci hatırlamış, görüşmek istemişti.

Gitti yanına... Sakıp Özberk "ne yapıyorsun" diye sordu. "İşsizim" dedi. "E lisan biliyorsun, futbolu biliyorsun, niye menacerlik yapmıyorsun" diye sordu. "Hiç düşünmedim" deyince... Sakıp Özberk, hayatını değiştirecek olan teklifi yaptı: "Bu işe başla, futbolcu takip et, beğendiğini bana öner."

Bir de isim verdi, "Şu çocuğu bana getir" dedi. Tesadüf bu ya, o çocuk zaten arkadaşındı. Hemen ertesi gün tanıştırdı, bir hafta sonra Gaziantep'e götürdü, denediler, istedikleri gibi olmadı, transfer etmediler ama, büyük bir kazancı daha olmuştu, Gaziantepspor Başkanı Celal Doğan'la tanışmıştı.

Bir sonraki sezon...

İlk bombalarını patlattı, Desire ve Preko'yu Gaziantep'e getirdi, sonrası çorap söküğü gibi geldi.

Önceleri Belçika ve Türkiye arasında çalışıyordu, bildiği lisanlara İngilizce'yi ekledi, Afrika'ya açıldı, keşfettiği futbolcular sayesinde "kara elmas kralı" lakabını aldı, sadece Türkiye'ye değil, Türkiye'den Avrupa'ya, Latin Amerika'dan Uzak Doğu'ya futbolcu transfer etmeye başladı. Şu anda, dünyanın istisnasız her ülkesinde, kendisi için çalışan, maaş ödediği onlarca yardımcı menaceri var, istihbarat alıyor, gidip kendi gözleriyle görüyor, İngiltere'den Çin'e, İtalya'dan Kenya'ya, Fransa'dan Japonya'ya, Hollanda'dan Türkiye'ye, 200'ün üzerinde futbolcu transferi gerçekleştirdi.

18 senedir bu işi yapıyor. En büyük sermayesi, güven... Para değil; insan biriktiriyor. Dünya çapında dostlukları var. Kulüplere, teknik direktörlere, futbolculara verdiği söz, "senet" yerine geçiyor.

En son...

Drogba'yı getirdi.

Ceylan Çalışkan o...

Afyon Emirdağ'ın Kuruca Köyü'nden yola çıktı, mesleğinde dünyanın zirvesine ulaşmayı başardı.

'Gerçekleri tarih yazar... Tarihi de çalışan-dürüst insanlar yazar'ın kanıtı."

TÜRKİYE’NİN SEVGİ SANATKÂRI ALİŞAN KAPAKLIKAYA EMİRDAĞLILAR VAKFI PROGRAMINDA DİNLEYİCİLERİ İLE BULUŞTU

Eğitimci Yazar Alişan Kapaklıkaya, Dünya Kadınlar Günü dolayısıyla Emirdağlılar Vakfı’nın konuğu oldu.

Program Şoförler Odası Kırmızı Salonda, İstiklal Marşımızın okunması ve şehitlerimize saygı duruşu ile başladı. Emirdağlılar Vakfı Başkan Yardımcısı Mesut Acet’in usta sunumuyla, gerçekleşen Dünya Kadınlar Günü programı, Emirdağlılar Vakfı Başkan Vekili Ayhan Türkseven’in açılış konuşması ile devam etti.

Program, Sevgi Ozanımız Aşık Yoksul Derviş’in söylediği sevgi ve kadınlar günü deyişlerinden sonra, Türkiye’nin Sevgi Sanatkarı Alişan Kapaklıkaya’nın semineri ile devam etti.

Alişan Kapaklıkaya’nın seminerinde Emirdağlılar Vakfı Kadın Kurulu’nun, özel davetiyle konuk olan Kapaklıkaya’nın annesi Elif hanım ile teyzeleri ve kızkardeşi de Kapaklıkaya’nın seminerinde ilk defa izleyici olarak katıldılar.

“

Emirdağlılar Vakfı’nın , Dünya Kadınlar Günü dolayısıyla düzenlediği programa katılımından dolayı, Türkiye’nin Sevgi Sanatkârı Sayın Alişan KAPAKLIKAYA ‘ya, kızı merhum Zuhal’in anısına, Başkanvekili Ayhan Türkseven , Topakev plaketi takdim ederek teşekkür etti.”

Türkiye'nin Sevgi Sanatkarı Alişan Kapaklıkaya'nın, kadın - erkek - çocuk tüm izleyicilerin dikkatle izlediği "Aile İçi İletişim ve Sevgi konulu" seminer programı yoğun ilgiye mazhar oldu. Eskişehir'in pek çok kesiminden yoğun katılım olan programa, Belçika'da bulunan EYAD (Emirdağlılar Yardımlaşma ve Dayanışma Derneği) Başkanı Erdal Akdeniz'in de izleyici olarak katıldığı program izleyenleri arasında, Sivrihisar Vakfı Başkanı Naci Şakar, Esnaf Odaları Birliği Başkanı Ekrem Birsen, Şoförler ve Otomobilciler Odası Başkanı Suat Er, Pazarcılar Odası Başkanı Mehmet Çiçek, ESKÜDER Başkanı Gazi Durusu, Yeni Kuşak Köy Enstitüleri Derneği, Sağlık Sen Şube Başkanı Hasan Hüseyin Köksal, Ümraniye ve Çevre Köyleri Dernek Başkanı Necati Yavuz, bankacılar, esnaf vb pek çok kesimin ilgisine mazhar oldu.

Türkiye'nin Sevgi Sanatkarı Alişan Kapaklıkaya'nın, kadın - erkek - çocuk tüm izleyicilerin dikkatle izlediği "Aile İçi İletişim ve Sevgi konulu" seminer programı yoğun ilgiye mazhar oldu.

İki bölümden oluşan seminer büyük ilgiyle izlendi. Program seminer sonrası Suriye'nin Afrin kentinde yürütülen 'Zeytin Dalı Harekatı'nda şehit olan askerlerden Eskişehirli Jandarma Uzman Çavuş Recep Çetin'in ve tüm şehitlerimiz için okunan duaların ardından, Anadolu Üniversitesi'nde öğretim görevlisi olan Sevda Er'in, Emirdağlılar Vakfı kurucu üyesi Fikret Akın'ın ve Mahalli sanatçımız Bülent Çırak-

lı'nın söyledikleri ağıtlar ve ilahiler ile tamamlandı.

Emirdağlılar Vakfı'nın, Dünya Kadınlar Günü dolayısıyla düzenlediği programa katılımından dolayı, Türkiye'nin Sevgi Sanatkarı Sayın Alişan KAPAKLIKAYA 'ya, kızı merhum Zuhal'in anısına, Başkanvekili Ayhan Türkseven, Topakev plaketi takdim ederek teşekkür etti. Vakfın Kadın Kurulundan sorumlu Yönetim

Kurulu üyesi Sibel Erenoğlu da ülkemizin büyük kazanımı olan Kapaklıkaya'nın annesi Elif Hanım'a böylesine hayırlı bir evlat yetiştirdiği için teşekkür ederek Dünya Kadınları Günü çiçeğini takdim etti. Programa okudukları ağıt, deyiş ve ilahileriyle katkı sunan Sevgi Ozanımız Aşık Yoksul Derviş, Bülent Çıraklı ve Sevda Er'e de teşekkür çiçekleri takdim edildi.

Özdiller

GIDA

Köprübaşı Caddesi
No:86/B - No:86/H - No:86/E
Odunpazarı / ESKİŞEHİR

info@ozdillergida.com

Telefon: 0222 233 12 13
0532 410 12 22

EMİRDAĞLILAR VAKFI GENÇLİK KURULUNDAN ŞEHİT EVİNE TAZİYE

Emirdağlılar Vakfı Yönetim Kurulu üyeleri ve Vakfımızın Gençlik Kurulu üyeleri, Hak-kari Çukurca'da tuzaklanmış mayın ile şehit olan ve Eskişehir'de toprağa verilen şehidimiz Uzman Çavuş Seçkin Arıkan'ın Ihlamur-kent'te olan evine taziyeye gittiler.

Vakfımızın Gençlik Kurulu üyeleri taziye evinde Kuran okudular. Genlik Kurulundan sorumlu Yönetim Kurulu üyesi Murat Kökten şehidimizin babasına, şehitlerimizin aziz kanlarıyla sulanan vatanımızın al bayrağını ve Kuran-ı Kerim hediye ederek, ailesinin acısını paylaştı.

MERi

Güzellik Salonu

PROFESYONEL CİLT BAKIMI

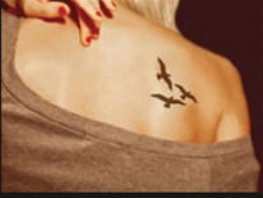
Leke Tedavisi
Akne Tedavisi

Anti - Age

Kimyasal Peeling
Dermapen

PERMANENT MAKE UP

Karbon Peeling
Dövme Silme
Protez Tırnak
İpek Kirpik

Kaş Kontur
Eyeliner
Deepliner
Dudak Kontur

meribeautycenter
0553 057 80 31

Eski Bağlar Mh. Üniversite Cd. Kutruyutseven Apt. No:30/2
(Alaçatı Muhallebici Üstü)

TÜRK HALK MÜZİĞİ KOROMUZUN “BAHAR KONSERİ”

Vakfımızın, Türk Halk Müziği korosu, Bahar Konseri, Yunus Emre Kültür ve Sanat Merkezinde, kalabalık bir dinleyici grubunun ilgisi-ne mazhar oldu.

Vakfımızda çalışmalarına dönem başında başlayan Türk Halk Müziği koromuz Koro Şefimiz Mehmet Ali Yıldırım tarafından bu yıl çok kısa süre içinde hazırlanılmış olmasına rağmen büyük beğeni ve takdir ile tekrarı beklenen konserlerin ikincisi; Eskişehir Yunus Emre Kültür Sanat Merkezi'nde sanatseverlerin ve davetlilerin katılımı ile coşku ile izlendi.

Konserde sanatçılar; Eskişehir ve Emirdağ türkülerini seslendirdiler. Eskişehir'de Emirdağ rüzgarı

esti. KONSERE; Eskişehir'deki Emirdağlılar, Eskişehirli sanatseverler, sivil toplum kuruluşları temsilcileri ve davetliler katıldı.

Koro, birbirinden güzel Eskişehir ve Emirdağ Türkülerini büyük coşku ile seslendirdiler. Koro Şefi Mehmet Ali Yıldırım'ın yönettiği konser bölümünde gerçekleşti. Davetliler, koromuzun söylediği türkülerini sık sık alkışladılar. Konser programının sonunda; Koro Şefi Mehmet Ali Yıldırım'a, sanatçılara 'Teşekkür Belgeleri' taktim edildi ve ayrıca 'Emirdağ Topakev' plaketi ve çiçek buketleri armağan edildi. Konser, sanatseverlerin ve davetlilerin beğenisi-ne kazandı. Sanatseverler ve davetliler konserden memnun şekilde ayrıldılar.

“

Türk Halk Müziği koromuz Koro Şefimiz Mehmet Ali Yıldırım tarafından bu yıl çok kısa süre içinde hazırlanılmış olmasına rağmen büyük beğeni ve takdir ile tekrarı beklenen konserlerin ikincisi; Eskişehir Yunus Emre Kültür Sanat Merkezi'nde sanatseverlerin ve davetlilerin katılımı ile coşku ile izlendi

”

EMİRDAĞLILAR VAKFI YARI YIL KONSERİ COŞKULUYDU SEYİRCİLER TÜRKÜLERLE COŞTULAR

Emirdağlılar Vakfı Türk Halk Müziği korusu, yarıyıl konserini, Yunus Emre Kültür ve Sanat Merkezinde, kalabalık bir dinleyici grubuna coşkulu bir şekilde verdi.

Emirdağlılar Vakfı tarafından düzenlenen Türk Halk Müziği Konseri; Eskişehir Yunus Emre Kültür Sanat Merkezi'nde sanatseverlerin ve davetlilerin katılımı ile coşku ile izlendi. Konserde sanatçılar; Eskişehir ve Emirdağ türkülerini seslendirdiler. Eskişehir'de Emirdağ rüzgarı esti. Konsere; Eskişehir'deki Emirdağlılar, Eskişehirli sanatseverler, sivil toplum kuruluşları temsilcileri ve davetliler katıldı.

Konserin sunumunu Mesut Acet yaptı. Gecede konuşan Emirdağlılar vakfı başkan vekili Ayhan Türkseven, böylece gecelere ihtiyaç bulunduğunu belirterek, "Sosyal ve kültür etkinliklerinde sıkça bir araya geliyoruz." dedi.

Koro, birbirinden güzel Eskişehir ve Emirdağ Türkülerini büyük coşku ile seslendirdiler. Koro Şefi Mehmet Ali Yıldırım'ın yönettiği konser iki bölümde gerçekleşti. Birinci bölüm kaba hava denilen Goşalaşma ile başladı. İkinci bölüm ise ağıt örneğiyle başladı. Sanatçıların konserde söylediği Eskişehir ve Emirdağ türkülerine; konseri izleyen sanatseverler, ayağa kalkarak ve ellerinde Türk Bayraklarını havada sallayarak söylenen türkülere eşlik ettiler. Emirdağlı yerel sanatçılar da, Eskişehir ve Emirdağ türkülerini söylediler. Sanatseverler ve davetliler, sanatçıların söylediği türkülerini sık sık alkışladılar. Konser programının sonunda; Koro Şefi Mehmet Ali Yıldırım'a, sanatçılara 'Teşekkür Belgeleri' taktim edildi ve ayrıca 'Emirdağ Topakev' plaketi ve çiçek buketleri armağan edildi. Konser, sanatseverlerin ve davetlilerin beğenisiyle kazandı. Sanatseverler ve davetliler konserden memnun şekilde ayrıldılar.

“

Sanatçıların konserde söylediği Eskişehir ve Emirdağ türkülerine; konseri izleyen sanatseverler, ayağa kalkarak ve ellerinde Türk Bayraklarını havada sallayarak söylenen türkülere eşlik ettiler. Emirdağlı yerel sanatçılar da, Eskişehir ve Emirdağ türkülerini söylediler. Sanatseverler ve davetliler, sanatçıların söylediği türkülerini sık sık alkışladılar.

EMİRDAĞLILAR VAKFI 20. YILINDA 20 EMİRDAĞLI KADIN SANATÇI VE YAZAR İLE “KADININ ELİ – KADININ SESİ” KARMA SERGİ VE KİTAP İMZA GÜNLERİ AÇILIŞ KOKTEYLİ VERİLDİ

Bu yıl yirminci yılını tamamlayan Emirdağlılar Vakfı, 8 Mart Dünya Kadınlar Günü dolayısıyla, 20 Emirdağlı sanatçı ve yazar kadının “öznesi” olduğu Kadının Eli – Kadının Sesi karma sergi ve imza günleri düzenlendi.

Prof. Dr. Atila Özer Karikatürlü Ev’de, bir hafta süren Emirdağlılar Vakfı Kadının Eli – Kadının Sesi karma sergi ve imza günleri açılışı Odunpazarı Belediye Başkanı Kazım Kurt, Tepebaşı Belediye Başkanı Dt. Ahmet Ataç, Sevgi Ozan Aşık Yoksul Derviş, Sivrihisar Vakfı Başkanı Naci Şakar, Sanatçı ve eski belediye başkanı Mustafa Gökçe ve çok sayıda davetli katılımı ile açıldı...

“ Sevgi Ozanımız Aşık Yoksul Derviş’in “Kadınlar” şiiiriyle devam eden Emirdağlılar Vakfı Kadının Sesi – Kadının Eli karma sergi ve imza günleri açılış programı Odunpazarı Belediye Başkanı Av. Kazım Kurt ve Tepebaşı Belediye Başkanı Dt. Ahmet Ataç’ın katılımları ve konuşmalarıyla devam etti. ”

Emirdağlılar Vakfı Başkan Yardımcısı Mesut Acet'in sunduğu Emirdağlılar Vakfı Kadın-
nın Eli – Kadının Sesi Karma Sergi ve İmza
Günleri açılış kokteylinde, açılış konuşma-
sını Emirdağlılar Vakfı Başkan Vekili Ayhan
Türkseven yaptı. Vakfımızın kuruluşunun
yirminci yılını tamamlarken, Sanatçı ve ya-
zar yirmi Emirdağlı kadının “öznesi” olarak
katıldığı programımız, Kadının Eli – Kadının
Sesi karma sergi ve imza günlerine eserleri
ile katılan tüm yazar ve sanatçılara teşekkür
ederek sözlerine başlayan Türkseven, prog-
ramın hazırlanmasında vakfımızın Kadın
Kurulu'ndan sorumlu yönetim kurulu üyesi
Sibel Erenoğlu ve Kadın Kurulu Başkanı Elif
Bağcı beraberinde, Emirdağlılar Vakfı Kadın
Kurulumuz Sergi ve İmza Günleri Komisyo-
nu Başkanı Gül Sağlam'a verdikleri emekten
dolayı teşekkür eder, yine çok başarılı ve
anamlı bir programı bizlere yaşattıkları için
şükranlarımı sunarım. Emirdağlılar Vakfı ola-
rak bu vesileyle programımıza katkı sunan
eser sahibi Emirdağlı kadınların, Emirdağlı-
lar Vakfı Kadın Kurulu'nun ve tüm kadınların
8 Mart Dünya Kadınlar Günü'nü kutluyorum
dedi. Sevgi Ozanımız Aşık Yoksul Derviş'in
“Kadınlar” şiiriyle devam eden Emirdağlılar
Vakfı Kadının Sesi – Kadının Eli karma sergi
ve imza günleri açılış programı Odunpazarı
Belediye Başkanı Av. Kazım Kurt ve Tepebaşı
Belediye Başkanı Dt. Ahmet Ataç'ın katılım-
ları ve konuşmalarıyla devam etti. Açılış ko-
nuşmalarında, Emirdağlıları her alanda etkin
ve başarılı gördüğünü belirten Odunpazarı
Belediye Başkanı Kurt, Emirdağlılar Vakfı'nın
son yıllardaki başarılarına dikkatleri çekti.
Başkan Kurt, sergilenen eserleri tek tek ince-
leyerek eser sahibi sanatçı ve yazarları tebrik
etti. Kadının Eli – Kadının Sesi sergi ve imza
günleri açılışında Tepebaşı Belediye Başkan
konuşmasında, “Dünyada hiçbir milletin ka-
dını, ulusunu kurtuluşa ve zafere götürmek-
te, Anadolu kadınından daha çok çalıştım
diyemez. Ey kahraman Türk kadını, sen yer-
de sürünmeye değil, omuzlar üzerinde gök-
lere yükselmeye layıksın. Atatürk ne kadar
önemli şeyler söylemiş. Burada eseri bulu-
nan 20 kadını, Emirdağlılar Vakfı Kadın Kuru-
lu ve Emirdağlılar Vakfı Yönetim Kurulu'nu
kutluyorum.” dedi. Sanatçılarla eserleri üze-
rine ayrı ayrı konuşarak eserlerini inceleyen
Başkan Ataç'la oldukça kalabalık olan açılış
kokteylinde Emirdağ Yöresel Giysisi Saya ile
kadın kurulunun en genç üyesi Buse Can'ın
da yer aldığı bol bol fotoğraflar çekildi.

**Emirdağlılar Vakfı
“Kadının Eli – Kadının Sesi”
karma sergi ve imza günleri
eser sahipleri;**

Heykeltıraş; Kadriye Yürük Güdenler

Ressamlar; Gül Sağlam, Sevilay Koçak Özel,
Mehtap Kontrat Yılmaz, Nevruz Uçan, Neşe Çelik,
Emel Dokuzlar, Kadriye Yürük Güdenler, Sultan Sarı,
Ayten Biçer, Demet Yasemin Ertürk

Seramik Sanatçısı; Derya Öztürk

Kanaviçe; Aysel Yüksel
Fotoğraf Sanatçısı; Dr. Ömür Önaçan

Yazarlar; Şengül Işık “Kara Fidan”, - Kadriye Yürük
Güdenler “Benim Heykel Kadınlarım - Bir Kır Menekşesi”,
Selda Davran “Oyun Bitti - Umut Oyunu”, Birgül
Kapaklıkaya “Yüreğimden Dökülenler”, Ayşe Yamaç
“Zümrüt Küpeler - Yaz Gülü - Mihrican Vurgunu”

Gazeteci; Sibel Erenoğlu “Kadının Sesi Gazetesi”

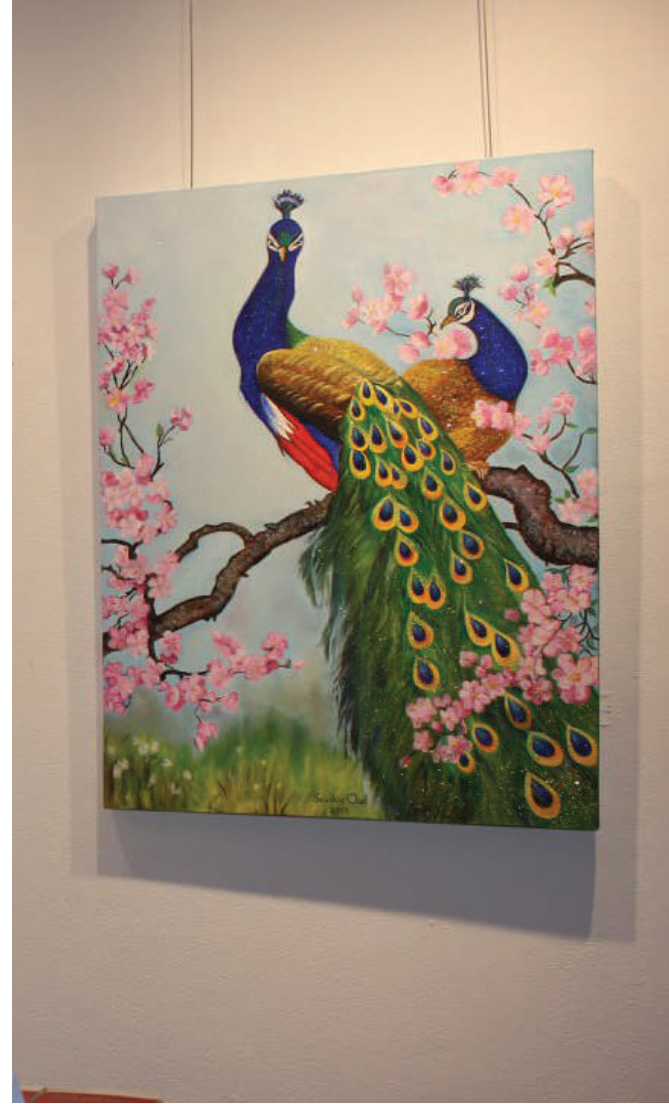
Emirdağlılar Vakfı Kadının Eli Kadının Sesi Karma Sergi ve Kitap İmza Günleri hafta boyunca dolu dolu ve yüzlerce sanatsever ve okurun katılımı ile büyük talep gördü.

Kadının Eli – Kadının Sesi kapanışı teşekkür kokteyline AK Parti Genel Başkan Yardımcısı ve Eskişehir Milletvekili Harun Karacan da katıldı. Program Emirdağlılar Vakfı Yönetim Kurulu Başkanı Murat Kahya'nın konuşması ile başladı. Başkan Kahya, Emirdağ'ın kendi kültüründe kadının önemine değinerek, eser sahiplerine katılımlarından dolayı teşekkür etti. AK Parti Genel Başkan Yardımcısı Harun Karacan ise konuşmasında Emirdağlıların kültürünü yakından tanıdığı pek çok Emirdağlıdan dolayı iyi bildiğini belirterek, sergilenen eserlerin her biri ayrı değerinde. Eser sahiplerini kutluyorum, bugün aranızda olmaktan mutluluk duydum dedi...

Son olarak program sonunda konuşan Emirdağlılar Vakfı Kadın Kurulu'ndan sorumlu yönetim kurulu üyesi Sibel Erenoğlu, karma sergi ve imza günlerini hazırlayan kurul üyelerini tanıttı. Erenoğlu, "Serginin açılışından kapanışına geçen süre içinde pek çok hemşerimizle bir araya geldik. Bundan bir hafta önceki etkinliğimizde de Alişan Kapaklıkaya'yı konuk etmiştik. Çok büyük ilgi gördü. Yine kadın kurulu tarafından dönem başında yapılan burslu öğrenciler yararına düzenlenen yemeğe katılım çok büyük oldu. Salon almadı. Birlik, beraberlik ve dayanışma içinde yaptığımız çalışmalarla toplumda karşılığını bulmak büyük mutluluk. Bu birlik, beraberlik ve dayanışma örneklerimiz üzerine diyorum ki, Emirdağlılar bir araya gelemezler sözü yeterince yanıt almış olmalı" şeklinde konuştu.

Kadının Eli – Kadının Sesi kapanışı teşekkür kokteyline AK Parti Genel Başkan Yardımcısı ve Eskişehir Milletvekili Harun Karacan da katıldı. Program Emirdağlılar Vakfı Yönetim Kurulu Başkanı Murat Kahya'nın konuşması ile başladı. Başkan Kahya, Emirdağ'ın kendi kültüründe kadının önemine değinerek, eser sahiplerine katılımlarından dolayı teşekkür etti.

Erenoğlu, "Serginin açılışından kapanışına geçen süre içinde pek çok hemşerimizle bir araya geldik. Bundan bir hafta önceki etkinliğimizde de Alişan Kapaklıkaya'yı konuk etmiştik. Çok büyük ilgi gördü. Yine kadın kurulu tarafından dönem başında yapılan burslu öğrenciler yararına düzenlenen yemeğe katılım çok büyük oldu. Salon almadı. Birlik, beraberlik ve dayanışma içinde yaptığımız çalışmalarla toplumda karşılığını bulmak büyük mutluluk. Bu birlik, beraberlik ve dayanışma örneklerimiz üzerine diyorum ki, Emirdağlılar bir araya gelemezler sözü yeterince yanıt almış olmalı" şeklinde konuştu."

AVRUPA'DA TÜRK KADINI OLMAK...

Birgül Kapaklıkaya Eryürük

Zordur kadın olmak.
Hani adam gibi adamlar vardır da, kadın gibi kadınlar yoktur.
Yiğidi öldürürler ama hakkını yemezler, ama kadının hiçbir hakkı yoktur zaten.

Zaten ağlarsa da hep analar ağlar, gerisi yalan ağlar.
Kadınlar bu dünyaya sanki ağlamak için gelmiştir.

Bu gün artık kadın beyni ile erkek beyninin aynı yapıya sahip olmadığını biliyoruz.

Günümüzde ilerleyen teknoloji ile bir çok şey aydınlanırken okumayan toplumların başlarına gelenlere de açıkça şahit oluyoruz.

Toplum olarak okumayı pek sevmediğimiz istatistiklerden belli oluyor.
Hatta istatistik ve araştırmalar yapmada bile zorlanıyoruz.

Alfred Adler "İnsanı tanıma sanatı" başlıklı kitabında asırlardır erkeklerin kadınları ne kadar yetersiz gördüklerine değinmiş.

Adler'in de dediği gibi tarih ve edebiyat kitaplarında pek çok kez bu konulara rastlamaktayız. Adler günümüzde bile çalışan kadınlara daha az maaş verildiğine, kadınların da bunlara karşı çıkmayarak aşağı görülmeğe rahatsız olmadıklarını söylemiş.

Romalı bir yazarın bu konudaki bir sözüne değinmiş, pek çok ruhani meclisinde kadınların ruhları olup olmadıklarını tartıştıklarını, insan sayılıp sayılmadıkları

rının pek çok yazar tarafından konu edildiği örneğini vermiştir.
Aynı şekilde Tevrat'ta da Hz.Adem'in Hz. Havva yüzünden kandırıldığına değinilmiştir.

Kız çocuklarının diri diri toprağa gömüldüğü cahiliye devrinden sonra İslamiyet'in gelişiyle kadın değer kazanmıştır. Zaten yetenek testleri sonucunda mantık, matematik gibi derslerde erkeklerin, edebiyat, dil gibi konularda da kadınların daha yetenekli oldukları kanıtlanmıştır.

Yani kadınların sağ beyinlerinin erkeklerin ise sol beyinlerinin daha iyi çalıştığı bilinmektedir.

İşte kadınlar zaten bu sebepten dolayı duygusallardır.

Kadın ve erkek birbirine tamamlayan iki varlıktır.

Kimsenin kimseden üstünlüğü ya da aşağılığı söz konusu olamaz.

Üstünlüğü ya da aşağılığı insanların nefisleri, egoları belirler.

İnsanın egosu ne kadar düşerse o kadar mütevazı olur ve yüreği güzelleşir.

Merhameti, adaleti, vicdanı kadar insandır insan.

Avrupa'da yaşamak güzel olmasına güzel de, ya Türk kadını olmak?

Elinin hamuruyla erkek işine karışması gereken kadınların yaşam şartları gereği çalışmak zorunda olması, çocuklarıyla ilgilenmesi, alışveriş, temizlik yapması, bir de herkesi memnun etmek zorunda olması?

Peki bu kadın kendisine nasıl zaman ayırsın?

Ruhu yorulmuş olan kadının bedenine ayıracak vakti olur mu?

Oysa her insan kendisine zaman ayırmalıdır.

Beden ve ruh bir bütündür, sevgi ister, ilgi ister, bakım ister, yenilik ister...

Hayat müşterektir ve rollerin karıştığı günümüzde her işi kadına yüklemek vicdansızlık olur.

Çocuklarımıza, insanımıza aile kavramının önemini öğretmemiz gerekiyor.

Ailedeki rol dağılımının önemini, hamile kadınlara değer verilmesi gerektiğini, çünkü eğitimin ta anne karnında başladığını...

Okumanın önemini!

Avrupa'da, özellikle de iç içe yaşayan gettolaşmış toplumlarda kadın olmanın bedeli büyüktür.

Özellikle de aktif kadın olmak yürek ister.

Hele bir de o kadın Türkiye'den gelmişse, yani, ilk kuşakların tabiriyle, ithalse...

Gerçi bu pek çok ithal damat için de geçerli.

Oysa yüreğin kadını, erkeği olmaz.

Nerede ve kimlerle olursa olsun, insan olarak kalmayı becerebilenler kazanır.

Merhamet öyle herkese kuru kuru acımak değil, hiç bir canlıyı acıtmamaktır.

Yüreğimizden merhamet eksik olmasın...

Avrupa'da, özellikle de iç içe yaşayan gettolaşmış toplumlarda kadın olmanın bedeli büyüktür. Özellikle de aktif kadın olmak yürek ister.

Hele bir de o kadın Türkiye'den gelmişse, yani, ilk kuşakların tabiriyle, ithalse...

Gerçi bu pek çok ithal damat için de geçerli.

Oysa yüreğin kadını, erkeği olmaz.

Stem Maker Akademi

Eğlencenin Yolu

**Zeka Oyunları
Atölyesi**

Ahşap Atölyesi

**Yazılım ve Kodlama
Atölyesi**

GURBET PENCERESİNDEN

Kamil Sayın

Nihayet anladık ki gurbet bize yurt olmuştu. Gurbet bize yurt olmasına yurt olmuştu ama, biz gurbette de sılada da yabancı gözüküyorduk. İşin en garip tarafı ve en acımasız olanı da bu olmuştu bizler için. Bizim buralarda ki yabancılığımızı da kısaca anlatmak isterim

Belçika'da Türklük ve İslamiyet hakkındaki görüşlerimi sizlere arz etmek isterim. Bizler Avrupa'ya turistik gezi amaçlı gelmedik, çalışıp, belirli bir birikim yapıp, dönme hayaliyle geldik. Hani belgesellerde hep söylerler ya "Bir çift sarı öküz parası kazanıp dönme hayali" diye. İşte öyle bir şey bizimkisi.

Geldiğimiz gün, dönme hayalleri kurmaya başlamıştık bile. Hiç farkında olamadan yıllar yılları kovalamış, yavrularımız okullu olmuşlardı. Hani yorulur da bir nefes alımı otursunuz ya, biz de ona soluklanma derler. Soluklanalım diye oturunca bir de baktık ki, su köprüyü bölmüş, her şey, sanki dünya dahi değişmiş. Yıllarca çalışıp çabalayıp Vatanımıza yatırımlar yaptık, arsa ev, daire, dükkan, tarla gibi. Ama aradan geçen zaman bizi öyle bir çıkmaza sokmuştu ki, artık dönüşü olmayan bir yolda olduğumuzu anlayabiliyorduk.

Çünkü çocuklarımızın tahsil durumları, onların burada sınavsız ve diledikleri üniversitelerde okuma imkanlarını atıp dönmemizin akıllıca olmayacağı aşıkardı. O devreleri de atlatmıştık ki, bu seferde onların işleri ve kariyerleri karşımıza çıktı. Derken yuva kurmaları, ardından torun sevgisi, ve çocuklardan ay-

rılamayacağımızı, onların da bizimle Yurda dönmeyeceklerini anladığımızda artık, dişlerimizin ve saçlarımızın döküldüğünü, bellerimizin büküldüğünü gördük.

Ne kadar da çabuk geçmişti yıllar. Bizim için yıllar mı vefasızdı, yoksa hayat mı acımasızdı anlayamadık. Türkiye'mizden aldığımız daire ve dükkanlarımızda oturanlardan kiralarımızı alamadık, tarlalarımızı ekip, biçenlerden hiçbir hak talep edemedik. İzinlerimiz avukat, mahkeme ve kiracı üçgeni arasında geçmeye başlamıştı ve artık yeter diyerek o büyük emellerle aldığımız evleri, arsa ve dükkanları, tarlaları satmak zorunda kaldık, getirip buralara yattırdık.

Nihayet anladık ki gurbet bize yurt olmuştu. Gurbet bize yurt olmasına yurt olmuştu ama, biz gurbette de sılada da yabancı gözüküyorduk. İşin en garip tarafı ve en acımasız olanı da bu olmuştu bizler için. Bizim buralarda ki yabancılığımızı da kısaca anlatmak isterim. Bizler buralara geldik, aman ananevi görgülerimizi, örf ve adetlerimizi yitirmeyelim, gurbet ellerinde kurda, kuşa yem olmayalım düşüncesiyle her birimiz hangi tarihte hangi ilden, ilçeden veya hangi köyden gelmiş isek o günkü o yaşama sımsıkı sarılmışız. Mesela ben, 1978 Martında

Ankara'dan Belçika'ya geldim. 1978 yılında Ankara'daki yaşamı görmek istiyorsanız bana bakınız çünkü ben o halime sımsıkı sarılmış kalmışım.

Çilekeş insanlarımızın, Vatanseverliğine de değinmek istiyorum. Yılın birinde iznimizi geçirmek için herkes gibi bizde ailece Sıla yoluna düştük, Belçika, Almanya, Avusturya, Macaristan, Yugoslavya ve Bulgaristan'ı yürek güpürtüsü ile geçtik. Kapı kule gümrük kapısına geldik, Türk Bayrağımızı ve Türkiye Aramamızı gördüğümüzde, Benim ve eşimin önde gözlerimizden yaşlar boşalıyordu. Orta aynadan arkaya baktığımda çocuklarda ağlıyorlardı. Bu göz yaşlarımız Vatan'a geldik şükür kavuştuk sevincimizden dolayı idi.

Avrupa'ya gelen Türkler yani bizler özellikle şu iki değerimize sımsıkı sarıldık ve kaybetmemek için elimizden gelen gayreti gösterdik.

Bunlardan bir tanesi, Milli duygularımız, Vatana, Bayrağa ve Milli değerlerimize olan bağlılığımız, diğeri ise Dini inançlarımız ve Dini değerlerimize olan bağlılığımızdır. Avrupaya göçün 50. Yılına geldiğimizde, halimizi arzetmeye çalıştığım şiirimi sizlerle paylaşayım da sitemlerim de haklı olduğumu görün.

“

Bizim buralarda ki yabancılığımızı da kısaca anlatmak isterim. Bizler buralara geldik, aman ananevi görgülerimizi, örf ve adetlerimizi yitirmeyelim, gurbet ellerinde kurda, kuşa yem olmayalım düşüncesiyle her birimiz hangi tarihte hangi ilden, ilçeden veya hangi köyden gelmiş isek o günkü o yaşama sımsıkı sarılmışız. Mesela ben, 1978 Martında Ankara'dan Belçika'ya geldim. 1978 yılında Ankara'daki yaşamı görmek istiyorsanız bana bakınız çünkü ben o halime sımsıkı sarılmış kalmışım.

”

GÖÇÜN 50. YILINDA

Gelin görün halimizi
Göç'ün ellinci yılında
Büktü gurbet belimizi
Göç'ün ellinci yılında

Her adımda kahvehane
Okey varken okul nene
Erteledik sene, sene
Göç'ü nellinci yılında

Be arkadaş bu ne çile
YabancıyızYurt'ta bile
Bir bak düştüğümüz hale
Göçün ellinci yılında

Saçlarımıza ak düştü
Yavrular doğrudan şaştı
Cehalet boyumuz aştı
Göç'ün ellinci yılında

Şükreyledik halimize
Sahip olduk dilimize
Bir tercüman hepimize
Göç'ün ellinci yılında

Nineler, Dedeler nerde
Tabutta gittilerYurda
Gözümüz kalmadı burada
Göçün ellinci yılında

Dik durduğumuza bakma
Gözler takma saçlar ekme
Ağzımızda dişler çakma
Göç'ün ellinci yılında

Kızı, Oğlanı okuttuk
Türlü kumaşlar dokuttuk
Birde falcıya bakıttık
Göç'ün ellinci yılında

Ah üstüne ah çekince
Şöyle geriye bakınca
Bir yoldayız uzun, ince
Göçün ellinci yılında

Nice engelleri aştık
Vallahi, billahi şaştık
Doktora, hekime düştük
Göç'ünellinci yılında

Bilen canlar bildi bizi
Gam, gasavet aldı bizi
Hep kör talih buldu bizi
Göç'ün ellinci yılında

Anne gitti Baba gitti
Ocaklarda baykuş öttü
Bu hasretlik cana yetti
Göç'ün ellinci yılında

Girifkarız türlü derde
Misafir giderizYurda
Belçika'lı olduk bir de
Göç'ünellinci yılında

Vekiller, Bakanlar seçtik
Belediyeleri açtık
Artık yönetime geçtik
Göç'ün ellinci yılında

Aynı yolu güdüyoruz
Artık veda ediyoruz
Birer, birer gidiyoruz
Göç'ün ellinci yılında

Görgüden ödün vermedik
Kimseden yardım görmedik
AB.ye bile girmedik
Göç'ünellinci yılında

Saç döküldü, bel büküldü
Dizlerden derman çekildi
Gün aşmak için dikildi
Göç'ün ellinci yılında

Hep karamsar olmayalım
Düşmanlığı bilmeyelim
Kara cahil kalmayalım
Göç'ün ellinci yılında

Villa, arsa, evler aldık
Bize yar olacak sandık
İş, güç darken cahil kaldık
Göç'ün ellinci yılında

Oğlan kız gönül vereli
Damatla gelin buralı
Sormayın dertler sıralı
Göçün ellinci yılında

Darılıp gücenme bize
Dost Kâmil'im Dosttur Size
Selam olsunHepinize
Göç'ün ellinci yılında

LEIE* NEHRİNİN KIYISINDAKİ EMİRDAĞ!

Mehmet Emin Kalender

“**Evli olduğumuzdan beri birçok Flaman bana Türklerin niçin Gent’te yaşamayı tercih ettiğini sordu. Çünkü Gent’te yaşayan her 10 kişiden 1’i Türk ve bunların %80’i de Emirdağ kökenli. Bu noktada Emirdağ ya da Türk göçü hakkında hiçbir şey bilmiyordum ve şu ana kadar hiçbir şey yazılmadığına şaşırdım. Bu yüzden araştırmaya karar verdim**”

Belçika’da bulunan Emirdağlılar 1960’lı yıllardan bu yana yaşamlarını farklı şehirlerde sürdürmeye devam ediyor. Bu şehirlerdeki entelektüel kesimin dikkatini çeken Emirdağ toplumuyla ilgili birçok araştırma yapılmaya da devam ediyor. Bu çalışmalardan belki de en dikkat çekenlerden birini göçün 50. Yılı etkinlikleri kapsamında Belçikalı tarihçi ve gazeteci TinaGendt tarafından yapıldı. “Türkiyeaan de Leie (Leie Nehrinin Kıyısındaki Türkiye)” adını verdiği kitabında bir Emirdağlı ile evli Belçikalı yazar olarak neden Emirdağlıların Belçika Gent’e geldiğini araştırdı. Leie Nehri, Belçika Gent şehri içerisinde geçmektedir.

Göç, göç tarihi ve kronolojisi üzerine yaptığı çalışmaların Emirdağ ayağında farklılıkları tespit eden Tina, 1960’lı yıllarda gayri resmi olarak Emirdağlı Kömür Madeni işçilerinin Gent’teki tekstil fabrikalarına transfer etme mücadelesi ve 1964 yılında İstanbul, Kars-Posof ve Emirdağ’dan gelen ailelerden Emirdağlıların Gent’teki tekstil ekonomisini nasıl kurtardıklarını kitabında yer verdi.

İşte merak ettiklerimiz ve Belçikalı Gelin Tina’nın cevapları;

MEK: Kısaca kendinden bahsedermisin?

TİNA: Merhaba ben TinaGendt, Gentte yaşayan bir tarihçi ve gazeteciyim. İşlerimin çoğu ise Gent ve onun tarihi hakkında. Çeşitli dersler veriyorum ve yazılar yazıp turlara rehberlik yapıyorum.

MEK: Emirdağ ile tanışmanız nasıl oldu?

TİNA:Yaklaşık 10 yıl önce Yılmaz Koçak ile evlendim. Ailesi Emirdağ-Bademli köyünden olup ikinci nesildir.3 çocuğumuz var. Evli olduğumuzdan beri birçok Flaman bana Türklerin niçin Gent’te yaşamayı tercih ettiğini sordu. Çünkü Gent’te yaşayan her 10 kişiden 1’i Türk ve bunların %80’i de Emirdağ kökenli. Bu noktada Emirdağ ya da Türk göçü hakkında hiçbir şey bilmiyordum ve şu ana kadar hiçbir şey yazılmadığına şaşırdım. Bu yüzden araştırmaya karar verdim. Çünkü Gent’e nasıl ve neden bu kadar çok Türkün geldiğini, özellikle niçin bu insanların çoğunun Emirdağ’dan geldiğini bilmek istedim. Bu yüzden işe arşivlere ulaşarak başladım ve göçün öncülerleriyle yapılan röportajlara ulaştım (toplamda yaklaşık 100 röportaj var-

dı) ve sonuçta Türk göç tarihinin kronolojisinin 1960’lardan 2000’li yıllara kadar ulaştığını gördüm. Bu yıllarda meydana gelen göç,Gent hakkında detaylı bir geçmişe sahip olmasına karşın aynı zamanda da oldukça evrensel ve özellikle Avrupa için eşsiz bir durum. Bu yüzden İstanbul Boğaziçi Üniversitesinden bir çevirmenle iletişim kurdum.

MEK: Türkiyeaan de Leie kitabından bahsedermisin?

TİNA:Araştırmada keşfettiğim şey Gent’te birçok Türkün bulunduğu ve bunların çoğunun ise Emirdağlı olusunun hiç tesadüf olmaması. Kitabı kısaca şöyle özetleyeyim.

1960’larda Gent şehrindeki tekstil endüstrisi işçi sıkıntısı çekiyordu. Belçika hükümeti o dönemde Türkiye ve Fas’tan gelen kömür madencilerini işe almıştı. Ancak Gent tekstil endüstrisinin Türk işçi çalıştırmasına Belçika mevzuatı gereği izin verilmedi. Böylece Gent’in fabrika yöneticileri gayri resmi olarak bir çare buldu: Kömür madenlerine giderek işçi göçmenleri Gent’e gelmeye ikna etmeye çalıştılar.

Özellikle Faslı ve Cezayirli işçileri ikna etmede çok başarılı oldular. Birçok sebepten (kitabında hepsini ayrı ayrı açıkladım) tekstil endüstrisi Kuzey Amerika işçilerine karşı Türk işçilerini tercih ettiler. Onlara daha fazla Türk işçi bulmalarını ve mümkünse aile fertlerinin çoğunu getirmelerini istediler. (1964'te Gent'te tam 11 Türk işçi çalışmaktaydı!)

Bu noktada (1964'te) İstanbul'da yaşayan Makedonya Türklerinden 1 çift, Posof (Kars)'dan 1 kişi ve Emirdağ'dan bir çift (öncüleri Karacalar, Pörnekve Türkmen Köyü eşrafından) yaşayan birkaç Türk vardı. Bunların hepsinden mümkün olabildiğince çok Türk getirmelerini istediler fakat yalnızca Emirdağ'dan olan birçok insanı getirdi. (Çünkü Posof çok uzaktı ve İstanbullu insanlar zaten göçmendi; bu yüzden geniş bir ağa sahip değillerdi.)

Emirdağ, 1965 yılından bu yana, Gent'teki tekstil işçilerinin en büyük kurtarıcısı oldu. Çoğu, birkaç yıl sonra eve gitmeyi planlıyorlardı, ama hiç gitmediler. 1974'de Belçika göçe dur dediği zaman tekstil fabrikaları arasında artık işçi ithal edemeyecekleri ve son şansları olduğuna inandıkları bir panik yaşandı ve insanlara bunun son şansları olduğuna dair ikna etmeye başladılar. Böylece ertesi yıl (1974-1975) özellikle Emirdağ bölgesinden gelen nüfus, Gent'te iki katına çıktı: Bir yılda 3500'den 7000'e kadar ulaştı. Bu noktada Gent'e taşınan bütün köyler bile vardı. Bu durum Emirdağ ekonomisi için bir felaketti, aynı zamanda Gent için de felaketti. Çünkü Gent şehri bu tür bir göç patlaması için hazır değildi.

Gent'in bir diğer ortak inancı, Emirdağlı kişilerin homojen bir grup oluşturmalarına hepsinin aynı mutfak, kültürel ve siyasi geleneklere sahip olması inanması. Emirdağ'ın çok kültürlü olduğunu gördüğümde ben bile çok şaşırdım farklılıkların köyler, etnik geçmişler, görünüşler ve dini ve siyasi görüşlerin boyutları arasında ne kadar büyük olduğunu gördüm. Muhtemelen Emirdağ insanlarının çok hoşgörülü davrandıklarını düşünüyorum, bu da kesinlikle Gent'teki hayatlarını kurmada bir avantaj sağladı.

Bu dönemde Gent'e gelen insanlara, 60'lı yıllarda gelenlerle aynı muamele yapılmadı ve Gent'e gelmeleri memnuniyetle karşılandı. 70'li yıllarda Türk işçileri çok ama çok sıkı çalıştı, istismar edildiler, çocukları okullarda gözetimsiz kaldı. Yeni gelenler hiçbir yardım almadı ve hükümet onlarla bir şey yapmak istemedi.

Belçika'da 1980'lerde çok kötü bir ekonomik kriz yaşandı: Tekstil fabrikalarının çoğu kapandı ve Türk işçiler arasında da işsizlik arttı. Bu noktada bazı insanlar (en çok dikkatimi çeken Karacalar'dan Celal Kubat) Emirdağ'a dönmeye karar verdiler. Sadece göç yüzünden Emirdağ'a dönmenin mümkün olmadığını fark ettiler ve bunun yerine Eskişehir'e taşındılar. Bu noktada, insanlar eve dönmelerinin mümkün olmadığını fark ettiler. Tek seçenek Gent'te kalmak ve kendileri için yeni fırsatlar yaratmaktı. Gent'te ev satın alıp yenilemeye başladıklarından sadece iki yıl sonra, cami kurdular (toplam 5 kişi) ve işe başladılar. Bu dönemde yeni bir kültür yarattılar tıpkı New York'taki 'Little Italy' veya 'Chinatown' gibi o zamandan beri sürekli değişiyor, fakat bugün hala varlar.

MEK: Bu kitabı yazarken en dikkatini çeken şeyler neler oldu?

TİNA: Bu kitabı araştırırken ve yazarken, beni şaşırtan birçok şey oldu. Birincisi bu insanların kendi tarihlerini nereden öğrendikleriydi. İşimi yaparken âdeta bir bulmacayla karşılaştım. Herkes bu tarihin bir parçasıydı. Ben sadece bir parçayı buldum ve diğerleri arasında yerine koydum. Aslında hakla tamamlanmadı ve bu konuda daha fazla araştırma yapılabilir. Fakat en azından bunun taslağını biliyoruz. Bence birlikte yaşama devam etmek istiyorsak; göç tarihini tarihimizin önemli ve ayrılmaz bir parçası olarak görmemiz son derece önemlidir. Bunun büyük bir savunucusuyum. Ortak bir geçmişe sahip olduğumuzu kabul etsek bile, birlikte ortak bir gelecek inşa edebilecek miyiz? Bu, aynı zamanda mümkün olduğunca çok arşivin kaydedilmesi anlamına gelir (göç arşivi çok tehdit altındadır) ve hâlâ hayatta iken elimizden gelen birçok kişi ile röportaj yapmalıyız.

Gözlemlediğim diğer bir durum ise, Belçika hükümetinin 60, 70 ve 80'li yıllarda göç konusunda tamamen ilgisiz kalması ve çalışmaların çoğunun gönüllülere bırakılmasıydı (papazlar, komünistler ve gençler Gent'te yaşayan mücadeleci Türk topluluğuna çok yardım ettiler 1970'lerde). Şuan ise göç oldukça siyasi bir konu fakat biz bunun son olmadığını unutuyoruz. Bence pek çok siyasetçi bu konuyu çok fazla bilmeden ve kesinlikle tarihsel bir perspektiften yoksun olarak kullanıyor.

Üçüncü olarak ben bir tarihçiyim ve tarihin nasıl açıklandığı beni şaşırttı. Bugün çeşitlilik ve göç hakkında medyayı takip ettiğin zaman "kültür", "ırk", "din" vb. birçok Sebep var. Araştırmamda gördüğüm şey, bugün gördüğüm hemen hemen her problem veya olgu için mükemmel bir mantıksal ve tarihsel bir açıklama olduğu yönündedir: Gent'in ünlü Türk girişimcilerinden, Gent'te yaşayan Türk gençlerinin halen sürdürdüğü eğitim boşluğuna, siyasi tercihlere ve hatta radikalleşmeye kadar.

Göç tarihini bu kadar küçük ayrıntıy-

la inceleyerek çalışmamın diğer çalışmalara ışık tutacağını düşünüyorum. Bu kitabı okuduktan sonra pek çok kişi bana, hayatlarının hakkında merak ettikleri çok şeyi anladığını bildirdi. Ayrıca birçok kişi bu kitap sayesinde göçün nasıl ve neden olduğunu anladı. Belçika topluluğu için de bu tarih açık bir şekilde ortaya çıkıyor: Gent Üniversitesi'ndeki (çok ünlü) bir profesör "göçle gerçekten ilgilenmek isteyen herkes için okunması zorunludur" dedi. Elbette bu benim kitabım için inanılmaz bir iltifattı.

MEK: Kitabı yazmadan önce Emirdağ ve Emirdağ insanı hakkındaki

düşüncelerinle, kitabı yazdıktan sonra düşüncelerin arasında ne gibi farklar var? Kısaca bahseder misin?

TİNA: Özellikle Emirdağ hakkında, öğrendiğim pek çok şey var, ancak her gün daha çok şey öğreniyorum -özellikle kayınvalidemden :-). Bence en önemli şey, Gent'teki birçok insanın Emirdağ hakkında tamamen yanlış bir fikri olmasıdır. Örneğin, birçok Gentli Emirdağ'ın çok büyük bir şehir olduğunu düşünüyor (çünkü burada tanıştıkları her Türk insanı oradan geliyor). Sadece Türkiye'ye tatile çıktıklarında bunun hiç de büyük bir şehir olmadığını fark ediyorlar!

Gent'in bir diğer ortak inancı, Emirdağlı kişilerin homojen bir grup oluşturmalarına hepsinin aynı mutfak, kültürel ve siyasi geleneklere sahip olması inanması. Emirdağ'ın çok kültürlü olduğunu gördüğümde ben bile çok şaşırdım farklılıkların köyler, etnik geçmişler, görünüşler ve dini ve siyasi görüşlerin boyutları arasında ne kadar büyük olduğunu gördüm. Muhtemelen Emirdağ insanlarının çok hoşgörülü davrandıklarını düşünüyorum, bu da kesinlikle Gent'teki hayatlarını kurmada bir avantaj sağladı. Öte yandan, fark ettim ki Gent'teki Emirdağ halkı çok büyük bir topluluk ve dayanışma hissine sahipler. Bu tabii ki harika bir şey; ama aynı zamanda olumsuz bir etkisi olabilir. (Örneğin, toplumsal baskıya ya da 'Belçikalıların' bir tür düşman olarak olumsuz görüşlere dönüştüğü zaman).

Kendim için, Emirdağ'a gitmek birçok gereklilik oldu. Bir tarihçi olarak tabii ki gitmek için harika bir yer, çünkü tam geçiş olduğunu görebilirsiniz. Ailemizle her yıl gitmeye çalışıyoruz ve kayınpederin köyünde bir hafta geçiriyoruz. Bence, tüm yaşantılarını Gent'te geçirseler de, çocuklarımızın mirasın bu kısmını unutmamaları önemlidir. Bu yaz biz gidemeyeceğiz; çünkü evimizi yeniledik. Ama umarım önümüzdeki yıl Emirdağ'daki köyümüze gideceğiz."

*Leie Nehri: 202 km uzunluğunda Belçika Gent şehrinin de içerisinde geçen bir nehir.

HALİLERENOĞLU

ESKİ EMİRDAĞ AĞZI

Eski Emirdağ Ağzıyla Yarenlik

Ekizceli Durdur Ese
Gurucalı Gara Köse
Dereköylü Tokmak Musa
Gökte yıldız saydı mıydı

Golanşamlı Dişçürük
Ağalcıklı Gocaçarık
Sığracıklı Kıcıgırık
Gündüz düşü gördü müydü

Balcam köyden Tekeşoğlu
Enciliden Keleşoğlu
Tabaklardan Balişoğlu
Daş atıp baş yardı mıydı

Söörmezden Badeleği
Horannioğlu Güveleği
Azziyeden Çökeleği
Tanımayan galdı mıydı

Göser oğlu Gara Halil
Çıttanoğlu Deli Celil
Arabahmetlerin Ebil
Oğrun habar saldı mıydı

Gacerliden ıbidıklar
Enciliden Vididikler
Duraloğlu Bitmedikler
Acep burçak yoldu mıydı

Yörük hayal daş gııardı
Gasalak teke burardı
Davar daşta duz yalardı
Yayla gülü soldu mıydı

Galeli deve savranı
engine çekmiş gatarı
Toklucak Köyü tatarı
Acep yükü sardı mıydı

Bu lafları uzatmasan
Lafı laftan azıtmasan
Garıştırıp tozutmasan
Gece mühlet doldu mıydı.

Sağmal davar emlik guzu
Duman tüter gölcük düzü
Yaylanın çıvgın ayazı
Cıbir davar buydu mıydı

Issız kaçan yoz davarı
Acep çoban buldu mıydı
Garaçamur yunnağında
Su yılanı galdı mıydı

Meşelerde olur pelit
Gapiya vurulur kilit
Yellibel'e enen bulut
Acep göğe ağdı mıydı

Saçı gül kokulu kızlar
Gayalardan gaydı mıydı
Gölük gızı Zıykal bibi
O yıl yanık yaydı mıydı

Eski Zaman Günleri

Eveli geçmiş yıla bildir derdik,
Yılbaşı bilmez ellik gavuru kilisesine
mani dinlemeye giderdik
"böğün yılbaşı
sevincimden unuttum ekmeği aşı"
deyişlerini seyrederdik.
Acıkıncız eve gider
iptil oymaçlı dürüm yerdik.
Sona ıbidık Guyusu yanında
köyün önüne kepirlim oynamaya gi-
derdik.
Sona yengattan acıkıp gavutlu dürüm
yerdik.
Yıllar sona Avrupa icad oldu
Gedenler yengi diller belledi.
Kimi yerini buldu zengin oldu,
kimi madende çalışanı da
eşi dost hısımları tabuta goyub yolladı.

Eski Emirdağ Ağzıyla Dörtlük

Kel Üsüğünen Gede Sülük gavgader
yırtılır deli bekirin yakası
Tat Zıttığınan Kör Emiğin dilinde
Zıykal Elif Bibinin yannık yayması

Eski Emirdağ'da Kadın Dertleşmesi

Muşuk Sultanınan Çökük Dudu,
Beni sanga goğulamış
Ne vakıttır ahretimsin
Heç benim sanga
"şemiği kirli ,uluk," dediğimi duydu mu
Heç senden habarsız
canımın istediğini yedim mi
Get bacım el bi hoş olmuş
ağzı gara Muşuğunun Şadı Dudu
ardıma geçtiler
Goya ben demissim ki
Gara Zülbiyenin bişirdiği yenmez
Emme gabahat senin bacım
Niğniyong o yallılarınan ekmeğ etmeyi
Sen senol da bacım,
Körezin köpeğin lafına ganma
hele doluğu bitli gede Sultanın
Allah bir dediğine inanma.

Böyle Yaşanırdı Eski Hayatlar

Adaçal'dan, seksen yıl önceki Emirdağlarına baktım
Gölcüğün düzündə sıralı yurtlar
Alatoğlu oturmuş çoban öğütler
Çıvgın habarcısı gibi duruyo
Yellibel üstüne ağın bulutlar
Bir gacak vurulmuş Haceloğlundu
yarasın yalıyo başıboş itler
uzaktan uzağa ulumalar var
kan kokusu almış herhalda kurtlar
Zibetlide huysuz huysuz kişniyo
ayağı köstekli boz aygır atlar
Hacıavcı kurt avına çıkıyo
altındaki gökkır oynayıp hoplar
sol elinde Alaman beşlisi mavzer
sağ yanında takılı altılı patlar
bir yiğidin ölüm habarı gelmiş
bir alayçikte goygun ağıtlar
Yassıyurtta Olukluda Göğüste
böyle yaşanırdı eski hayatlar
aygır atlar mor goyunlar aç kurtlar

FARUK'UN KAHVESİ

Cevdet Sezgin

Osmanlıda Halkın Sesini Duyurabildiği Bir Kamusal Alan, Kahvehaneler...

Kahvehane; Kültürel birikim ortamı, sosyalleşme mekânı ve siyasi iktidar karşısında halkın sesini duyurabildiği bir kamusal alan... Osmanlı toplumunda 16. yüzyıl ortalarında bir şehir mekânı olarak gelişen kahvehaneler, yepyeni bir sivil deneyimin gelişmesine katkıda bulunmuş. Değişik zümrelerden ve kültür seviyelerinden insanların kahve içmek ve sohbet etmek amacıyla gittikleri bu yerler, kısa zamanda toplumun ekonomik, sosyal ve kültürel ihtiyaçlarını karşılayan bir konuma gelmişti.

Türk Kültür Tarihinde Kahve Ve Kahvehane

16. yüzyıldan itibaren, Türk insanının yaşamına giren kahve ve kahvehane etrafında, çok geniş bir kültürel birikim oluşmuştur. Kahve ve kahvehane merkezli kültürel birikim ortamı, o kadar hızlı gelişmiş ve geniş bir alanda etkili olmuştur ki, belki de Türk insanının yaşamına bu derece etki eden içecek ve mekân olarak ikinci bir unsur gösterilemez. Kahvehaneler, toplumsal paylaşımın gerçekleştiği ve geçmişin yâd edildiği kültürel mekânlar olarak Türk insanının yaşamında önemli bir yer tutmuştur. Bir "sohbet medeniyeti"ne sahip olan Türk toplumunun, dinsel açıdan "meşru" kabul edilen kahve ve kahvehaneye sahip çıkması ve bu unsurları yaygınlaştırması, birçok toplumdan daha hızlı ve kapsamlı olmuştur. Kahvehaneler, Türk insanı için birer "kültür mekânı" okul medrese olarak hizmet vermişlerdir. Ayrıca kahvehaneler, "toleranslı davranma" alışkanlığının kazanıldığı merkezler olarak da dikkat çekmektedirler.

Kahve, bir içecek adı olarak bilinirken, bazı yerlerde kahvehane yerine kısaca kahve kelimesi kullanılmaktadır. Yine, kahvehanelerle benzer fonksiyonlar görmesine rağmen, kıraathanelerin de genel olarak kahvehane anlamında kullanıldığı ifade edilmelidir. Kıraathane,

kahvehaneden daha sonra ortaya çıkan bir kavramdır ve bu mekânların "okuma salonu" olarak kullanılmasıyla bağlantılıdır. Kahvehanelerin, kıraathane (okuma evi) olarak faaliyet göstermesi Kanuni Sultan Süleyman dönemine rastlar. Bu mekânlarda "devlet sohbeti" yapılmasının önlenmesi için böyle bir uygulama başlatıldığı söylenebilir. Bu dönemden sonra, kahvehanelerde edebi faaliyetler –zoraki bir şekilde de olsa-artmıştır. Tanzimat döneminden sonra ise, Avrupa'da açılan kulüpler ve okuma salonlarının örnek alınmasıyla kıraathanelerin sayısının daha da arttığı dikkat çekmektedir. Kahve içme alışkanlığı, yaklaşık olarak 5 yüzyıldan bu yana devam etmektedir. Belli bir zaman diliminden sonra, bu içecek etrafında maddi ve manevi kültür unsurları oluşurken, bu unsurlardan bazıları günümüze kadar gelmiş, bazıları da ortadan kalkmıştır.

Kahvehaneler, Türk insanı için birer “kültür mekânı” okul medrese olarak hizmet vermişlerdir. Ayrıca kahvehaneler, “toleranslı davranma” alışkanlığının kazanıldığı merkezler olarak da dikkat çekmektedirler.

Faruk Emminin Kahvesi

Emirdağ’ında kahveler her yaş grubuna uygun yerlerde insanlara hizmet vermektedir yaşlılar memurlar emekliler gençler vs gibi grupta olmasına rağmen özellikle Faruk emminin Cinibizlerin kara Halil’in kahvesi Emirdağ eşrafının akil adamların gelip hasbihâl ettikleri Emirdağ insanların dertlerinin problemlerinin İslam ahlakına Emirdağ toplumunun adap ve göreneklerine uygun çözüm yolları akılcı destek veren bir rehabilitasyon merkezi idi. İnsanın şerefi aklıyla, asaleti diliyle, şahsiyeti ahlakıyla ölçülür. Hani bir selam beklersin ya uzaklardan kimden olursa olsun unutulmamışsın dersin ya o selam sana olsun rabbim onları o kadar sevsin ki ilk kulum senden razıyım desin derler ki beklerdi o mütevazı insanlar. Bu muhabbet yerinde hasretlerdi dost dost bildikleri arkadaşlarına Yalnız gelmiş, yalnız gider insan. Kuru kumlardan çekilmiş dalgalar gibi, parlatılmış sözler geri çekildiğinde, yaz gibi uzanan sıcak eller ve sıcak diller, yerini buz gibi bir sonbahara bıraktığında ve yapraklar sararıp yerlere saçıldığında, bin yıllık yalnızlık bulut olup sarar insanı.

O yüzden yaşlı insanlarımız yalnızlıklarına bir arkadaş bir dost yarenlik etmek için kahveler onların yalnızlıklarına çare bir tedavi gibi gelir.

Yalnızlık, eski bir dost gibi uzattığında yüzüstü başını ve dilsiz ağzını, insan anlar, yalnız gelip yalnız gideceğini... Kızmak yok, sinirlenmek yok, sitem yok bu insanın kaderidir nihayet. Ağlayarak geldiğimiz bu dünyadan, ansızın gideceğimizi bilerek yaşıyoruz. O yüzden bizim ellerin Anadolu insanların ocak kültürünün yaşatıldığı

bir merkezdi kahveler. Burada yârenliklerini tecrübelerin tarihin coğrafyanın bütünleştiği bir çınardı o kahvelerde sohbetler tatlı acı ama huzur veren yerlerdi bizim ellerin özellikle Faruk emminin kahvesi.

Oraya kimler gelmedi ki kimler Faruk’un o tatlı ama acı bol köpüklü kahvecisini içmeden duramazlardı. Emirdağ’ın en uç noktalarından gelip Faruk’un o ateşten kum üzerinde yavaşça pişen köpüklü kıvamındaki kahveyi içip oh çekip günün yorgunluklarını atıp muhabbettin bol ortamında akıl ve edep terbiyesi içerisinde hoş muhabbette katılırlardı.

Kahvenin en müdavimleri Göseroğlu ve Borazan amca, Arzuhalci Kazım, Pulcu Sadık, Guldur Bekir, Arif Sayın, Arzuhalci Mehmet Erdem, Terzi Mehmet, Gündüloğlu Hacı Abdullah Efe, Mehmet Doğan, Bıdıoğlu Rüştü, Bakkal Avni, Çancılar, Tuzcu Ankaralıların Hacı Hasan, Tamirci Arap, Gazozcu Mehmet, Fırıncı Koca.

“

“En ateşli sohbet Borazan amcanın askerlik şubesinde gazilik kaydının çıkmaması Göseroğlu’nun gazilik maaşı alması, Borazan emminin Kurtuluş Savaşı’nda bulunup borazan çalmasına rağmen kaydının bulunmaması kahvenin her günkü muhabbeti idi. Mahallede hasta olanlar, evlenecekler, düğün yapacaklar, geçimsiz olanlar, düğün yapacak fakirler, muhtaçlar hep konular Emirdağ’ın bu yaşlı aynı zamanda saygın sözleri kabul gören insanların toplandığı bir toplum, insan eğitimcileri idiler”

”

En ateşli sohbet Borazan amcanın askerlik şubesinde gazilik kaydının çıkmaması Göseroğlu’nun gazilik maaşı alması, Borazan emminin Kurtuluş Savaşı’nda bulunup borazan çalmasına rağmen kaydının bulunmaması kahvenin her günkü muhabbeti idi. Mahallede hasta olanlar, evlenecekler, düğün yapacaklar, geçimsiz olanlar, düğün yapacak fakirler, muhtaçlar hep konular Emirdağ’ın bu yaşlı aynı zamanda saygın sözleri kabul gören insanların toplandığı bir toplum, insan eğitimcileri idiler hepsine sonsuz saygı ve hürmetlerimizle cenabı Allahtan rahmet diliyorum. Hep problemlerini burada çare aranıp sessiz sedasız çareler bulunup yardım edilirdi. Buraya gelen daimi müşterilerin masaları herkese açık olup çayları kahveleri ikramları eksik olmazdı.

Faruk emminin kahvesi sabah namazında açılıp insanlar sabah namazından çıkmadan ocak yanmış çaylar hazır olurdu. Buraya gelen müdavimlerin buraları odaları idi, herkesin masası, yerleri belli idi. Köyden gelen eş dost tanıdık burada buluşurlar hasbihâl ederler, problemlerine çare bulunup gönül rahatlığında köyle-

rine dönerlerdi. Kahve yaşlı oturaklı kişiliğiyle davranışıyla temsil ettiği üzerinde taşıdığı sülalesinin veya makamının özelliğinden dolayı kahve içmek sadece onlara mahsus bir içecekti, gençler bu akil adamların yanlarında kahve isteyemezler içemezlerdi. Sanki kahve onların malı idi, gençlere bu Emirdağ’a has aile ve geleneğinden dolayı yasaktı. Yani

kahve içmek sülalenin itibarlı büyüğüne has bir içecekti, o büyüğü yaşlı olması da gerekmiyordu. Sülalede hakim olan itibarı sözü geçen içer ikram ederdi. O büyüğü yaşta kendinden büyük de olsa içemezdi.

Faruk Emmi kahvesine gelenlerin aile büyüğü varsa onun yanında ona kahve yapmazdı. Onlarda isteyemezdi. Emirdağ’da ihtiyarların kah-

vesi olarak da anılırdı. Dertlerin içinden çıkılamayan problemlerin aile içi kavgaların hastaların evleneceklerin askere gideceklerin çarelerin tükenip çözümsüzlüklerin dertlerin çözüldüğü bir nevi vicdan ve gönül rahatlıklarının devası ilacı olan akil adamlarının buluştuğu bir mekandı. Faruk’un kahvesi dertlerin umutların yeşerdiği, acı kahvenin kırk yıl hatı-

rının en güzel şekilde burada yaşayarak gerçekleştirildiği, buluşma noktası idi. Ömür masal gibidir. Ne kadar uzun olduğu ne kadar güzel olduğu önemlidir. Şimdi ise yalansız dolansız en harbi mevsimdeyiz. Çürüyen kuruyan ne varsa dökülüyor bir dalından hayat işte bu olsa gerek. Çünkü biz nasıl abdest almayı büyüklerimize su döke döke öğrendikse bu yaşlı büyüklerimizin bizlere neler öğrettiklerini yıl-

lar sonrası anladık. Bu yüzden kahveler Emirdağ’da bir okul bir kültür bir ahlak adap terbiye velhasıl bir eğitim yuvası idi. Bu bizim diyarın, Emirdağ insanının Faruk emminin kahvesinin müdavimi olan bu fani dünyadan ayrılan insanları bir kere daha rahmetle anıyorum. Ruhları şad olsun. Cenabı Allah mekânlarını cennet etsin.

KURUMSAL

ESKİŞEHİR EMLAK DANIŞMANLIK

doğru bilgi - doğru iş

KURUMSAL

ESKİŞEHİR EMLAK DANIŞMANLIK

0 222 230 90 26

*Konut
İşyeri
Arsa /Tarla
Projeler
Bina*

TÜM EMLAK İŞLERİNİZDE

0 535 036 36 78

EMLAK ENDEKSLERİMİZLE

*Kiralama
Satın alma
Satma*

Vaktinizi ve naktinizi en doğru şekilde yönlendirir...

Arifiye Mah. Ünügür Sokak. No:10/1 Odunpazarı - Eskişehir

<http://kurumsaleskisehiremlak.sahibinden.com/>

GEÇMİŞE YOLCULUK

Durmuş Karabağlı

Bundan elli sene öncesine şöyle maziye gidelim. O günlerde biz çocuklar ve gençler ne yaparlardı. Yaz ve kış aylarında nasıl vakit geçirirlerdi. Çünkü o günlerde köylerde pek elektrik su ve kaza ile aralarında doğru dürüst yol ulaşım yok. Çocuklar ve gençler köyünden dışarı pek çıkmamış. Şehir hayatından uzak. Ancak askere gideceği zaman köyden başka yerlere gidip görebiliyor. Yani bu günkü tabirle kapalı devre yaşantı hakim.

O günlerde Emirdağ'a traktörlerle gidilirdi. Yeniköy ile Toklucak arası doğru dürüst şose bile değildi. Traktörler şasesine kadar gömülür çıkarmak için köyden başka traktörler getirilir çıkarılırdı. Sizin anlayacağınız kepezeliğin bini bir para. Rezillik diz boyu. Rahmetli Soku âlisi (Ali Kökten) rahmetli kasabın anası Döne (kara Döne) böyle bir olayda Hıntışın (Mustafa Yıldırım) traktör devirmesi sonucu vefat etmişti.

Köyden dünür gitme bile sessiz ve kimse bilmeden değil, o

günlerde aydınlatma için meşhur lüks lambası aydınlığında üç beş erkek ve kadın daha önce söz alınan kız evine gidilir ve kız istenirdi. Nişanlar da kırk elli tepsi yağlı börek ve reçel ile beyaz helva yenilirdi. O sıcakta iştahla yenilirdi. Çünkü bu günkü gibi bol şeker, meyve, sebze ve içecek bulunmazdı.

Düğünler genelde Perşembe günü başlar Pazar günü gelin alma ile bitirdi. Düğün oğlan evinden bayrak kaldırma tabiri ile başlar köyün içi çalgı eşliğinde dolaşarak düğünün başladığı duyurulmuş olurdu. En önde Türk Bayrağı (Bağımsızlığı, hürriyeti, istiklali) diğer taraftan bir de Beyaz bayrak (Sulhu, barışı, selameti) temsil ederdi.

Cuma günü halka yemek verilir, cumartesi günü ise şirinkilik tabir edilen erkekli kadınlı, genci ve yaşlısı çalgı eşliğinde yine önde bayraklar köy içinde dolaşıldı. Bu dolaşma da deve, şebek ve erkeklerden kadının elbisesi giydirilmiş bayan ve efe kıyafetli erkeklerden köçekler oluşturularak kız evine

kadar gidilir sık sık köy içinde durularak oyunlar oynanırdı. Hep bir ağızdan ne manaya geliyorsa selmo çekilirdi. Basitte olsa orta oyunu gibi gösteriler yapılırdı. Bu günkü salon düğünlerinden daha güzel ve eğlenceli olduğunu söyleyebilirim.

Temmuz ve Ağustos ayları harman zamanıdır. Herkes harman yerinde sap saman işleri ile uğraşır, Düven işleri eğlenceli de olsa sıcakta bıkkınlık yaratırdı. Bu işten kaytarmak olağandı. Harman savurma uygun rüzgâr olduğu zaman bilhassa geceleri yapılır, köyün etrafı lüks lambaları ile şehir gibi çepe çevre aydınlatılırdı. Çünkü köyde elektrik yok. Harman savurması bitince köy bakkallarından gül reçeli getirilip iştahla yenilir ve işin yorgunluğu atılırdı. Zaten harman zamanı genecinin (Bayram Koyuncu) ve Kara karının İsmail'in (İsmail Keser) in dükkânları sabaha kadar açık olurdu. Alışverişler de arpa veya buğday götürülerek yapılırdı. Ha şunu da söyleyeyim sigara bile tane ile satılırdı.

“

Sene 1940 yıllarında olsa gerek. Sandık camide kurulur. Köylüler oylarını sessiz ve sakın kullanmaktadırlar. Yine ikilik vardır. Aday iki kişidir. Sandık başında görevli olanlardan birisi rahmetli Ziya Çiftçi bir diğeri ise Mazhar Alhan'dır. Bu ikisi birbirlerine zıt tarafta yer almaktalar. Benim Anam oy kullanmak için sandık başındadır. Mazhar itiraz eder. Anamın nüfus kâğıdın da adı Fadime dir. Fakat halk arasında Fadik denmektedir. Mazhar sen oy kullanamazsın biz seni Fadik biliyoruz burada ise Fadime yazıyor itirazında bulunuyor. Ziya Çiftçi müdahale ediyor sen peki nasıl kullandın. Senin nüfusunda Mazhar yazıyor ama biz seni (affınıza sığınarak) Cinli Mazhar olarak biliyoruz diyor. Sandığa bir tekme atıp Davulga'ya gidip oradan Emirdağ'a geçip sandığı iptal ettirip bir hafta sonra tekrar seçim yapılıyor. İddia bizim köyün geninde olsa gerek.

”

Veli Köker (Rahmetli) muhtar iken sanıyorum yıl 1954-55 Afyon 50. nolu toprak tevzi komisyonu başkanlığınca köyde toprak dağıtımı yapılacak bunun için bir akşam nüfus fizibilite ve hak sahipliği tespiti yapılıyor. Bizler çocuğuz. Merakla olup biteni izliyoruz. Bir anekdot olarak anlatıyorum. Fakı Koyuncu'nun babası (Çolak efe) çocuklarının adlarını söylüyor. Kızının birisinin adını Münire diye söyleyince memur anlamadım bir daha tekrar eder misin dediğinde rahmetli Satılmış atılıp bir lira efendim bir lira deyince ahalide bir gülüşme. Bunu anlatmamdaki maksat Satılmış mukallit birisi idi. Rahmetli Veysel Yılmaz ile Elmas Yılmaz'ın düğününde yine rahmetli eğitimci Apdil ile Satılmış kocanın Kürt karı koca arasındaki bir çocuk doğurtma oyunu gerçekten bana göre tam bir orta oyunu idi.

Geçmiş o yıllarda da muhtarlıklar iddialı ve çekişmeli seçimlerle yapılırdı. Fakat küslükler uzun sürmezdi. Bu konuda bir olayı da geçmişin bir

anısı olarak anlatmak uygun olur zannediyorum. Sene 1940 yıllarında olsa gerek. Sandık camide kurulur. Köylüler oylarını sessiz ve sakin kullanmaktadırlar. Yine ikilik vardır. Aday iki kişidir. Sandık başında görevli olanlardan birisi rahmetli Ziya Çiftçi bir diğeri ise Mazhar Alhan'dır. Bu ikisi birbirlerine zıt tarafta yer almaktalar. Benim Anam oy kullanmak için sandık başındadır. Mazhar itiraz eder. Anamın nüfus kâğıdın da adı Fadime dir. Fakat halk arasında Fadik denmektedir. Mazhar sen oy kullanamazsın biz seni Fadik biliyoruz burada ise Fadime yazıyor itirazında bulunuyor. Ziya Çiftçi müdahale ediyor sen peki nasıl kullandın. Senin nüfusunda Mazhar yazıyor ama biz seni (affınıza sığınarak) Cinli Mazhar olarak biliyoruz diyor. Sandığa bir tekme atıp Davulga'ya gidip oradan Emirdağ'na geçip sandığı iptal ettirip bir hafta sonra tekrar seçim yapılıyor. İddia bizim köyün geninde olsa gerek.

Elektrik, televizyon, radyo gibi ge-

reçler olmadığı için bilhassa geceleri komşu evlere oturma ziyaretleri yapılır orada yüzük saklama, fincan oyunu, tura gibi eğlenceli oyunlar oynanır vakit geçirilirdi. Bir de bilmece bulmaca söyleme vardı. Bize has bir icat olduğuna inanıyorum. Şöyle olurdu. Birisi köyden bir aile seçer ve ordaki nüfusa göre bulmacasını sorar. O ailenin bir kızı, bir oğlu ve bir de nineleri olsun. Soru bir kız bir oğlan karı koca bir de tıngır kazan kim bunlar gibi. Tıngır tenekeye deniyor. Nine yani Koca karı tıngır kazan oluyor. Eğer nine değil de dede varsa o zaman demir kış diye soruluyor. Diğerleri bu evi bilmeye çalışıyor. Güzel ve enteresan bir bulmaca değil mi?

Gençler ve orta yaşlılar arasında ise değneklerle oynanılan gıcır ve hengilhekmek o yıllarda çok meşhur oyunlardı. Bilmiyorum şimdi de oynanılıyor mu? Bu oyunların bir güzel yanı ise gençler arasında birlik ve beraberliği yaratıyordu. Yarışma zevk ve heyecanını körüklüyordu.

Misafirliklerde bu günkü gibi çay kahve gibi ikramlar pek olmazdı. Genelde saçta kavrulan çiğ buğday ve çekilmemiş dövülmüş bulgurdan yapılan sade ve kara zml kavurgalar yenilirdi. Aynen zamanımızın leblebisi benzeri. Aslında ben şahsen kavurgayı leblebiye tercih ederim. Hele içine birde kendir tohumu kavrulup katılırsa lezzetine doyum olmaz.

Bazı konular o günkü şartlarda daha güzeldi. Bu gün ise çağın getirdiğ i yenilikler ve insanlığın hizmetine sunulan

icat ve hizmetler güzel olması bir yana insanlarımızı lüks düşkünü ve tüketim toplumu haline getirmiştir. Bilinçsiz ve gereksiz aşırı istek ve arzuların esiri ve bağımlılığın-
dan kendimizi koruduğumuz müddetçe kültürümüzü de koruyup yaşatmamız gereklidir. Sizleri geçmişin yolculuğunda biraz olsun gezdirebilmişsem ne mutlu bana.

Sağlık mutluluk ve esenlik dolu günler dilerim.

Fotoğraflar Battalgazi Barlas

ÇÖZMEK ELİMDE DEĞİL GÖNLÜMÜ SENDEN KADIN

Elif Bağcı
Eğitimci-Yazar

Anadolu'yu çok gezmiş bir bakanlık müfettişi, Emirdağlı olduğumu öğrenince Türkiye'nin sokakları en kalabalık kasabası neresidir? Diye sormuştu gülererek ve çarşı pazarında en çok kadının olduğu...

Bugün düşündüğüm zaman, Tam Bir Kadın Cumhuriyetiydi Emirdağ.

Kadınlar hayatın her yönünde aktif, iş bitiren ve başroldeler. Ve bana göre erkeklerden saygı ve destek görüyorlar. Yani onların onayı ile bu kadar güvenli ve özgürler... Peki bu hakları nasıl elde ettiler dersiniz? Onları sayarak,

dede, baba, komşu, oğul, akraba ne kadar erkek varsa, önce onlara saygı göstererek, önem vererek, severek, emek ve özveri ile bu devranı oluşturdular.

Bir erkek yoldan mı geçiyor, bir kadın asla onun önünden geçmezdi. Elinde ağır su kapları ve kucağında çocuğu da olsa saygıyla erkeğin geçmesi beklenir, sonra geçilirdi.

Erkek bir şey taşıyarak mı geliyor, hemen karşılanır, elindekiler alınır, başköşeye oturulurdu. Getirdiği misafirler saygıyla ağırlanır, erkeğin davranışları, istekleri sorgulan-

madan kabul görürdü. Hayatta her şey ALIŞ-VERİŞ üzerine kurulmuştur. Yalnız saygı ve sevgi VERİŞ-ALIŞ'a dayanır. Ben bugün bile saygıdeğer bir beyefendinin yolunu kesmekten, önünden geçmekten sakınıyorum. Aile, çalışma hayatım ve çevremdeki erkeklerden hep destek ve saygı görmüşümdür. En asi yaşlarda okuttuğum erkek öğrencilerim beni hiç üzmedi. Düşündüğüm zaman bunun nedeninin, çocukluğumda almış olduğum bu saygı kültüründen kaynaklandığını görüyorum.

Yani hal böyle olunca da, erkekler hayatın pek çok gailisini kadınlara yüklemekten hoşnut ve onları destekleyip, sevip-sayarak mutlu-mesut yaşamış; çarşı-Pazar, neşeli kahvehaneler ve lokantalarla bir erkek cenneti yaratmışlardır Emirdağ'da.

Huzurlu ve neşeli bir toplumdur Emirdağ. Ben bütün bu güzelliklerin temeline YALNIZ DEĞİLSİN duygularının ve mesajının olduğuna inanıyorum.

Şimdi diyeceksiniz ki, Amma da abarttın Elif abla! Ya kavgalar, kakinçlar, komedi filmlerini aratmayan, trajikomik tiyatrolar... Bunlar da samimiyetin, kardeşliğin olmazsa olmazları. İnsan yakın olmadığı kişiyle kavga etmez, edemez. Duygusal bağlar kuramaz. Birbirini kırmadan kavga güzel şeydir. Ruhta yer edecek derin yaraları önler. Samimiyeti artırır, diyorsam da... Siz yine de gülümseyin yeter.

“

***-İstemem heçbi şey, Ona gününü göstereceğim... Derken bir baston tıkırtısı... Kapı çalındı. Fotör şapkası, kastor paltosu ve bastonuyla, bütün heybetiyle Hakkı Amca girdi içeriye.
-Nerede bu kadın?***

”

VE ŞİMDİ

Günümüze baktığımızda Emirdağ kadınının geleneksel hasletlerinin değişmediğini, çağa uyarak geliştiğini ve sağlam değerlerle donanmış olduğunu görüyoruz. Aşta tahsil, terbiye, beceri, saygı ve sevgi gibi hasletlere sahip, çağdaş anneler, eşler ve kardeşler...

Bugün vakıfta beraber olduğumuz hanımefendi kardeşlerimi bizim medar-ı iftiharımız olarak görüyorum. Her biri kendi kişisel iş ve uğraşlarını bir kenara bırakarak özveriyle yanımızdalar ve yararlı olmaya çalışıyorlar...

Değerli Dostlar, sözlerimi bitirirken sizleri biraz da vakfımız hakkında aydınlatmak istiyorum.

Vakfımızın sanıldığı gibi büyük bir maddi kaynağı yok... Bütün faaliyetler başta Vakıf Başkanımız, evladımız, -kendisini çok değerli ve ulu gönüllü buluyorum- Murat Kahya'nın ve birkaç duyarlı insanımızın katkılarıyla ayakta.

Burs veren insanlarımızın çoğu zenginler olmayıp, duyarlı, orta gelir sahibi kardeşlerimizdir.

Halbuki Emirdağlıların kapasitesinin bu olmayıp, isterlerse çevrelerine ihtiyaç sahibi hiç kimseyi bırakmayabileceklerine inanıyorum.

Bizler, veren el ve alan el arasında bir köprüyüz sadece... Hareket o kadar değerli ki, onlarca gencimiz yerine göre madden tükenmiş, hatta üniversiteye devamdan vazgeçmek zorunda kalan pek

çok öğrenciye bir dayanak, bir ışıklı yol oluyor.

Çalışmalarımızda çok az da olsa, Hani Vakıf ne yaptı? Diye küçümseyerek eleştiren kardeşlerimize de şunu belirtmek istiyorum. Bir eleştirisinin kaynağı insanın kendi yüreğidir. Önce kendimize soralım. Bu camianın bir mensubu olarak ben ne yaptım?

Neyse sözlerimi bitirirken, bizi duyan, bizi sayan ve katılımları ile bizi onurlandıran, yüreklendiren, ileriye yönelik çalışma isteği ve gücü veren bütün hanımefendi ve beyefendilere kendim ve ekibim adına sonsuz teşekkür ediyor ve içten saygılar sunuyorum.

Küçük bir anekdotla sizi biraz gülümseteyim.

**Hayatta her şey ALIŞ-VERİŞ üzerine kurulmuştur.
Yalnız saygı ve sevgi VERİŞ-ALIŞ'a dayanır.**

ATATÜRK'ÜN ÖĞRETMENİ VE PABUÇ TEKİ

Yıllar önce Emirdağ'dayım. Bir gece evde yalnızım. Kapı hızla çalınıyor, açmamla birlikte telaşla birisi daldı içeriye. Zülbük teyze, Hakkı Amcanın karısı.

Hakkı Amca, babamın arkadaşı, Cumhuriyetin ilk öğretmenlerinden, otoriter, saygıdeğer, herkesin çekindiği babayığit bir adam. Zülbük Teyze barbar bağırıyor. "Bu Hakkı Bey beni öldürecek, ben onu atıp gideyim de bi gör-sün, Zülbiye olmadan nasıl yaşa-nırmış." Ben Zülbük Teyze bi otu-r hele... Hakkı Amca sana kıyar mı hiç, sensiz yapamaz O, seni ara-maya başlamıştır bile... Sana bi

kahve yapayım.

-İstemem heçbi şey, Ona gün-nünü göstereceğim... Derken bir baston tıkırtısı... Kapı çalındı. Fotör şapkası, kastor paltosu ve bastonuyla, bütün heybetiyle Hakkı Amca girdi içeriye.

-Nerede bu kadın?

Ben telaşla Zülbük Teyzeye yöneldim. Bir de baktım ki, az önce barbar bağırان öfkeden hoplayıp zıplayan kadın gitmiş, son derece masum ve munis bir kadın gelmiş yerine.

-Amaaan Hakkı Beyim! Sırtı yam-

çılı, eli kamçılı, Gosgoca Atatürk'ün öğretmeni, Benim gibi bi pabuç tekiyle uğraşmak sana yakışıyo mu heç? ..

Aman Allah'ım kadın, öfkeden delirmiş koskoca Atatürk'ün öğretmenini bir cümleyle yere yattırdı. Diplomasiye bakın...

Başım döndü, bi hoş oldum, ne yapacağımı şaşırdım, donup kaldım... Derken gülerек yerine oturan Hakkı Amca'nın sesi.

-Hadi kızım bi kahve yap ta içelim.

“

*Kilimlik ipleri dedem boyardı
Her kış garip anam kilim ıyardı
Gölgeli dokurdu tek tek sayardı
Kendileri gitti kilim bergüzar
Fakı Edeer*

”

Fotoğraf Battalgazi Barlas

“

*Kilim ile saz kalem ile söz
Gardaş gibi
Anamın dokuduğu kilimi
Kokusu geliyor uzatınca elimi
Fakı Edeer*

ÖZEL
ESKİŞEHİR GÖZ
GÖZ HASTALIKLARI DALI
MERKEZİ

7/24

Çağrı
Merkezi

Randevu Merkezi

0 (222) 230 11 30

UZMAN HEKİM KADROMUZ

İstiklal Mh. Çınar Sk. No:6/1 ESKİŞEHİR

/eskisehirgoz

/eskisehirgoz

BELGIUM

Bilgilendirme Ofisi

02 609 87 50

“HASTA KONFORU VE GÜVENLİĞİ”

DDH sprl, Rue Colonel Bourg 127, 1140 Bruxelles

/egmbelgium

/egm_belgium

İsmail Altıntaş
Odense/Danimarka

GEÇMİŞ ZAMAN OLUR Kİ EMİRDAĞ YAYLALARI

Geçmişte mutlu bir ana, yaşanmışlıklara duyulan aşırı bir özlem. Bir insanın yaşam boyunca bu benimdir diyebileceği tek şey o kişinin çocukluğu ve buna bağlı olarak çocukluğunda yaşadığı iyi veya kötü tecrübelerin tümüdür nostalji. Eğitim dünyasında pedagogların ve psikologların yaygın görüşü böyledir. Bu yönüyle nostalji siz bir insane doğal olarak düşünülmez. Her yetişkin insanın bir çocukluğu olduğu gibi bir de nostaljisi, çok sık dile getirmese de elbette vardır. 2005-2006 yıllarında kardeşim Bayram'ın önderliğinde Dağılgan Köyü yaylasına yol yaptırmış ve açılış töreni için Temmuz ayını beklemiştik. Yaylamız buz gibi suyu ile ünlü "GavurPınarı" yaylasıdır, orada bulunan eski harabe kalıntıları, mezarlar ve her yerde görülebilen çanak çömlek parçaları nedeniyle, daha önce yaşamış olan insanlar düşünülerek bu isimle anılagelmiş yıllardır yaylamız. Cumartesi gününden etler hazırlanmış, gerekli alışverişler yapılmış, aile dışından katılması düşünülenlere haber verilmişti. Pazar günü kuşluk vakti 6 otomobil ve bir traktör dolusu büyüklü küçüklü 40 kişiden fazla insanla Emirdağ'dan yola çıktık.

Yayla yolcuları arasında ömründe hiç yaylaya gitmemiş en az 15-20 kişi vardı ve bunların çoğunluğunu Avrupa da doğmuş ve büyümüş gençlerimiz oluşturmaktaydı ki onla-

rın heyecanı görülmeye değerdi. Dağılgan Yaylasına; Suvermez, Horan, Soğukkuyu ve Eskiköy doğrultusu takip edilerek veya Dereköy, Balcam sonrasında Suvermez yaylalarından geçilerek ulaşılır. Biz ikinci güzergahı seçtik. 20 km lik bu yolu yaklaşık 40 dakikalık bir yolculuktan sonar tamamlamıştık.

Emirdağ yaylalarında genel olarak kadın karakterler ön plandaydılar. Yeni nesillerin belki de hiç bir zaman öğrenemeyecekleri Alayçık denen ve çadır görevi yapan, 12-14 metre-karelik basit ama oldukça kullanışlı alanlarda, kadınlar tüm hünelerini sergilerlerdi. Alayçıkların hepsi birbirine benzer, aralarındaki mesafe çoğu zaman iki metre kadardı, yön-

leri aynı tarafa dönük ve arka kısımlarda yatakların özenle dizildiği bölüm, yüklük, ön kısımlarda taze sütlerin kaymak yapıldığı sergenlik ile mutfak eşyaları yer alır, onların hemen yanında poyraz rüzgarı yönünde peynir tulumları yer alırdı. Alayçıkların ön dış kısımlarında kuytuluk denen ve mutfak işlevi gören, bir metre boyunda taşla çevrili yapılarda sütler pişirilir, peynirler hazırlanır ve yemek yapılırdı. Kuytulukların arka bölümünde yavşan ve varsa odundan oluşan yakacaklar yer alırdı. Kuytulukların veya alayçıkların en yakınında körpe buzağlarının bulunduğu dana damları ve her kadına özel peynir süzmek için kullanılan yassı ve düz peynir taşları bulunurdu.

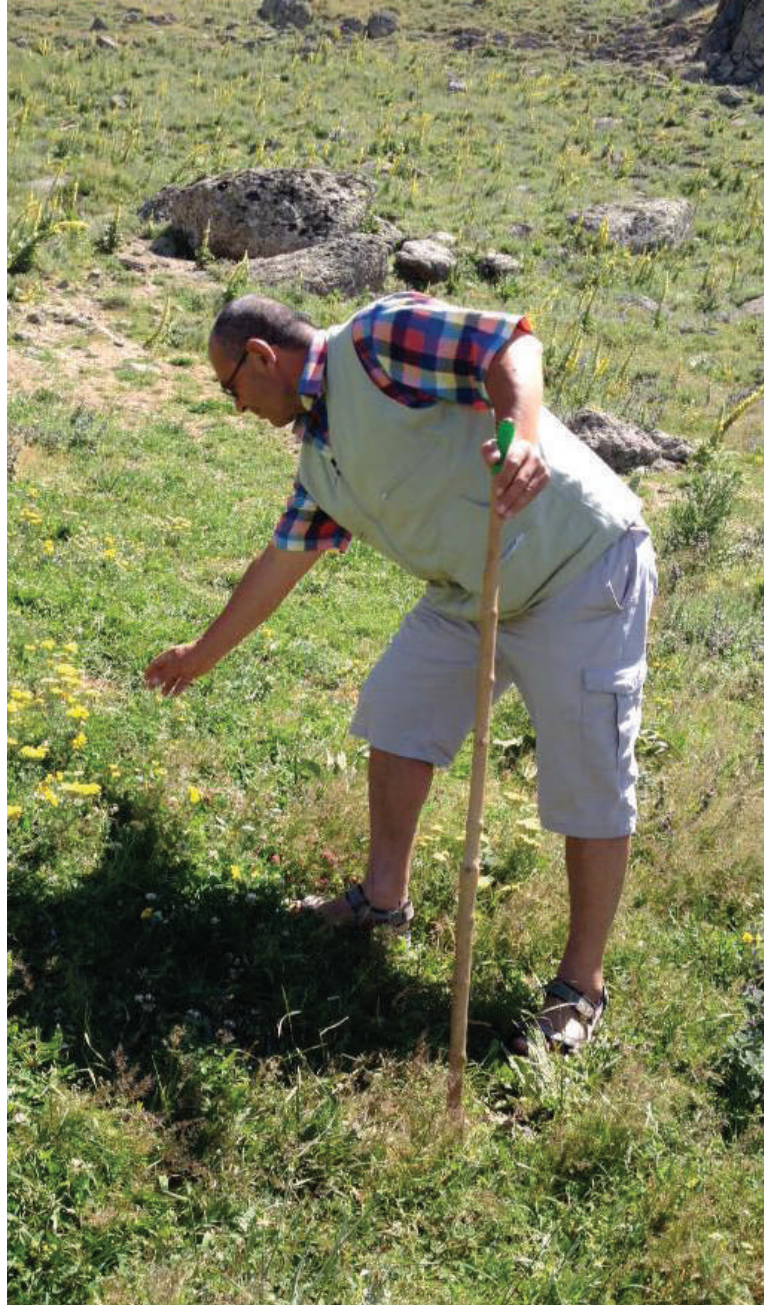
Gençlerin bindiği traktör de sonunda yaylaya ulaşmış ve böylelikle tüm yayla kafilesi tamamlanmıştı. Burada yemek yemeseniz de suyu mutlaka içiniz, çok su içiniz sözleri duyuldu kalabalığın içinden. Öyle ya, burası yayladır ve yaylanın suyu sindirimi kolaylaştırır, insanı çabuk acıktırır. Traktör ve otomobiller eskiden kadınların koyun sağımı yaptığı alana parkettiler. Dozerin açtığı yolun her iki tarafına ortaboy ağaç parçaları dikildi ve bir ip gerilip Türk Bayrağı asıldı, onun altına kurdela bağlandı. Gençler geri planda Kıvırcık Ali ' den yaylalara veda ettik ve de dağlara türküsünü oradakilere defalarca dinlettiler ve bu olanların hepsini vido kaydına aldılar.

Bir anda gözlerim doldu, ağlamaklı oldum ve çevredekilerden bu halimi gizlemek isterken, onların da bir çoğunun ağlamaklı olduğunu gördüm. Özellikle Kaymak Ablam ki yaş bakımından kardeşlerin en büyüğü, tülbenti ile göz yaşlarını siliyordu. Yayla yolunun yapımında en çok emeği geçen kardeşim Bayram tören yapacağımız yerden baya uzaklaşmış ve yoğun duygular içinde olduğu belliydi, O, bu haliyle kurdelanın kesimine zor katılacaktı.Çocukluğu bu yaylada geçmiş olanların yoğun duygular yaşadığı böyle bir anda biz bu açılışı nasıl gerçekleştirecektik? Her zaman olduğu gibi en metanetlimiz yine Kaymak ablam oldu ve " Gelin gardaşlarım, gelin bacılarım." deyip kurdelayı kesip bayrağımızı öptü. Artık hepimizde bir rahatlama olmuştu.

Kilimler ve minderler yere serilmiş, yemekler yenilmişti. Herkes kendine uygun bir grup oluşturmuş, orada burada öbeklenmişti. Eskiden aleyçıkların kondukları yere doğru yürüdük. Kaymak ablam " Burası anamın aleyçiğinin olduğu yer, şurası anamın kuytuluk, ordan bir başkası, bakın bakın pendir taşı hala duruyor. Şurda süt pişirir, az ötede inek sağardı. Gün batımından önce kuzu seçmeye şu karşıki dereye giderdik. Bazen canımız sıkıldığında Kaleboynu ve Calbalı yaylalarına giderdik. Emirdede'ye de gitmiştik defalarca. Calbalı da, Omar Ali'nin eşi Tüvel halamızı ziyarete çok gittim."

Günboyunca yenildi, içildi sohbetler edildi. Bazen hüzünlenildi, bazen neşelenildi, en çok da eskilerin sözleri ve yaptıkları yadedildi, gülüşmeler ve kahkahalar atıldı.

O zamanlar, bir çokları için Emirdağ'da geçim kaynağı sadece tarım ve hayvancılıktı. Erkekler aleyçıklarını yaylaya kurduktan kısa bir süre sonra tekrar köye dönerler bağ, bahçe ve tarlalarda çalışmaya devam ederlerdi. Köylerden yaylalara ulaşım eşeklerle yapılır, Pazartesi günleri, genelde erkek çocukları köylere iner, Salı günleri Emirdağ pazarından gerekli ihtiyaçlar sağlanır ve Çarşamba günleri tekrar yaylaya çıkılırdı.

Yaylada kadınlar, koyun ve ineklerden elde ettikleri o mis gibi taptaze sütlerin bir gramını bile iç etmeden; kaymak, tereyağı, peynir gibi protein deposu sağlıklı ürünleri meydana getirir, aile bütçesine büyük katkı sağlardı. Meğer o zamanın insanları adını bilmeden ekolojik olarak beslenir, doğal olarak sağlıklı bir yaşam sürerlermiş.

Vakit ikindiye bir hayli geçmiş, güneş batacağını belli etmişti. Şimdi herkes yanlarında getirdiği su bidonlarını pınardan su ile doldurup geri dönüşe hazırlanıyordu. Allah yenisine nasip etsin diye yaylamızdan ayrılıyorduk. Gençlerin omuzundaki teypte Kıvırcık Ali' den yaylalara veda ettik ve de dağlara... video kayıta...

40 yıla yakın bir süredir yurt dışında yaşıyorum ve Türkiye'nin her sahada ne

**Cumartesi gününden etler
hazırlanmış, gerekli alışverişler
yapılmış, aile dışından katılması
düşünülenlere haber verilmişti.
Pazar günü kuşluk vakti 6
otomobil ve bir traktör dolusu
büyük küçüklü 40 kişiden fazla
insanla Emirdağ'dan yola çıktık.
Yayla yolcuları arasında
ömründe hiç yaylaya gitmemiş
en az 15-20 kişi vardı ve bunların
çoğunluğunu Avrupa da
doğmuş ve büyümüş gençlerimiz
oluşturmaktaydı ki onların
heyecanı görülmeye değerdi.**

kadar başdöndürücü bir hızla değiştiğini gözlemliyorum. Bu değişim en çok da kendi çocukluğumun geçtiği yerlerde meydana geliyor, veya bana öyle geliyor.

O gün yaşadığımız NOSTALJİNİN bizleri birbirimize daha da yaklaştırdığını son 10 yıldır aynı nostaljiyi tekrar ederek gördüm. Emirdağ'da yayla kültürü neredeyse sona ermiş durumda. Geçmiş zamanı geri getirmek mümkün değil ve ben bunun için diyorum ki; Hanımlar, beyler, gençler, yaşlılar sevdiklerinizi, tanıdıklarınızı, eşinizi dostunuzu birlikte nostaljiye davet ediniz. Nostaljinin sizleri nasıl birbirinize yaklaştırdığını hep birlikte göreceksiniz. Atalarımız boşuna dememişler " Baki kalan bu gök kubbede hoş bir seda imiş."

ATILA SANAT MERKEZİ

Gitar, Piyano , Keman , Yan Flüt,
Bağlama, Bateri , Çello ,Ses Eğitimi - Şan
Müzik Bölümlerine
Hazırlık Kursu

MÜZİK

BALE
RESİM

TİYATRO, DRAMA
JİMNASTİK

MODERN DANS

ZUMBA

ÜCRETSİZ TANITIM DERSLERİ
VE MÜZİK KULAĞI TESTİ
YAPILMAKTADIR
Lütfen Randevu Alınız

İstiklal Mh. Reşadiye Esnafı Sk. No:41/4 ESKİŞEHİR

☎ 0 222 323 58 14 - 0 506 259 74 48

www.atilasanatmerkezi.com

EMİRDAĞ/TÜRKMEN AKÖREN KÖY'ÜNDEN İNSAN MANZARALARI

İbrahim Dinç

Dergimizin daha önceki sayılarında Türkmen Akören köyümüzün (averen, evşili) konumunu ve karakteristik özelliklerini oldukça detaylı anlatmıştım.

Köyümüzün adeta orta oyunu niteliği taşıyan hikâyelerini de gelecek kuşaklara aktararak ve hatırlarda kalmasına katkı sunmak amacındayım.

Bizim köyün en eski cambazlarından (hayvan ticareti yapan) Abdil EKEN nam-ı değer kör Aptil'in ilginç yaşam öyküsünden bazı kesitler sunmak istiyorum.

Bizim köyde rahmetli Mustafa Sarier'in (Umuk Hoca) muska yazdığı söylenirdi. O zamanlar bir takım insanlarda Umuk hoca'dan medet umarlardı. Epeyce gelip giden olduğunu duyardık. Yakın köy ve kasabadan gelenler günü birlik muskalarını alıp geri dönüyorlardı. Fakat uzak yerlerden gelenler mecburen geceyi bizim köyde geçiriyorlardı.

Gelelim Kör Aptil ve Umuk Hoca ilişkisine; Bir zamanlar köyde yağmur yağmamış sadece tahıl üretimine dayalı tarım yapılan köyümüzde ürün alınamamış. Kıtık olmuş. Köyden geçim temini amaçlı gurbete gidenler olmuş. Kör Aptil de Eskişehir'e gelmiş ve bir müddet Karapınar mahallesinde kalmış. Tabii ki mahalle sakinlerinden epeyce eş dost edinmiş. Umuk hocaya muska yazdırmak ve okunmak için Eskişehir'den gelenler Kör Aptil'e misafir oluyorlarmış. Umuk hoca muska yazdığı veya okuduğu hastalarına akarsudan geçmeyeceksin yoksa muskanın faydası olmaz dermiş. Bizim köyden Emirdağ'a gitmek için mutlaka Çay deresinden geçilmesi gerekiyor. Eskişehir'den gelip muska yazdıranlar sudan geçmemek için zorunlu olarak Kör Aptil'in evine misafir oluyorlar. Demistik ya Çay deresinin suyu kesilinceye kadar kalan misafirlerin ağırlanması epeyce masraflı olmaya başlayınca, bu durumdan rahatsız olan Kör Aptil Umuk hocaya gidip "Lan Umuk hoca bu yazdığın muskanın sudan geçeni

yok mu! ondan yaz da benim başımı dara sokma yahu, evde yiyecek kalmadı" der. Umuk hocanın sudan geçince bozulmayan muska yazıp yazmadığını bilmiyoruz.

Aptil amcanın mesleği cambazlık, yani her türlü canlı hayvan alım satımı yapmaktadır. Adı üstünde cambaz ya; huylu at denk geldiğinde kör Aptil bir otuz beşlik rakıyı alacaklı gelmeden ata içirmiş. Müşteriler atı denemeye çıktığı zaman at dere tepe düz gidermiş. Tabii ki at ayıldığında yine huylu haline dönermiş. O zamanlarda Avrupa'ya gurbetçilerin gitme olayı başlamadığından herkes ekmek parasını memleketinde kazanma derdindedir. Her ikisi de rahmetli oldular mekânları cennet olsun. Köylümüz kör Ahmet'lerin Musa, kör Aptil'e gider amca bana bir at ver de satıcılık yapayım der. Kör Aptil de ona bir at satar. Kısa bir süre sonra Musa gelir Aptil emmi bana verdiğin at huylu zaten elimde yok avucumda yok ekmek parası kazanayım derken sattığın at arabayı bile çekmiyor der. Bunu neden bana verdin diye sızlanıp dert yanar. Kör Aptil hazır cevaptır. Başlar konuşmaya len oğlum Musa sattığım hayvanları ben mi yapıyorum onları da Allah yaratmış. Ondan alıp sana, bundan alıp şuna satıyorum. Hem de sen o hayvanı tek arabaya koşup iki ağacın arasına sıkıştırmışsın tek başına atın canı sıkılmaz mı? Yanında bir arkadaşı olsun istemez mi o tek arabayı ben olsam ben de çekmezdim. Deyip daha devam edecek iken Musa, tamam Aptil emmi tamam der ve gider.

Gelecek sayıya kadar hoşçakalın değerli okurlar.

Kısa bir süre sonra Musa gelir Aptil emmi bana verdiğin at huylu zaten elimde yok avucumda yok ekmek parası kazanayım derken sattığın at arabayı bile çekmiyor der. Bunu neden bana verdin diye sızlanıp dert yanar. Kör Aptil hazır cevaptır. Başlar konuşmaya len oğlum Musa sattığım hayvanları ben mi yapıyorum onları da Allah yaratmış.”

Muharrem KUBAT
Eğitimci-Şair

BELGELERDE EMİRDAĞ BELGELERLE EMİRDAĞ VE ŞÜKRÜ TÜRKMEN

Belgelerde Emirdağ, Belgelerle Emirdağ Şükrü Türkmen'in Mayıs 2017'de Emirdağ Belediyesi Kültür Yayınları tarafından ikinci ve üçüncü kitap olarak bastırılmıştır. Öncelikle bu denli bir hizmeti yerine getiren Emirdağ Belediye Başkanı Sayın Uğur Serdar Kargın'ı kutluyor, gözlerinden öpüyorum.

Sevgili Serdar sunuş yazısının ilk paragrafında "Varlık sebebimiz ne geçmişe sünger çekmek, ne unutulan hatıraların üstünü örtmek, ne hafızaları resetlemek ve ne de ütopyalara dalmaktır." demiş.

Sayın Başkan, bu yorumlarınıza katılmamak elde değil, elbette geçmişe öğreneceğiz ki, geleceğimizi ona göre şekillendirelim. Hatıralarımızı tanıyalım. Hayal peşinden koşmaktan ziyade gerçekler üzerinde düşünelim, güzel bir yorum...

Eserin sahibi Şükrü TÜRKMEN'se her iki eserin önsözünde: "Bu çalışmanın amacı Emirdağ tarihini duyguların esiri olmadan ve belgelere dayalı olarak ilgi duyanlarla paylaşmak, Emirdağ hakkında araştırma yapacaklara kaynak teşkil etmektir." diye yazmış.

Sevgili TÜRKMEN, sözü edilen eseri hazırlarken hiçbir tesir altında kalmadım. Elimden geldiğince tarafsız olmaya çalıştım. Araştırma ve benzeri çalışmalar yapacaklar için yansız-yönsüz, gerçekleri yansıtan bir eser olsun, bu denli çalışanlarhuzur içinde belge ve kaynakları kullanabilsin diyor.

Bu denli bir çalışması için sevgili Şükrü'yü de candan kutluyor, onun da gözlerinden defalarca öpüyorum ve

hocası olduğum için gurur duyuyorum.

Sevgili okurlar, bu denli bir eserin oluşması ve olması için yıllardır özlemini çekiyordum. Bunu Sevgili Şükrü başardı. O nedenle asıl konuya giremedim. Çünkü bu benim hayalimdi. Emirdağ'ı böyle belgelerle anlatan birisi olsun istiyordum, oldu işte. O nedenle de tekrar ediyorum asıl konuya elimde olmadan giremedim.

Gelelim asıl konuya. Her iki eserde de sunulan belge, bilgi ve yazılar, Osmanlı Arşivi, Vakıflar Arşivi ve Genelkurmay Askeri Tarih ve Stratejik Etüt (ATESE) Daire Başkanlığı Arşivi'nden alınmıştır. Yani, eserde yer alan belge, bilgi, yazı gibi şeyler, kulaktan dolma, anlatıma dayalı şeyler değil, bizzat arşivlerden alınan resmi belgelerdir. İşte eseri değerli kılan da bunlardır.

Elbette Emirdağ için bugüne kadar çok sayıda eser verildi. Sağ olsun genç kuşak Emirdağ için bu hususta çok gayret sarf ettiler. Ancak bu eserdeki belgelere imkânsızlıklar, elde olmayan nedenler ve konuları gereği ulaşamadılar. Sevgili Şükrü, bu imkânı buldu ve bu eseri Emirdağ ve Emirdağ insanına armağan etti.

Birinci eser dört bölümden oluşuyor. Şöyle ki: Birinci bölümü tümüyle belgelere ayrılmış. İkinci bölüm, 1831 yılında yapılan nüfus sayımıyla ilgili. Üçüncü bölüm, Milli Mücadelede Aziziye başlığını taşıyor. Emirdağ'ın Milli Mücadele'de yaptıkları belgelere tarih ve sayı verilerek bir bir anlatılıyor. Dördüncü Bölümde kaza merkezinde ve köylerde kurulan 78 vakıf, isimleri ve kuranların adlarıyla sıralanıyor. Beşinci bölümde Emirdağ'da bulunan kültürel varlıklarımız teker teker anlatılıyor. Daydalı Türbesi'nden tutun da kaya mezarlıklarına kadar...

Sevgili Okurlar bu iki cilt Emirdağ belgelerini dilimin döndüğü, aklımın erdiği kadar sizlere anlatmaya çalıştım. Anlatırken mutlaka hatalar olmuştur. Belki de sınırimi taşıdığım anlar da olmuştur. Ama bugüne dek, böyle bir eserin yayımlanmasını gönlümden çok arzu ediyordum. O da oluştu. Sevinçliyim. Bu denli teferruatlı ve belgelere dayalı bir eseri yayımlamak sevgili Şükrü TÜRKMEN'e kismet oldu

İkinci eser on bölümden oluşuyor. Şöyle ki: Birinci bölümde sadece eserin içinde bulunanlarla ilgili genel bir bilgi verilmiş.

İkinci bölümde Emirdağ'ın geçmişten bugüne dek geçirdiği evreler dile getirilmiş. Tunç çağı, Hitit Çağı gibi...

Üçüncü Bölümde Oymak, Aşiret ve Cemaatler'e yer verilmiş. Bozulus Oymağı, Karakeçili Oymağı, Musulcalı, Kikili Aşireti gibi...

Dördüncü bölümde Emirdağ'ın kaza oluncaya dek geçirdiği evreler anlatılmış. Barçınlı denmiş, Nevahir-i Barçınlı, Emirdağ gibi...

Beşinci Bölümde Köyler ele alınmış, Ağılıcık, Çaykışla, Salihler gibi... Öyle köyün adı sayılıp geçilmiyor. Bir örnek vermek gerekirse meselâ: Bademli Köyü: Nereye bağlı olduğu, ne zaman kurulduğu. Nüfus sayımlarının ne zaman yapıldığı ve

tarihteki nüfusu, halkının yapısı, (yine meselâ: "Kaye-i mezhur muhtarı orta boylu, kara sakallı, elli yaşında odacıoğlu Hacı İsmail bin Halil. Oğlu yirmi yaşında ter bıyıklı Osman... gibi...)

Altıncı Bölümde Kazayla birlikte nüfus sayımının hangi yıllarda yapıldığı ve sayıları belirtilmektedir.

Yedinci Bölümde Salnameler yer almaktadır. Bu bölümde kaymakam, mal müdürü, tahriyat kâtibi gibi görevliler isimleriyle belirtilmektedir.

Sekizinci Bölümde Sıpyan okulları iptidai okullar, idadi okullar, rüştiye okulları, camiler, medreseler sıralanmakta ve her birinin tahsil süreleri ve işlevleri anlatılmaktadır.

Dokuzuncu bölümde Höyük, ören, ve tarihi yerleşimler teker teker ele alınmış, sözü edilen yerlerin nerde olduğu, hikâyeleri, ayrıca hangilerinin hangi sahada etkin oldukları birer bi-

rer dile getirilmiştir.

Onuncu Bölümde: Bayatlı Arif Bey, Gül Osman Çetesi, Kara Hüseyin Çetesi, Palaoğlu Kara Ahmet, İşgaller, Atatürk'ün Emirdağ'a gelişi, yine belge ve arşiv kaynaklarına dayanılarak teferruatı ile anlatılmıştır.

Sevgili Okurlar bu iki cilt Emirdağ belgelerini dilimin döndüğü, aklımın erdiği kadar sizlere anlatmaya çalıştım. Anlatırken mutlaka hatalar olmuştur. Belki de sınırimi taşıdığım anlar da olmuştur. Ama bugüne dek, böyle bir eserin yayımlanmasını gönlümden çok arzu ediyordum. O da oluştu. Sevinçliyim. Bu denli teferruatlı ve belgelere dayalı bir eseri yayımlamak sevgili Şükrü TÜRKMEN'e kismet oldu. Emirdağ'la ilgili, diğer tüm eser veren arkadaşlarım ve öğrencilerimle birlikte Şükrü TÜRKMEN'i candan kutluyor, Emirdağ tarihine böyle tarihi bir eser kazandırdığı için, kendisini candan kutluyor, tekrar gözlerinden öpüyorum.

abdâl

Yeni bir müzikal varoluş çabası
ve arayışıdır

EMİRDAĞ'DA ABDÂL GELENEĞİ

Ömer Faruk YALDIZKAYA

Abdâl geleneğinin doğru anlaşılması için, halk arasında değişik anlamların yüklendiği abdâl kelimesinin üzerinde özellikle durmak gerekiyor. Çünkü, abdâl geleneğine mensup tüm sanatçıların sanatçı kimliklerinin oluşmasında abdâllara mensup olmalarının ağırlıklı bir rolü vardır. Söz konusu renkli ve zengin Abdâl/Türkmen musiki geleneğinin de doğru tanımlanması için abdâl kavramı üzerine ayrıntılı bilgiler verilmeye çalışılacaktır.

Türkçe sözlüklerde “eskiden bazı gezgin dervişlere verilen ad”¹ olarak geçen abdâl kelimesi Arapça’da, ikisi de “karşılık, birinin yerine geçen” manasına gelen bedel ve bedil kelimelerinin çoğulu olmakla birlikte, zamanla Farsça ve Türkçe’de tekil manasında kullanılmış ve Farsça’da abdâlân, Türkçe’de abdâllar şeklinde çoğul yapılmış; ayrıca tasavvuf terminolojisinde abdâlla birlikte, aynı manada olmak üzere budelâ kelimesi de kullanılmıştır.²

Abdâltâbirinin, İran’da XII.- XIV. yüzyıllardan başlayarak derviş manasında kullanıldığı edebi metinlerde görülürken, XV. yüzyılda kelimenin “mecsup, divâne manasına geldiği görülmektedir. Abdâl, XVII. ve XVIII. yüzyıllarda daha ziyade “serseri” ve “dilenci derviş” manasında kullanılmıştır.

Abdâl tabiri, Anadolu Türkleri arasında İran’dan daha çok yaygındır. XIV. yüzyıla ait edebi vesikalardan anlaşıldığına göre, bu yüzyılın başlarından itibaren Anadolu’da abdâl lâkaplı dervişlerin çoğaldığı görülmektedir. AbdâlMûsa’da olduğu gibi abdâl lâkabı bazan ismin başına, Kumral Abdâl’da olduğu gibi bazan da sonuna gelmektedir.

Anadolu Abdâlları, Osmanlı Devleti’nin kuruluşunda gaziler (veya alp-erenler), ahîler ve bâcıyân-ı Rûm ile birlikte büyük hizmetleri görülen dördüncü sosyal zümredir. Abdâlân-ı Rûm, Âşıkpaşazâde’nin sözünü ettiği heterodoks (Râfizi) dervişlerdir. ŞâirVâhidî, 1522’de tamamladığı Hâce-i Cihân ve Netice-i Cân adlı eserinde Anadolu Abdâllarını, Kalenderler ve Haydariler arasında mühim ve ayrı bir zümre olarak göstermiştir. O’nun verdiği bilgiye göre bunlar sırtlarında bir tennûre, âdetâ yarı çıplak dolaşır, yalınayak ve başları açık gezerlerdi. Bellerinde yün örgü bir kuşak, omuzlarında EbûMüslim nacağı, ellerinde Baba şûcâ çomağı, kav, çakmak ve iki cür’adân, tahtadan bir sarı kaşık ve keşkül vardı. Vücutlarında yanık yerleri, dövme zülfikâr resimleri veya Hz.Ali’nin ismi, pazularında yılan şekilleri yer alır, ellerinde tef, kudüm, boynuz gibi mûsiki aletleri bulunurdu. Osman Baba’yı ve Baba Şûcâ’ı tarikatın büyükleri olarak tanırılar, Muharrem ayında Kerbelâ şehitlerinin matemi ni tutarlardı.³

Anadolu’nun birçok yerinde varlığı görülen ve Anadolu’nun Türkleşmesinde önemli rol oynayan abdâllar, kendilerine “Seyyid Gazi Yetimleri” adını verirler ve Eskişehir’deki Seyyid Gazi Tekkesi merkezleri olarak bilinir. Abdâl zümresinin çoğu Alevî’dir. Oniki imamı kabul eder, tevellâ ve teberrâ esaslarına bağlı oldukları tenasûh ve devir nazariyelerine inandıkları görülür. Abdâlların giydikleri tennûreye Hacı Bektaş tennûresi denmesi nedeni ile abdâlların arasında Hacı Bektaş’ın önemli bir yeri olduğu düşünülebilir. Ancak XV, XVI. Yüzyılda abdâlların akide ve erkân bakımından Bektaşîlik’ten ayrı oldukları görülmektedir.

Fuad Köprülü, çalışmasında XVI. Yüzyıla ait Risâle-i Ta'rîfât adlı eserin şairi Fakîrî'nin şiirlerinde Işık sözü ile Seyyid Gazi Abdâllarından söz ettiğini, ancak eserde abdâl zümresinden ayrı olarak bahsedilmediğini, ama Kalenderler ve Hayderiler için abdâl teriminin kullanıldığını açıklıyor. Fakîrî'den başka Tezkireci Lâtîfî ile Âşık Çelebi'nin eserlerinde abdâllardansö-zettiğini ve onlarla ilgili bilgiler verdiğini belirtiyor. Âşık Çelebi'nin abdâllar arasında yetişen şairlerin "Yetimî", "Hüseynî" gibi mahlaslar kullandıklarını, Kerbelâ'yı ziyaret ettiklerini, Alevî akidelerine uyduklarını, XV. Yüzyılda Rumeli'de çoğaldıklarını, büyüklerine de "Dede" ünvanının verildiğini açıkladığını söylüyor4

Ancak kendilerine Seyyid Gazi Tekkesini merkez olarak kabul eden abdâllar, zamanla şeriat hükümlerinden uzaklaşmış, Osmanlı yönetiminin kurallarına uymamaya başlamış, halkın yaşayışıyla alay etmeye, kudümler, boynuzlar çalarak sokaklarda dolaşmaya başlamışlardır. Tüm bunlardan rahatsız olan Kanunî Sultan Süleyman,

İran seferinden döndükten sonra Seyyid Gazi Tekkesini abdâllardan temizletmiş; bazı abdâlları buradan uzaklaştırmış, bazılarını Kütahya kalesine hapsedmiş, halkın şahitliği ile zararsız olduğu söylenen abdâllar da serbest bırakılmıştır. Sadece Seyyid Gazi Tekkesi değil, Anadolu ve Rumeli'deki birçok "Işık tekkesi" ve zümreleri de sıkı denetim altına alınmıştır.

Fuad Köprülü tarafından incelenen kaynaklardan, 980 (M.1572) tarihli bir vesikada; Seyyid Gazi Tekkesinin Işık'lar tarafından tekrar kullanılmaya başlandığının açıklandığı, tekkenin tamir edilmesi, medreseye dönüştürülen bu tekkedeki öğrencilerle hoş geçinilmesi, beş vakit namaza devam edilmesi, çıplak gezilmemesi gibi şartlarla Işık'ların tekkeye yerleşmelerinin kabul edildiği belirtilmektedir.5

Yapılan araştırmalar, abdâl teriminin bu yıllarda yerini Işık'a bıraktığı; Abdâl, Kalender, Bektaşî tabirlerinin yerine Işık teriminin kullanıldığını gösteriyor. Bu da XVI. Yüzyılda Bektaşiliğin ve Hacı Bektaş tesirlerinin abdâllar

arasında ne kadar etkili olduğunu göstermektedir. Ayrıca, bu düşünceyi güçlendirecek bir başka kayıt da Kapîp Çelebi'nin Seyyid Gazi Tekkesi ile Hüseyin Gazi ve Yakup Tekkelerinin Bektaşî Abdâllarına mahsus olduğunu söylemesi, aynı şekilde Evliya Çelebi'nin bu tekkeleri Bektaşî Tekkeleri olarak kabul etmesidir. Bu durum, XVII. yüzyılda Bektaşiliğin kendi kanatları altına bir çok zümreyi alıp, genişlediğini göstermektedir. XVIII. Yüzyılda artık Bektaşî Abdâlları tabiri kullanılmaya başlamıştır. Köprülü, bu düşüncüyü, Şeyh Galib'in bir manzumesi ve Esat Efendi'nin Üss-i Zafer adlı eserinde, Baba veya Abdâl lâkabını taşıyan tekke ve türbelerin Bektaşî velilerine has olduğunu ve Bektaşîler tarafından kullanıldığını söyleyerek doğrulamaktadır6.

Ülkemizde abdâl terimi ve bu terimin kullanılışını, tasavvuf, dini ve içtimai tarih ile etnoğrafya ve tarih yönleriyle ele alıp; ilk ve en geniş çalışmayı yapan kişi, halk edebiyatının en ünlü araştırmacısı, M.Fuad Köprülü'dür.

Emirdağ Türkmen düşünlerinin vazgeçilmez simaları olan ve yörede "edeler" olarak da tanınan Alevi zümreye mensup abdâlların çalgıları, klarnet, keman, cümbüş, davul ve tef'dir. Usta-çırak ilişkisiyle yetişen ve müzik yetenekleriyle daha çocukluk çağında çalgı çalmayı öğrenen abdâllar, Emirdağ'ın Yeni mahalle ve Yıldız Küme evleri mevkiinde toplu olarak otururlar. Evlilikleri kendi aralarında olur, dışarıya kız alışverişleri yoktur. Bu nedenle, hepsi birbiriyle hısım-akrabadır.

Köprülü, araştırmasında sadece sözcüğün dilimize geldiği İran ve Arap sahasıyla yetinmemiş, ayrıca yabancı araştırmacıların da düşünce ve bilgilerine yer vermiştir. Çalışmalarında, Spanduginu'nun Türkiye'de "Edhemîler, İshâkiler, Kalenderler, Dervişler, Torlaklar" olmak üzere çeşitli tarikatlardan bahsettiği, Sansovina ve Menavino'nun ise bu tarikatları "Camîler, Kalenderler, Dervişler, Torlaklar" olarak adlandırdığını belirtmiştir. Bu yabancı araştırmacıların bilgileri arasında bazı farklar bulunmaktadır. Örneğin, Spanduginu en büyük tarikat olarak gösterdiği Torlaki tarikatının XIV. Yüzyılda Nesimi tarafından kurulduğu, II. Beyazıt'a yapılan suikastın bir Torlak tarafından gerçekleştirildiğini söylerken; Sansovino, Nesimi'yi Kalenderlerin piri olarak gösterir ve bu suikastın Dervişler zümresinde mensup biri tarafından yapıldığını açıklar. Aynı olayla ilgili olarak Osmanlı tarihlerinde, II. Beyazıt'ı öldürmek isteyen dervişin, Hayderi dervîşi olduğu belirtilir. Daha sonra da bu suikastın Kalender şekline girmiş bir ser-seri tarafından yapıldığı açıklanır. Köprülü'ye göre, bu olayda suikastçının ifadesinde "Torlak, dervîş, hayderi, kalender, ılık" tabirlerinin kullanılışı; benzer tarikat mensuplarına verilen adlar, Anadolu'daki kaynaklarda birbirinin yerine geçtiği gibi, Batılı araştırmacıların kaynaklarında da birbirinin yerine kullanılmaktadır. Aynı zamanda, bu kaynaklarda Abdâllardan söz edilemez; ancak Spandugini'nun söz ettiği Torlaklar, "ılık" teriminin yerinde kullanılması ve ılıkların giyim, kuşam, görünüş ve hareketlerinin Abdâllarla aynı olması, Torlakların diğer zümrelerden kalabalık olması; aynı dönemde Rum Abdâllarının da en kalabalık zümre olarak kabul edilmesi gibi nedenlerle Rum Abdâlları olarak kabul edilebilir⁷.

Bu noktada, halk yaşantısında sıradan olan olaylar arasında bulunan bir davranışın zamanla masallarda, efsanelerde, şiirlerde kullanılan bir motif oluşuna da değinmek gerekir. Dervişlerin ellerinde bir ayna tutarak, herkese bu aynayı göstermeleri, bununla insanları alçak gönüllü olup, nefse hakim olmaya çağırdıkları, sonra ellerinde elma veya portakal gezdirerek, halka verip, ardından sadaka aldıkları biliniyor. Bu âdetin bir Osmanlı şairinin "Mağrib'da bir kalender ayine tutmuş âya" dizesinde ve birçok Türk masalında bir dervîşin hükümdara veya herhangi bir kişiye bir elma vermesi, çocuğu olmayan kadının o elmayı yiyerek hamile kalması motifi olarak karşımıza çıktığı görülmektedir⁸.

Yine yabancı araştırmacıların bu dervişlerin gelecekleri ve giyim yaşantılarıyla ilgili olarak verdikleri bilgilerde, Rum Abdâllarının giyim, adet ve yaşantılarıyla paralellik göstermektedir. Bu kaynaklarda Anadolu'nun her yerinde tekkeleri olduğu, buralarda kendileri yaşadığı gibi yolcuları, zor durumda olanları ve misafirleri ağırladıkları Anadolu'da büyük fetihler yaptığını inandıkları Seyit Battal'ın Tekkesinin asıl büyük tekke olduğu, yılda bir kez bütün dervişlerin orada toplandıkları, yedi gün ayin yaptıkları, Büyük Şeyhlerine "babaların babası" "Assambaba" dedikleri, aralarında tahsilli müritlerin bulunduğu, onların dizlerine kadar beyaz elbise giyip, gördüklerini yazıp, şeyhlerine verdikleri, Cuma günü tekke-den uzak olmayan bir çimenlikte ziyafet yaptıkları, yemekten sonra dua edip, etraftan topladıkları çeşitli otları özellikle afyonu önce Baba'nın sonra diğerlerinin yediği, kitap okuyup, odunları yakarak oluşturdıkları ateşin etrafında dans edip, ilahiler okudukları, vücutlarına bıçakla yaralar yaptıkları, bayramın son gününde dümbelek çalarak, sokaklarda yürüdükleri, rastladıklarından sadaka istedikleri anlatılır.

“

Emirdağ'a yerleşen Abdâlların bugün de geçim kaynakları genellikle aynı şekilde devam etmektedir. Ancak, Emirdağ Abdâlları ile diğer yörelerdeki Abdâllar arasındaki önemli bir fark; Emirdağ Abdâllarının çalgıları arasında bağlama bulunmazken, diğer yöre Abdâlları'nın özellikle de Kırşehir ve Keskin yöresi Abdâllarının çalgıları arasında bağlama çok önemli bir yere sahiptir. Zira, bu geleneğin en önemli temsilcilerinden olan Muharrem Ertaş, Çekiç Ali, Hacı Taşan ve günümüzde de Neşet Ertaş en güzel bozlaklarını bağlamayla çalıp, söylemişlerdir.”

Yine bu kaynaklarda, bu dervişlerin zamanla Bektaşî zümresinin içine karıştıkları belirtilmektedir⁹.

Bu bilgilerin ardından; XIV. Yüzyıldan itibaren Anadolu'da yaşayan Abdâl lakaplı şeyhler ve Abdâllar-yahut Işıklar-denilen derviş zümreleri, âdetleri, yaşayışları, ayinleri, giyimleri ve inanışları yönünden Şii ve Alevî bir zümre olarak kabul edilebilir. Önceleri kendi başlarına, köylerde varlıkları görülen, gezerek yaşayan bu Abdâllar, Hacı Bektaşî Velî'yi sayıp, sevmekle beraber, Bektaşî değillerdi. Ancak Anadolu'da XV., XVI., XVII.yüzyılda İran Safevi devletinin etkisi, Yeniçeri ocağının büyük nüfuzu altında varlığını sürdüren Bektaşî'lerin gücü ve diğer tarikatları temsilen Bektaşî'lerin kabul edilmesi, özellikle XVII. ve XVIII. Yüzyılda Abdâl tekkeleri ile zümrelerinin Bektaşî'liğe katılması ve onların bünyesinde erimelerine sebep oldu. Fakat bazı Abdâllar, Bektaşîlikten uzak durarak, köylerdeki Alevîlerle birleşti. Bazıları ise cemaat halinde köyler kurarak yaşadılar. Diğerlerinin ise, kızılbaş oba-

ları gibi göçebe yaşadıkları tahmin edilmektedir.

Abdâl zümresinin çeşitli yönlerden açıklanmasının ardından, bir de tarihi gelişimini gözler önüne sermek gerekir. Büyük Selçuklu İmparatorlu-

ketler, tasavvuf tarikatları, Mevlevîlik halkı etkiliyordu. Göçebe ve köylerde yaşayan halk ise; kendi geleneklerini devam ettiriyor. Alevî-Batini inanışları sürdürüyorlardı. Bu inanışların başında Türkmen babaları vardı ve onlar da kendilerini büyük Türk Şeyhi Ahmet

Yesevî'ye ve onun Ata ünvanı halifelerine bağlıyorlardı. Cengiz istilasından önce ve sonra Anadolu'da Yesevî dervişleriyle beraber Kalenderiyetarikatine mensup dervişler de bulunuyordu. XIII. Yüzyılda Anadolu'da önemli etkileri görülen Hayderiyye tarikatı da Yesevîlik ve Kalenderlik unsurlarının birleşmesinden doğmuş bir tarikattı. Anadolu'da bu dönemse Yeseviyye ve Kalenderiyye tarikatları ile Alevî-Batini inanışların, sosyal ve siyasi olayların etkisi altında Babailikhareketi oluşmuştur. Hatta Babailerin büyük bir isyan hareketi gerçekleştirdikleri de bilinmektedir. İşte, Anadolu'da görülen Rum Bektaşîler gibi, babailik hareketinin devamı olarak kabul edilmektedir¹⁰.

ğu'nun kuruluşuyla beraber Anadolu'da yaşayan Türkler arasında çeşitli dini farklılıklar gözleniyordu. Anadolu'nun büyük kasaba ve şehirlerinde yaşayanlar, Selçuklular gibi İslamî kullara sıkı sıkıya bağlı İslamî tarikatlarına katılıyorlardı. Önceleri Gazali'nin düşünceleri, sonra tasavvufî hare-

Abdâl adı verilen sosyal gruplara Doğu Türkistan, Azerbaycan, Afganistan, İran Azerbaycan'ı ve Türkiye sahalarında tarihin bir çok dönemlerinde rastlanıldığı tarihi belgelerle sabittir. F.Grenard, 1898'de yayınladığı "Le Türkistan et le Tibet" adlı eserinde şöyle bahseder. Yerli halkın Abdâl adını verdiği Abdâl grubu kendilerine "Heynu" adını verirler. Kendi aralarında ayrı bir dille konuşurlar. Kendilerinin Müslüman olduğunu söylerler. Her yıl Muharrem ayının 10. günü matem ayini yaparlar. Hz.Ali'ye ve evlatlarına büyük muhabbet beslerler. Grenard, bunlardan elde ettiği Türkçe olmayan yetmişyedi kelimeden otuzyedisinin Farsça, onbirinin bozuk Farsça olduğunu, asıl dillerinin ise Türkçe'yle çoğaldığını sentaks itibarıyla dillerinin tamamen Türkçe oldu-

ğunu söylemektedir. Nebelson ise 1852'de yayınladığı eserinde Hazar ötesi Türkmen toplulukları arasında Abdâl adıyla anılan bir kabilenin varlığını açıklar. Bu topluluk hakkında bize şu bilgileri verir. Oradaki Türkmenler'ce yaşatılan bir anâneye göre Türkmenler'in ayrıldığı 12 boydan altısı Kayın oğlu Hasan (Esen)'dan gelmişlerdir. Bunlardan birincisi ise Abdâl boyudur. Damgaları Ay'dır.

Bir Türkmen devleti olan Safeviler döneminde İran'ın çeşitli bölgelerinde yaşayan Türk kabileleri içinde en önemli topluluklardan birini teşkil eden Şamlu, oymakları arasında Abdâlli adıyla anılan bir oymağın olduğunu görüyoruz. I. Abbas devrinde Horasan'da beyler beyi görevini yürüten Hüseyin Han ve oğlu

Hasan Han'da yine bu Abdâllıoymağına mensup idiler.

Orta Asya'dan İran Azerbaycanı yoluyla Anadolu'ya bir müddet sonra da Halep, Şam Türkmenleri içindeki bazı oymaklarla İran'a giden bir Abdâloymağının varlığını Tahmasb tezkiresi bize bildirmektedir. Bu bilgiler ışığında Abdâlların Horasan ve civarında bir Türkmen kabilesine mensup olduğunu, Moğol baskısıyla Anadolu'ya geldiklerini söyleyebiliriz. Nitekim, Cevdet Türkay'a göre Abdâloymakları Başbakanlık Arşiv Belgelerinde "Türkmen taifesi" olarak gösterilmiş, yine bu belgeler, Abdâlların hem Türkmen aşiretleri hem de Türkmen cemaatleri olarak Anadolu'nun bir çok bölgelerine yerleştiklerini bildirir.

***Edeler edeler bizim edeler,
"Hadır"dan geliyor bizim gedeler,
Kimsenin malında gözleri olmaz,
Emirdağ'ın gülü bizim edeler.***

Başta Kırşehir olmak üzere Yozgat, Kaman, Keskin, Hacıbektaş, Avanos ve Ortaköy yöresinde yoğunlaşan Abdâllardan bir bölümü de Afyonkarahisar'ın Emirdağ ilçesine yerleşmişlerdir. Bir dönemler Türkmen beylerinin himayesinde onların düğünlerinde çalan, sünnetlerini yapan Abdâllar, Fırka-i İslahiye'den sonra şehir ve köyleri dolaşarak, düğün ve derneklerde çalgı çalmışlar, sünnet yapmışlar ve hatta oynayıp, çoluk çocuklarının günlük nafakasını çıkarmaya çalışmışlardır.

Emirdağ'a yerleşen Abdâlların bugün de geçim kaynakları genellikle aynı şekilde devam etmektedir. Ancak, Emirdağ Abdâlları ile diğer yörelerdeki Abdâllar arasındaki önemli bir fark; Emirdağ Abdâllarının çalgıları arasında bağlama bulunmazken, diğer yöre Abdâlları'nın özellikle de Kırşehir ve Keskin yöresi Abdâllarının çalgıları arasında bağlama çok önemli bir yere sahiptir. Zira, bu geleneğin en önemli temsilcilerinden olan Muharrem Ertaş, Çekiç Ali, Hacı Taşan ve günümüzde de Neşet Ertaş en güzel bozlaklarını bağlamayla çalıp, söylemişlerdir.

Emirdağ Türkmen düğünlerinin vazgeçilmez simaları olan ve yörede “edeler” olarak da tanınan Alevi zümreye mensup abdâlların çalgıları, klarnet, keman, cümbüş, davul ve tef’dir. Usta-çırak ilişkisiyle yetişen ve müzik yetenekleriyle daha çocukluk çağında çalgı çalmayı öğrenen abdâllar, Emirdağ’ın Yeni mahalle ve Yıldız Küme evleri mevkisinde toplu olarak oturlar. Evlilikleri kendi aralarında olur, dışarıya kız alışverişleri yoktur. Bu nedenle, hepsi birbiriyle hısım-akrabadır. İçki içmeyi çok seven abdâlların, kış aylarında işleri biraz durgun oluyor ama yazın, özellikle yurtdışından Emirdağ’a gelen gurbetçilerin düğünlerinin fazla olduğu 7. ve 8. aylarda işleri çok yoğundur. Yazın çok iyi kazanırlar ve bu kazandıklarıyla yıl boyu geçinirler. Borçlarına çok sadık olduklarından, yöre esnafının güvenini kazanmışlardır. Kışın alışverişlerini genellikle yaz aylarında ödemek üzere, veresiye yaparlar. Oy potansiyellerinden dolayı, belediye encümeninde bir üye ile temsil edilmektedirler.

Kırşehir vilayeti ile ilgili bir çalışmasında Prof.Dr.Ahmet Caferoğlu; abdâllardan “kendileri de yerli ahaliye karışmazlar, kimseye çalışmadıkları gibi, zaruret halinde kimseden para istemezler. Gelenek ve görenek bakımından yerli ahaliden ayrılırlar. Söylenişine göre her Perşembe gecesi içkili meclisler kurularak, çalgılı eğlenceler tertip edilir”¹¹ şeklinde

de bahsederken, bir başka çalışmasında ise Caferoğlu, “abdâlların gizli dili olduğunu, bu dilde yer alan kelimelerin dar bir sahaya değil, Filistin, Suriye ve Orta asyaabdâllarının diline de şamil olduğunu ileri sürmektedir. Caferoğlu’na göre, bu gizli dilden bir çok kelimeler çingeler tarafından da benimsenmiştir”¹². Caferoğlu’nun, Kırşehir abdâllarının “zaruret halinde bile kimseden para istemezler” tesbitine karşın, Emirdağ abdâllarının eskiden, “hadır” adını verdikleri “deşirme (dilenme)”ye çıktıkları görülmüştür. Bununla ilgili olarak yörede aşağıdaki fıkra anlatılır;

“Abdâllardan (edelerden) Kör Bektaş bir gün köylere “hadır”a yani “dilenme”ye gider. Kaç köy dolaştıysa hadır edemez. Bir köye yaklaştığında ise, eşeği de yorulmuştur, kendisi de. Ne kadar zorla-

diysa eşek yürümez. Bir yolcu gelir;

- Selâmünaleyküm, der Kör Bektaş;
- Aleyküm selâm edem, diye karşılık verir.
- Yolcu;
- Ne o Bektaş? Ne ediyonlen? der.

Kör Bektaş;

- Ne ediyim edem. Hadır’a geldik. Hangi eve vardysam, un uçuyo, kepek kaçuyo. Sıçanlar (fareler) “altı aydır ağızımıza tane değmedi” diye yemin ediyolar. Valla bu işe eşek de şaştı, Bektaş’da, der.¹³

“Şaşkınlık” ifadesi olan “bu işe eşek de şaştı, Bektaş’da” sözü bugün Emirdağ’da kullanılmaktadır.

Emirdağ abdâllarının da kendi aralarında konuştukları gizli dilleri vardır. Emirdağ’ın yerli halkına “geben” adını verirler. “gebeni zanıtma” sözü ise “Emirdağlı’ya yüz verme” anlamındadır. “hadır” kelimesi “deşirme=dilenme”nin karşılığıdır.

Emirdağ türkülerinin nesilden nesile aktarılmasında önemli katkıları bulunan, usta yorumlarıyla geniş halk kitlelerine sevdiren; kendilerine has sosyal yaşantılarıyla topluma renk katan ve ayrılmaz bir parçası olan Emirdağ abdâllarından söz etmeye çalıştım. Sözlerimi, abdâllardan Çınar Başkaya’dan aldığım bir dörtlükle bitirmek

- 1 Türkçe Sözlük. (1988). TDK Yayını, Ankara, 2
- 2 Süleyman Uludağ. (1988). “Abdâl maddesi”, Türkiye Diyanet Vakfı İslâm Ans., Cilt-I, İstanbul, 59
- 3 Orhan F. Köprülü. (1988). “Abdâl maddesi”, Türkiye Diyanet Vakfı İslâm Ans., Cilt-1 İstanbul, 61
- 4 M. Fuad Köprülü. (1935). “Abdâl maddesi”. Türk Halk Edebiyatı Ansiklopedisi, İstanbul, 31-32
- 5 M. Fuad Köprülü, 32
- 6 M. Fuad Köprülü, 33
- 7 M. Fuad Köprülü, 34
- 8 M. Fuad Köprülü, 34

- 9 M. Fuad Köprülü, 35-36
- 10 M. Fuad Köprülü, 37-38
- 11 Bayram Bilge Tokel. (2000). Neşet Ertaş Kitabı, Akçağ Yayını, Ankara, 56
- 12 Orhan F. Köprülü, 62
- 13 Fakı Edeer, (1996). “Kör Bektaş” Aziziye Dergisi, Aralık-Ocak, Sayı; 15, 29

KAYNAKLAR :

1. Edeer, Fakı. (1996). “Kör Bektaş”, Aziziye Dergisi, Sayı: 15, Eskişehir, 29
2. Köprülü, M. Fuad. (1935).

- “Abdâl maddesi”. Türk Halk Edebiyatı Ansiklopedisi, Burhaneddin Basımevi, İstanbul, 31-32-33-34-35-36-37-38
3. Köprülü, Orhan F. (1988). “Abdâl maddesi”, Türkiye Diyanet Vakfı İslâm Ans., Cilt-1 İstanbul, 61
 4. Tokel, Bayram Bilge. (2000). Neşet Ertaş Kitabı, Akçağ Yayını, Ankara, 56
 5. Türkçe Sözlük. (1988). TDK Yayını, Ankara, 2
 6. Uludağ, Süleyman. (1988). “Abdâl maddesi”, Türkiye Diyanet Vakfı, İslâm Ans., Cilt-I, İstanbul, 59

Ömer Faruk Köse

ÇERKEZKÖY'DE TOPAKEV

Trakya'nın bu ilçesinde beş yıl görev yaptım. O zamanlar Çerkezköy şimdiki gibi sanayi pilot bölgesi olmuş bin yer değildi. Küçük bir ilçe idi. Merkez denilen istasyon bölgesi bir de aralıklı yerleşmiş asıl ilçe bölümü vardı. Ben sık sık bu istasyon bölgesine uğradım. Devlet dairelerinin çoğu bu bölgede idi.

İstasyon bölgesinde bir gün tanıdık bir sima gördüm. Emirdağ'da 1950 li yıllarda kaymakamlık yapan CELAL BALKANLI. Nasıl bir kaymakamlık yaptığını o yılları hatırlayanlar bilir... Hatırlamayanlar da artık Emirdağ'ın bi hakkın arşivi olan Ömer Faruk Köse'nin yazdıklarından öğrenir.

Çok çalışkan ve üretken dinamik bir kişi idi. Çok defa inşaat işçisi gibi bir giyimle dolaşırdı. İşte bu izlenimlerle tanıdığım adamı bitkin, zor yürüyen düşkün bir halde gördüm. Ayak üstü tanışmayıp makamına gitmesini bekledim. Sonra yanına çıkıp kendimi

tanıttım. EMİRDAĞ sözünü duyunca gözleri parladı. NE DİYORSUN SEN BİNBAŞIM dedi... Kendisini en kısa zamanda bölüğüme götürüp misafir edeceğimi söyledim. Sevindi. Anlaştık. Ben Emirdağ'a çok hizmeti geçmiş kaymakamı daha çok sevindirmek için hazırlığa giriştim. O devirde genel kurmay başkanı CEMAL TURAL idi. Arazisi uygun askeri birliklere hayvan besleme izini vermişti. Bu iş tam bana göre idi. Birlik bir mühimmat bölüğü idi ve 2500 dönüm arazisi vardı. Çok ot çayır olurdu. Ot yanıcı olduğundan mühimmat için tehlikeli sayılır ve hemen biçilmesi gerekirdi. Ben otları erlere biçtirir, Balya makinasıyla balyalattırıp açık artırmayla satardım. Gerçi bu maliye malı olup benim satmam yasal değildi ama gene de satıp kantine gelir sağlardım. Şikayet te edilmedi. O ayrı hikâye. İşte bu paralarla hatırı sayılır bir koyun sürümüz oldu. Ben Türkmen'im ya bu hayvancılık izini abartıp bir güzel Arap kırsığı aldım. Baraka demirlerini iyi bir ustaya

kubbe şeklinde kaynattırıp altına kalıplar yerleştirip betonarme topakev inşa ettirdim. Manzara şöyle. Bir koyun sürüsü topakev etrafında yayılıyor. Ben AT ÜSTÜNDE BIDOĞLUNUN ÜRÜŞTÜ GİBİ gibi dolaşıyorum. Yani kaymakam gelmeden önce benim kışla hayatım böyle. Bu arada yayla usulü bir kuzu kestirip pilav yapmayı ihmal etmedim. Çünkü kaymakam mutlaka bu yayla hayatı görmüştü. Tam zamanı deyip kaymakama telefon ettim. Tamam dedi. Topakevin içinde mi yoksa dışarıda mı iyi hatırlamıyorum düzeni kurdurdum. Ben at üstünde TOPAĞEVİN önündeyim az ötede bir koyun sürüsü yayılıyor ve kaymakam geldi. Manzarayı görünce o hasta adam birden değişti. Burası EMİRDAĞ dedi ve heyecanla boynuma sarıldı. Sonraları onu sık sık davet ettim. Bizim bölükte çok mutlu oluyordu. Çok görmüş geçirmiş bilge bir adamdı. Çok şeyler konuştuk. Elli yıldan fazla zaman geçti. Öbür alemde ise Allah rahmet etsin.

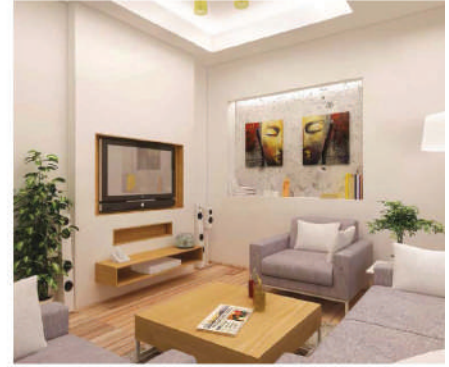
Bir koyun sürüsü topakev etrafında yayılıyor. Ben AT ÜSTÜNDE BIDOĞLUNUN ÜRÜŞTÜ GİBİ dolaşıyorum. Yani kaymakam gelmeden önce benim kışla hayatım böyle. Bu arada yayla usulü bir kuzu kestirip pilav yapmayı ihmal etmedim.

1+1 / 2+1 / 3+1 LÜKS DAİRELER

- MODERN MİMARİ TASARIM
- ASANSÖR
- MDF LAKE KAPILAR
- KABA SIVA ÜZERİ ALÇI BOYA
- DAİREYE AİT ÖZEL GARAJ
- 1. SINIF VİTRİFİYE VE ARMATÜRLER
- ASMA HAVUZ TAVAN SİSTEMİ
- SERAMİK DIŞ CEPHE KAPLAMA
- DEKORATİF SERAMİK UYGULAMA
- ISICAM ÖZELİKLİ PVC DOĞRAMA
- ALÜMİNYUM VE CAM KORKULUKLAR
- MUTFAK DOLABI
- ANKASTRE SET
- SU ARITMA CİHAZI
- MERKEZİ UYDU SİSTEMİ
- KOMBİ
- EKSTRA GÜVENLİ ÇELİK KAPILAR
- GÖRÜNTÜLÜ DİAFON SİSTEMİ

ADRES: Büyükdere Mahallesi Kezbandere Sokak NO:11/6
Odunpazarı / ESKİŞEHİR (OGU Kredi Yurtlar Girişi Karşısı)
TEL: 0222 221 1211 --- FAX: 0222 240 4241 --- GSM: 0542 429 0858

Şengül Çoban Işık

**Bazı şeyler aile içerisinde sır olarak ilelebet kalmaya mahkûmdur.
Ama sırlar mezara kadar gitmiyor ne yazık ki...
Her ailenin çöküşünün bir sebebi vardır.
Çobanoğlu ailesinin öyküsü de anne ve babamın yaşamında gizli!**

ÇOBANOĞULLARI “DEDEMLER”

Emirdağlılar Vakfı dergisinin, 2018 yılı ilk sayısının ana teması yörelerimiz insanlarımız diye seçilmiş. Bunu duyunca hemen aklıma köyüm geldi. Köyümün insanları... Elbette çok insan var... Ama benim aklımda sadece iki dedem...

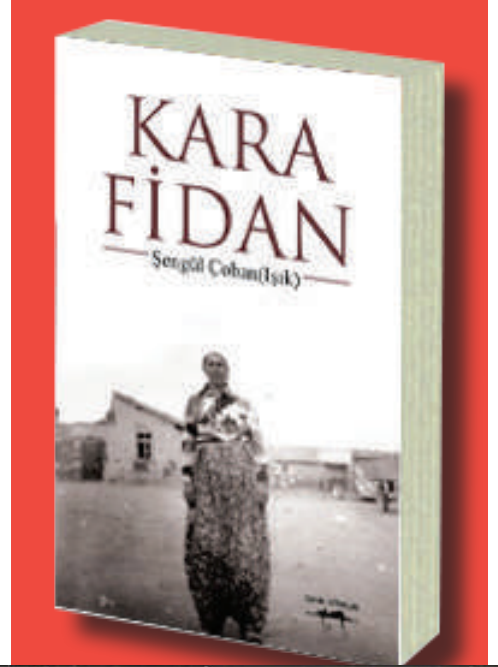
15 Şubat 2012 tarihinde Kara Fidan adında bir kitabım çıktı. Kitabımın amacı annem ve babamın hayat hikâyesi içinde yeni yetişen nesle, aile büyüklerini tanıtmaktı. Bugün 52 yaşındayım ve en çok ta iki dedemle yaşanmışlıkları, hatırlayabildiğime seviniyorum. Onları rahmetle anıyorum.

Emirdağ’a yaklaşık 35- 40 km uzaklıkta bir köy, Eşrefli Köyü. Davulga nahiyesinden bölünmüş, düz ova üzerine kurulmuş, geniş arazisi olan, verimli topraklarıyla çevrilmiş kalabalık bir köydür.

Annemin babası Murtaza Çobanoğlu, sarı saçlı mavi gözlü, boylu poslu, covan gibi bir delikanlı imiş. Dost meclisinde sözü dinlenir saygı duyulan hali vakti yerinde Eşrefli Köyünün ileri gelenlerindenmiş. Uzun yıllar köy muhtarlığı yaptığından, evinden hiç misafir eksik olmamış. Fötr şapkasını şöyle bir yana eğip, kaşının üzerinden baktı mı herkes ondan korkarmış. Ben dedemi tanıdığımda on yaşlarında falandım. Eski görüntüsünden eser kalmamış yaşlanmıştı. Beni yanına alır, gezmelere götürürdü. Bu gezmelerde bana eskilerden bahsederdi.

Kardeşlerin en büyüğü idi. Erken yaşta olmasa da babasının ölümünden sonra aileyi toparlamak ona düşmüştü. Bir yandan da evlenmiş bir oğlu olmuştu. Karısı ikinci çocuğuna hamileyken, doğum sırasında ölmüştü. Aylarca yas tutmuştu. En küçük kardeşi Emin en büyük destekçisiydi. Başı dara düşse, kalbi yaralansa, yanı başındaydı. Ona çok güveniyordu.

Kader ağlarını örüyordu. Delikanlı kanı ateşlenince, dul kadın hanımı imam nikâhıyla evine getirdi. İki çocuğu oldu. Aralarında çok yaş farkı olduğundan, Sarıyuk köyünden Fatma ile evlendi. Uzun yıllar sürdü evliliği...Altı çocuk doğurmuştu. Ailesi büyüyordu.

Murtaza Çobanoğlu

“-Emin, Bak kardeşim. Sana bir haber vereceğim. Başkasından duyacağına benden duy! En doğrusunu duy! Senin sözlün varya, dün gece başkasıyla kaçmış. Üzülme kardeşim. Ben seni bu dünyadaki en güzel kızla evlendireceğim. Adı Cevahir olan, cevahir taşı gibi güzel bir kız alacam. Diyar diyar arasam da yine bulacam onu...”

Babamın babası, Emin Çobanoğlu, kara kaşlı, kahverengi gözlü orta boylu muhabbeti seven eğlenceli bir adamdı. Nam-ı diğer yaramaz Emin...Çocukluğunda ele avuca sığmadığından köyün yaşlı kadınları ona yaramaz lakabını takmışlar.Ölünceye kadar bu lakabıyla anıldı.

Murtaza ağa, kardeşi Emin’i, 100 at arabası düğün alayı ile gelin gelen, Pörnek köyünden Cevahir’le evlendirdi. Evini ve bir parça hayvan vererek, işini de ayırdı. Babasına söz verdiği gibi... İki kardeş iyi bir arkadaş dost ve ortak oldular. Dostluklarını çocuklarını evlendirerek pekiştirdiler.

Yaşadığı yer, Emin’e dar gelince, yakındaki Yarıkkaya Köyüne göç etti. Her gün birbirlerini ziyarete geldiler. O gelmezse öbürü ona giderdi.

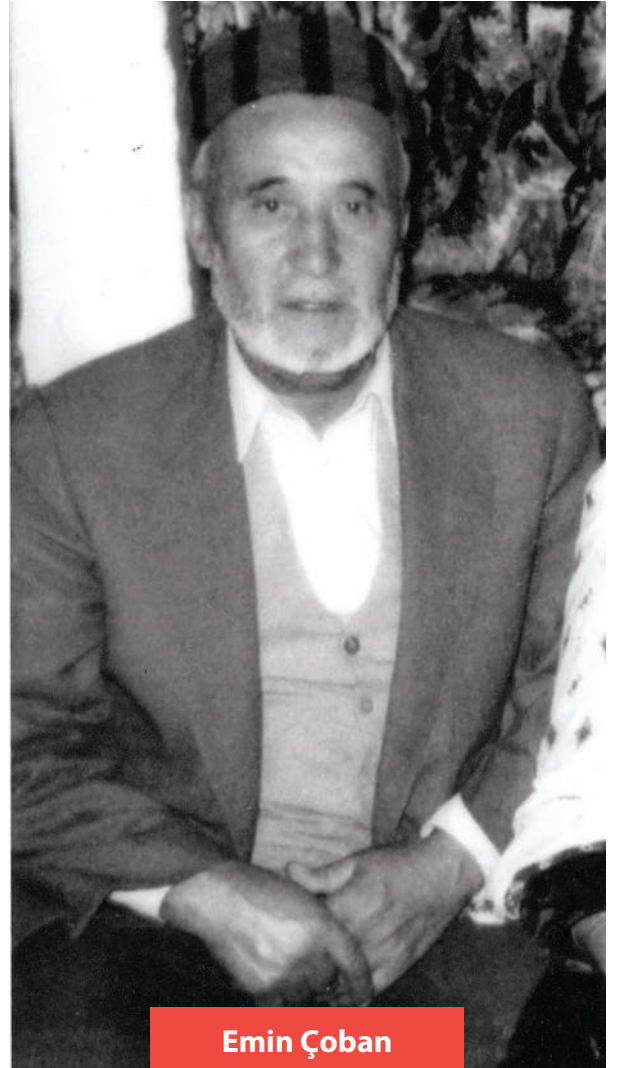
Dördüncü kez evlenen ve son günlerini huzurlu geçirmek isteyen Murtaza dedem, 68 yaşında kalp krizi sonucu gözlerini yumdu. Emin dedem çok üzüldü. Kolu kanadı kırılmıştı. Abisinin ölümünden çok etkilenince topraklarını çocukları arasında paylaştırdı. Babaannem öldüğünde dedem 73 yaşındaydı. Tekrar evlenmeyi istedi, olmadı. Bütün çocuklarını akrabalarıyla evlendirdi. Gözünün önünde olsunlar diye...

Dünya malı dünyada kalır. Sabah ezanıyla uyandı. Tek tek bütün avluyu dolaştı. Odasına girdi. Yatağına uzandı. Ölüm, yatağında yakalamıştı. Soğuk yüzünü gördüğümde gülümsüyordu. Sanki sevdiklerine kavuşmuş gibiydi. En çok ta abisine...

Bugün Eşrefli Köyünde bir gelenek öteden beri süre gelir. Her cenaze sonrası ya da arife gününde köy mezarlığında toplanırlar. Dualar okunur. Geçmişten geleceğe örf ve adetler aktarılmaya çalışılır.

Sizler rahat uyuyun ebeler ve dedeler...

**Emin, Bak kardeşim.
Sana bir haber
vereceğim. Başkasından
duyacağına benden
duy! En doğrusunu duy!
Senin sözlün var ya, dün
gece başkasıyla kaçmış.
Üzülme kardeşim. Ben seni
bu dünyadaki en güzel
kızla evlendireceğim. Adı
Cevahir olan, cevahir taşı
gibi güzel bir kız alacam.
Diyar diyar arasam da
yine bulacam onu...**

Emin Çoban

GEÇMİŞTEN GÜNÜMÜZE EMİRDAĞ'DA DÜĞÜN VE NİŞAN ADETLERİ

Aile;evlenme ile kurulan anne, baba, çocuklar ve yakın akrabalarından meydana gelen toplumun en küçük yalı taşıdır. Evlenme; iki karşı cinsin bir araya gelerek bir birinin karşılıklı haklarını kabul ederek kurdukları sosyal müessesesidir. Türk kavmi evlenmeyi karı alma, karılanma şeklinde düşünen diğer kavimlerin dışında yuva kurma olarak düşünmüş ve evlenmeyi kutsal bir olay haline dönüştürmüştür Atalarımız birbirlerine evdeşim diye hitap ederlerdi. Evlenme kutsal bir olay (ki Allah'ın emrini yerine getirmek ve böylece neslin devamını sağlamak için evleniriz) kabul edildiği için onu eğlenceli ve ikramlı törenlerle gerçekleştiririz .Bu törenlere düğün, toy , balo gibi isimler verilir. İşte biz bu yazımızda geçmişten günümüze kadar Emirdağ'da yaşanan DÜĞÜN adetlerini bütün yönleriyle tanıtmaya çalışacağız..

EVLENMEYE KARAR VERME

Erkekler: Genelde mesleğini kazanmış, tercihen askerliğini yapmış delikanlılar evlenmek istediklerini annelerine bildirirler.Bildiremeyenler evlenmek istediklerini yer sofrasında ortak yenilen pilava kaşık saplamak,babasının ayakkabısına çivi çakmak,bayramda öpmemek, kına

gecesinde oğlan evinden aldığı tahta kaşığı annesine vermek gibi bir takım davranışlarla belirtirlerdi.O zamanların Emirdağ'ında ailelerimiz evlenen erkek çocukların aileyi terk etmediği,en yaşlı erkeğin aile reisi olduğu ve ana babaya büyük saygı duyulduğu ,yanlarında yüksek sesle konuşulmadığı, edepli oturulup kalkıldığı büyük aileler idi. Biz buna pederi aile diyoruz.

Kızlar: Genç kızlar o zamanlar pek söz sahibi değillerdi genelde büyüklerin takdirine uyup kısmetlerini beklerlerdi.Yalnız bir delikanlıya gönül düşüren uyanık Emirdağlı genç kızlar babasının takdirine henüz evlenmek istemiyorum diye karşı gelirler veya TEBERİK gönderirlerdi. Teberik işlemeli yağlık (büyük mendil), kendi ördükleri yün çorap ve un kurabiyesinden oluşan hediyelerdi.Teberliği beğendiği ve evlenmek istedikleri delikanlıya gönderirler şayet delikanlı kabul ederse tamam kabul ediyorum dünür-cümü bekle anlamına geliyordu.Yani bir çeşit evlenme teklifi idi.

Aileler: Bu durumla karşılaşan evlatları evlenme çağına gelmiş ailelerde tatlı bir telaş başlar, bilhassa oğlan anaları hemen kız aramaya başlardı.Önce oğlana gözünün tuttuğu veya havas olduğu birinin olup olmadığı sorulurdu.Bunlar

beğenilmez ise başka kızlar araştırılır eşe dosta haber salınırdı.Sonra kızlara görücü gidilir oğlana kız beğendirmeye çalışırlardı.

HAVAS OLMA

Heveslik düşürme havas olma ..Emirdağ'da aşık olmanın adıdır. Biri birine havas olan gençler evlenmek istedikleri zaman genelde aileler karşı çıkarlar.Bu yüzden pek çok annenin ve babanın adı zalıma çıkmıştır.Pek az havaslık izdivaçla sonuçlanır.

KIZ KAÇIRMA

Havas olup da dünür gönderen oğlan şayet sevdiği kız verilmezse kaçırma yollarını arar. Kız da sevdasında samimi ise veya bu oğlanla adım çıktı bir defa diye bu çağrıya uyar.Veya kız istemediği bir oğlana verilmeye kalkılırsa yine sevdiği oğlana kaçma yolunu dener. Kız kaçıran oğlana yardım edenlere CEBELE denir. Kaçıran veya kaçan kız oğlanın yakın bir akrabasına yeddi emin verilir.Sonra oğlan tarafının büyükleri hatırlı kişileri araya sokarak kız tarafıyla anlaşma yoluna yoluna giderler.Genellikle anlaşılır ve adetler töreler yerine getirilerek evlenirler.

KIZ İSTEME

Sıra oğlana beğendirilen kızı istemeye gelir. HORANTALAR (Araçılar) araya girer kız tarafına haber salınır. Bu işleri kadınlar kendi arasında hallederler. Erkeklere bilgi verirler. Sonra ALLAHIN EMRİ, PEYGAMBER EFENDİMİZİN KAVLİ İLE kız istenir. Kız tarafı büyüklere ve akrabalara danışmak için mühlet ister. Sonuç olumlu ise asıl dünür istenir. Olumlu değil ise kız tarafı görücü gelenlere ikramda bulunurlar onları hoş karşılarlar, hatta oğlanı övücü sözler sarfedip. -Bacım nasibinizi başka yerden arayın çünkü bizim kızımız vergili derler. Oğlan tarafı -kime vergili diye sorunca -Bacımın oğluna veya gardaşım oğluna der kız tarafı. Bu kızımızı size vermiyoruzun gönül kırmadan söylenmiş halidir. Aslında kız vergili değildir..

ERKEK DÜNÜRÜ

Horantaların araya girip kadınların bitirdikleri işi resmileştirmek için yapılır. Oğlan evi başta sülale büyükleri olmak üzere tanıdık eş dost erkekler akşam eve davet edilir. Sıra yemeği yenildikten sonra Gençlerin tuttuğu lüks lambaları eşliğinde kız evine gidilir. Kız evinin sülale büyükleri ve erkekleri tarafından karşılanıp buyur edilir. Oğlan tarafının başından boşanma vs geçmemiş sülale büyüğü kız tarafının sülale büyüğünden kızı ister Bu isteme -Biz falanlar olarak kızınız falan hanımefendiyi oğlumuz falana münasip gördük ALAHIN EMRİ PEYGAMBERİMİZİN KAVLİ İLE İSTİYORUZ siz ne dersiniz der. -Kız tarafının sülale büyüğü siz münasip gördünüzse biz de münasip görüyoruz der. Oğlan evi tarafından götürülen imam efendi duaya davet edilir. Dua sonunda hayırlı olsun dilekleri eşliğinde yine oğlan evi tarafından gönderilen şerbet, şeker lokum, sigara ikram edilir. Bazı muzip kız evi sülale büyükleri kız istendiğinde -Bİ PAPUÇ TEKİ DEĞEL Mİ VERDİM GETTİ. diyerek gülüşmeye yol açar. Yalnız iki tarafın da sülale büyükleri başından boşanma vs. gibi bozukluk geçmeyen kişilerden seçilir.

“

Oğlan kınası bu gün yalnız Emirdağ'da kalmıştır. Kınadan sonra masalar kurulur. Arzu edenlere bol meze eşliğinde içki ikram edilir. Çalgıcılar her masayı dolanarak istek Emirdağ türkülerini söylerler. Gecenin bir vaktinde oğlanın arkadaşları hortlak, maşa beyi iki oyuncu kız, dede, at, deve çocuk vs kılığına girerek eğlentiye başlarlar. Bu şekilde kız evine kıza kına yakmaya gidilir.

ADBELLİ

Erkekler kız evinden ayrıldıktan sonra oğlan evinin kadınları çeşitli hediyelerle kız evine gelirler. Oğlan evinin en büyük hanımı tarafından gelin olacak kıza Bir adet kolye şeklinde altın veya altın kolye takarlar. Yani o günü resmileştirirler. Artık bu kız bizim gelinimizdir anlamına gelen bu davranışa ADBELLİ denir böylece falan filanın oğluna ,falan filanın kızı sözlenmiştir ilanı yapılmış olur. Şayet kız veya oğlan tarafının mani bir hali yoksa kadınlar kendi aralarında eğlenti yapıp kız evinin ikramlarıyla ADBELLİ'yi kutlarlar..

AĞIZ TADI

Ağız tadı üzeri fıstıklı veya cevizli meşhur Emirdağ un kurabiyesi ve baklava başta olmak üzere çeşitli tatlılardan oluşur.Kız evi gelin kızın yaptığı kurabiyeyi ve tatlıları ağız tadı olarak oğlan evine gönderir.Ağız tadını getiren kadınlara oğlan evi tarafından bahşiş verilir.Gelen ağız tadı münasip şekilde yakın akraba ve komşulara dağıtılır..

NİŞAN

Kız evi nişan gününü birlikte kararlaştırırlar. Nişanı kız evi yapar oğlan evi katkıda bulunur. Önce nişan alışverişi yapılır. Nişanlık, nişan yüzükleri,çamaşır,ayakkabı ,terlik ,makyaj malzemesi vs.alınır .Masrafları oğlan evi karşılar.Yalnız kızın

yüzüğünü oğlan evi, oğlanın yüzüğünü kız evi alır.Ayrıca sıra yemeği alışverişi yapılır.

SIRA YEMEĞİ

Toğga,tarhana veya kıymalı şehriye çorbası,üstü kavurma veya haşlama bol etli şehriyeli pirinç pilavı yanında hoşaf,ortası nişanda tahin helvalı ,düğünde gül reçelli veya ballı tepsi böreği ,çiçek bamyacı çorbası, baklava veya tulumba tatlısı son olarak etli yaprak sarmasından oluşur. Nişanda tepsi böreklerini ve tahin helvasını oğlan evi gönderir .Diğer yemekleri kız evi yapar.Yalnız çok zahmetli olduğu için börek adeti hemen hemen kalkmış gibidir.Düğünde yemekleri oğlan evi yapar ve kız evinede çalgı eşliğinde tadımlık gönderir.

MUSLUK

Emirdağ'da kesilmiş, yüzülmüş koyun veya keçiye MUSLUK denir. Oğlan evi düğünde belli oranda yemeklik hayvan keser.Yakın akrabaları ve oğlanın imkanı olan yakın arkadaşları oğlan evine çalgı eşliğinde süslenmiş musluk gönderilir. Et bol olduğu için oğlan evi masa kuracaksa başta kavurma ve basmaç olmak üzere çeşitli mezeler yapılır.

OKUNTU

Nişan ve düğüne davet edilecek yakın

akraba ve diğer davetlilere davetiyenin yanında OKUNTU gönderilir.Okuntu çorap,mendil,kumaş vs..oluşur,Okuntuyu götüren kadınlara OKUYUCU adı verilir. Bunların içinde okucu DUDU pek meşhurdur.Okuntuyu belli bir ücret ve bahşiş karşılığı götüren bu kadınlar aynı zamanda bir sandalyenin üstüne çıkıp bağıarak nişanda takarlar.

NIŞAN GÜNÜ

Nişan gününe kız ve oğlan tarafı birlikte hazırlanırlar. Oğlan evi bir takım çalgı, kız evi de bir adet defçi veya dümbelekçi tutar. Defçilerin içinde bilhassa gerçek bir sanatçı olan Defçi SANİYE pek meşhurdur. Defçi Saniyenin ölümünden sonra bu işi Deli BATTAL dümbelek çalarak uzun süre götürmüştür.

Nişan günü oğlan evi tarafından gece sabahlara kadar gara tepsilerde yapıp mahalle fırınında pişirilen tepsi börekleri ve leğenlerle nişan için yaptırılan taze tahin helvaları kız evine gönderilir. Kız evi de tuttıkları aşçı kadınlarla diğer yemekleri pişirirler. Artan tahin helvası nişan sonrası yakın akraba ve komşulara dağıtılır.

Oğlan evinin okuntuluları oğlan evinde, kız evinin okuntuluları kız evinde toplanırlar. Oğlan evinde toplanan davetliler çalgı eşliğinde öğle vakti önde erkekler arkada kadınlar olmak üzere nişan yerine giderler. Oğlan evi tarafından alınan nişanlıklar tepsilere konularak kadınlar tarafından kız evine birlikte götürülür. Bu kadınlara kız evi tarafından bahşış verilir. Kız evine varıldığında kadınlar nişan evine girerler erkekler hayırlı olsun diyerek lokum şeker ikramını alıp dağılırlar, yalnız güvey ve sağdıç kalır. SAĞDIÇ Emirdağ düğünlerinde evlenecek kız ve oğlana nişan ve düğün boyunca yardım edecek kişiler verilen isimdir. Genellikle yakın akraba veya arkadaşlardan seçilen sağdıçlar kısmen tecrübeli ve evlenecek kimselere yol gösterecek kişilerden seçilir.

Daha sonra giyinip süslenen gelin kız sağdıçıyla birlikte tefçi eşliğinde nişan yerine getirilir. Bu getiriliş sırasında Tefçi Saniye'nin meşhur gelin getirme havası

Yerde yatan garamıklar dal verir,
Oğlan gıyayadık deyin gol verir,
Gız oğlana ellenmedik gül verir,
Ellenmiş kovanda taze balmolur.manisinisöyler.

Aile büyüklerinin eşliğinde hazır bulunan gelin ve damada nişan yüzükleri takılır. Sonra damat ve sağdıç nişan yerinden ayrılır ve takı töreni başlat. Gelin kız ve sağdıç otururlar. Okucu kadın bir sandalye üstüne çıkarak falan filanın altınına, falan filanın parasına diye ve bağırarak takılanları tanıtır. Oğlan tarafı genelde altın terlik, ayakkabı kumaş v.s.takarlar. Kız tarafı para takar takılan paralar kız evinde kalır ve nişan masrafına katkıda bulunur. Diğer takılar kızın çeyizine katılır.

Takı töreninden sonra gelin kız Emirdağ'ımızın öz oyunu olan düz oyun ve gaydalama oynayarak nişan eğlencesini başlatır. Oyun sırasında oğlanın yakınları tarafından kızın başından para saçılır. Sonra sıra ile oğlan tarafının genç kızları ve kadınları gelin kızla düz oyun ve gaydalama oynarlar. Bu ara gelen misafirler sıra yemeği ikram edilir. Neşe içinde geçen nişan ağır ağır misafirlerin ayrılması ile sona erer. Kız ve oğlan evi nişan sonrası takıları birlikte sayıp kız evine teslim ederler. Takılar ödünç sayılır. Kim ne taktı ise bunlar iki tarafın görevlendireceği kişiler tarafından yazılır. Oğlan evine kız evinden damat ve arkadaşları için yemek gönderilir. Yemek getirenlere bahşış verilir.

YOL ve DÜRÜ

Emirdağ'da çeyizi kız evi yapar.Tabircailse bir evin bütün ihtiyaçları çeyiz olarak verilir.Gelin günü gelin alınırken yüklenen çeyizler oğlan evi taraftarları tarafından yüklenmeden önce tek tek yığılan çeyizler için BEREKET VERSİN denir.

Kalın yani başlık gerçekte kız evine yapılan çeyiz yardımıdır.Bazı hali vakti yerinde olan aileler kalın almazlar ve çeyizi kendileri yaparlar. Kalın alınıp alınmayacağı kız bitirildikten sonra konuşulup anlaşılır.YOL alınacaksa o da baştan konuşulup anlaşılır.Bazı zamanlar bilhassa gurbetçi hemşerilerimiz tarafından kız verilirken PERMİLİ KIZ VERİYORUM ŞU KADAR KALIN,ŞU KADAR DA ALTIN İSTERİM gibi abartılsa da bu adet bu günlerde tamamen kalkmış gibidir.Kız ve oğlan tarafı bir araya gelip çeyizi birlikte yapmaktadırlar.Bu genellikle yatak odası,mutfak kız tarafından,oturma odası,salon oğlantarafından yapılmaktadır.

YOL:Kız yetiştirme bedeli olarak oğlan tarafından kızın ana babası,kardeşleri gerektiğinde yakın akrabaları tarafından istenen hediyelerdir. Bu da baştan anlaşmaya bağlı olup bu günlerde kalkmış gibidir.

DÜRÜ:Kız tarafının oğlan tarafına nişan ve düğünde gönderdiği ve çeşitli mendil,gömlek,çorap,havlu,kazak entari kumaş terlik vs gibi hediyelerdir. Dürünün olmazsa olmazı kayınbabaya gönderilen gösterişli minderdir. Günümüzde oğlantarafıda kız tarafına çeşitli hediyeler sunmaktadır.Dürüde yine baştan anlaşmaya bağlıdır.

Nişanlılık boyunca iki taraf biri birini yakın tanıma fırsatı bulurlar.Gelin kız sık sık akraba düğünlerine götürülüp oynadığında başından oğlan evince para saçılır.Yine gelin kız hediyeler alınarak akraba gezmelerine ailesiyle birlikte HIDRELLEZ ve pikniğe götürülür.Arabaşı davetlerine çağırılır.

DÜĞÜN

Kız ve oğlan evi düğün gününü beraberce tesbit ederler. Düğün günü genellikle iki bayram arasına konulmaz. İki bayram arasına düğün yapılırsa uğursuzluk olacağına inanılır. Kız veya oğlan evinden akraba birisi ölürse, kırk gün yani kırkı çıkana kadar beklenir. Düğün, Perşembe günü başlayıp Pazar günü biter veya pazartesi başlayıp perşembe günü biter.

Oğlanın evi çevrede iyi yemek pişirmesiyle tanınan bir kadını, düğün yemeğini pişirmesi için tutar. Sonra da çalgıcılar tutulur. Kız evi sadece bir defci tutar. Düğünden önce yakın akraba ve tanıdıklara OKUYUCU çıkarılır. Okuntu olarak çorap, mendil, basma vs. verilir. Düğünler aşağıdaki şekilde olur:

BAYRAK KALDIRMA (düğünün birinci günü):

Perşembe günü öğle vakti çalgıcılar oğlan evinin önünde çalgı çalmaya başlarlar. Bu arada davetliler gelir. Gelenleri yolda çalgıcılar karşılar ve davetliler tarafından çalgıcılara bahşiş verilir. Ayna takılmış beyaz mendil bağlanmış(ki bunun anlamı baht açıklığı ve hayatlarının aydınlık olmasıdır.) bir bayrak oğlanın bir yakının evinden kalkar. Bu şahıs ailede sayılan ve sevilen birisidir. Bir bayraktar bayrağı tutmakla görevlendirilir. Davetliler, çalgıcılar eşliğinde önde çalgı ve erkekler arkada kadınlar şehir içinde gezerler. Sonra oğlan evine varılır, bayrak yüksek bir yere dikilir. Akşam yemeğe yaşlılar çağırılır. Mevlid-i Şerif okutulur.

BOŞU GÜNÜ (düğünün ikinci günü):

Bugün öğle ve akşam yemeğine orta yaşlı erkekler çağırılır. Davetliler yolda çalgıcılar tarafından karşılanır.Sıra yemeği yenildikten sonra, kız evi oğlan evine "Hayırlı Olsun" demeye gelir.Damat ve sağdıç tarafından gelenlerin elleri öpülür. Gelenlere sıra yemeğiverilir.Yemek sırasında damat ve sağdıç fırsat yaratıp kız evine giderler.Gelin ve damat biri birinin DÜĞÜNÜN HAYIRLI OLSUN düğünlerini tebrik ederler.

Bu arada, gelin kız ile sağdıç ve davetli genç kızlar akraba ve aile dostlarının yaptığı davete giderler. Davete giderken, önde defci veya darbukacı arkada genç kızlar onların ardından da gelin kız ile sağdıç yürürler.Davet sabahsa meşhur Emirdağ pidesi,öğleden sonra ise sıra yemeği ikram edilir. Davete gidilen yerde def veya darbuka eşliğinde mahalli oyunlar düz oyun ve gaydalama oynarlar.. Davet edenler gelin kıza hediye olarak mutfak veya giyim eşyası verirler. Sonra başka bir davete gitmek üzere giderler.

KINA GÜNÜ (düğünün üçüncü günü):

Kına günü öğleyin kınacı gelmeden önce kız evi gelin kızın bütün çeyizini bir dalbara asarlar . Kız evine gelen kınacılar çeyize bakarlar .Buna çeyiz görme denir.

Oğlan evinde yemek yenildikten sonra önde çalgıcılar akraba erkekler ve kadınlar olduğu halde kız evine varırlar erkekler yer gösterilerek oturtulur lokum şeker sigara ikramda bulunulur Gençler çalgıcıların çaldığı mahalli oyunları oynarlar Oynayanların para basılır. Basılan paranın tamamı çalgıcılara verilir sonra oğlan evine dönülür.

Kına günü oğlan evi kız evine "kına davası" olarak bir tane küçükbaş hayvanı süsleyerek gönderir. Ayrıca yakınları tarafından oğlan evine küçükbaş hayvanlardan musluk gönderilir musluğu bir kişi sırtına alarak çalgıcılar eşliğinde oğlan evine götürür "musluk" göndermenin amacı olan evine yardım etmek içindir.

Kına günü kız tarafından damat ve sağdica gömlek kravat iç çamaşırı çorap mendil kına bezi vesaire bir tepsi içine konularak gönderilir. Tepsie kadınlar

çalgıcılar eşliğinde götür önce damat evine varılır sonra sağdıç evine varılarak hediyeleri verilir tepsiyi getiren kadına damat ve sağdıç evi tarafından bahşiş verir boşalan tepsileri damat ve sağdıç tarafından çerez konulur aynı kadınlar çalgıcılar ile beraber kız evine giderler.

Kına günü ikindi sonu Oğlan evinden birkaç kadın kız evine gelerek gelin kızı ve arkadaşlarını hamama götürür Bu arada Hamamcı kızın ayakkabısını saklayarak bahşiş ister Oğlan evinden gelen kadınlar hamamcıya bahşişi vererek ayakkabıyı alırlar.

Kına günü akşam üzeri davetli gençler gelmeye başlarlar.

Oğlan evinde kına gecesi: Davetli gençleri yolda çalgıcılar karşılar gençler yemek yemek için odalarda kurulan yer sofralarına oturtulur, yemek esnasında gençler birbirinin sırtına habersiz yumruk vururlar.

Yemekten sonra gençler mahalli oyunları çalgı eşliğinde oynarlar Bunlar Tabandan,turnalar,çiftetelli,Anadolu,oğlanoğlan,ikibülbül,merdivenin-başındayım,Türkmen kızı hazin hazin gir kapıdan ve köroğludur. Oyunlar

bittikten sonra çalgıcılar kına havasını çalmaya başlarlar ortaya 4 sandalye konur sandalyenin ikisine damatla sağdıç ikisine de kınayı yakacak olanlar karşılıklı oturup bir gençler etrafını çevreler kına yakıcı olarak evli kimseler seçilir karısından boşanana ve karısı ölene kına yakıtılmaz. Damatla sağdıcin yönü kibleye doğrudur.

Bir kap içine kırılan kına bir kap içine de su ve aynaile, kız evinden gönderilen iki adet işlenmiş kına bezi getirilir. Çalgıcıların çalmaya başlaması ile kınaya kılmaya başlar Bu arada gençler de hep bir ağızdan kına havasını söylemeye başlar.

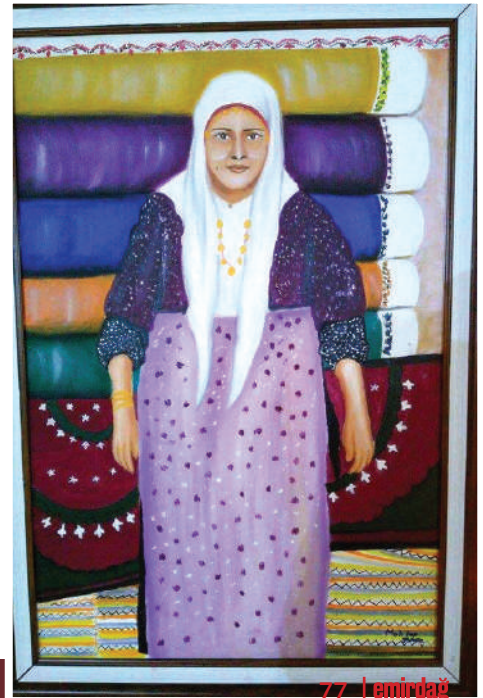
Kına yakılırken gençler damat ve sağdıcin muhtelif yerlerine iğne batırma ya çalışırlar Ayrıca birbirinin yüzüne kına sürerler kına türküsünün bitmesi ile kına yakma işlemi de biter kına yakıcılar sağdıç ve damadin avuçları içine demir para koyarak kızın evinden gelen işlenmiş kına beziyle ellere alır ellerin üzerine bir şapka koyarak içine bahşiş atarlar bahşiş damatla sadice ayrı ayrı verilir birkaç saat sonra eller açılarak kına yıkanır.Demir paralar öksüz veya yetim çocuklara verilir.

“

**Kaynanan hamama da varsa
İki ayağı birden kaysa
Hama tası sana bana kalsa.
Sağdıçım kınan kutlu olsun**

Orda dirliğin tatlı olsun (hey... aman aman)

”

**Atlayıp gider eşiği
Sofrada kaldı kaşığı
Gelin evin yakışığı
Sağdıçım kınan kutlu olsun
Orda dirliğin tatlı olsun**

KINA TÜRKÜSÜ

Kınası karılır tasta (Hey)
Oğlan evi pek havasta
Kız evleri kara kara yasta
Sağdıçım kınan kutlu olsun
Orda dirliğin tatlı olsun (hey... aman aman)

Kayaları karıncayı (hey)
Yanı çifte görümceli
Hem dayılı hem amcalı

Sağdıçım kınan kutlu olsun
Orda dirliğin tatlı olsun (hey... aman aman)

Tuz kabını tuzsuz koyan
Her evleri ıssız koyan
Anasını ıssız koyan

Sağdıçım kınan kutlu olsun
Orda dirliğin tatlı olsun (hey... aman aman)

Kaynanan hamama da varsa
İki ayağı birden kaysa
Hama tası sana bana kalsa.

Sağdıçım kınan kutlu olsun
Orda dirliğin tatlı olsun (hey... aman aman)

Kaynanam kümese de varsa,
Gurk tavuklar gözünü de oysa.
Yumurtası sana bana kalsa

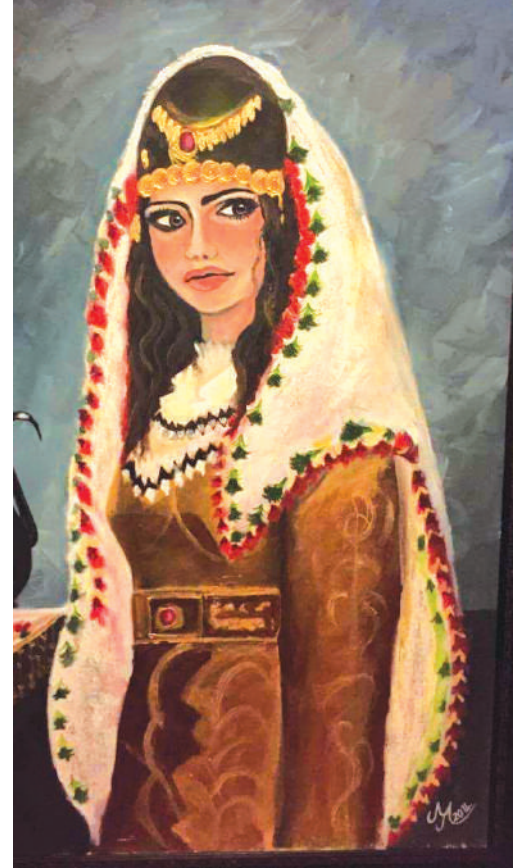
Sağdıçım kınan kutlu olsun,
Orda dirliğin tatlı olsun.(hey..aman aman)

Anamın bitli yorganı
Uykusu tatlı yorganı
Ellerin cici yorganı
Uykusu acı yorganı

Sağdıçım kınan kutlu olsun
Orda dirliğin tatlı olsun (hey... aman aman)

KIZ KINA TÜRKÜSÜ

Atlayıp gider eşiği
Sofrada kaldı kaşığı
Gelin evin yakışığı
Sağdıçım kınan kutlu olsun
Orda dirliğin tatlı olsun
Biner atın eyisine
Gider yolun kıyısına
Çağırısın kız dayısına
Kız dayısız gelin olmaz.
Gelin olsa ata binmez
Sağdıçım kınan kutlu olsun
Orda dirliğin tatlı olsun
Ana hamama vardın mı?
Yunduğum yeri gördün mü?
Şimdi kıymetin bildin mi?
Sağdıçım kınan kutlu olsun
Orda dirliğin tatlı olsun
Kızınız gidiyor mu?
Nazınız gidiyor mu?
Bugün akşamlik akşamlik
Yarın öğlenlik öğlenlik
Sağdıçım kınan kutlu olsun
Orda dirliğin tatlı olsun

Oğlan kınası bu gün yalnız Emirdağ'da kalmıştır.Kınadan sonra masalar kurulur.Arzu edenlere bol meze eşliğinde içki ikram edilir.Çalgıcılar her masayı dolanarak istek Emirdağ türkülerini söylerler.

Gecenin bir vaktinde oğlanın arkadaşları hortlak,maşa beyi iki oyuncu kız,dede,at,deve çocuk vs kılığına girerek eğlentiye başlarlar. Bu şekilde kız evine kıza kına yakmaya gidilir.Oyuncular dışarıda çeşitli oyunlar oynarken,kadınlar içeriye girip gelin kıza kız kına türküsünü söyleyerek kına yakarlar. Bu ara gelin kızın bulunduğu odayı kapatan kadınlara bahşış verilerek kapı açtırılır. Kına yakılan genç kız ve sağdıç meydana çıkıp düz oyun ve gaydalama oynarlar. Sonra kınacılar oğlan evine dönerler.Oğlan evindeki eğlenti çalgıcıların CEZAYİR havasını çalması ile sona erer.

GELİN GÜNÜ (düğünün son günü) :

Gelin Pazar günü alınır. Pazar sabahı oğlan evine ait çalgıcılar oğlanın yakınlarının evinin önünde nöbet çalgısı çalarlar bu gelin almaya davet anlamına gelir evinin önünde çalgı çalınan ev sahibi çalgıcılara bahşiş olarak para verir.

Kız evinde ise gelin süslenerek gelinlik giydirilerek hazırlanır. Gelinlik isteğe göre mahalli gelinliğimiz TOZAK veya beyaz gelinlik olur. Oğlan evinden kalabalık bir araba konvoyu ile gelin almaya gelinir. Çeyizler çeyiz arabasına yüklenir. Süslenen gelin arabasının önüne kız evi tarafından namazlağı adı verilen dokuma bağlanır diğer arabalara da çeşitli havlu kumaş bağlanır çeyiz arabasına çeyiz yüklenirken her eşyanın alınışında orada bulunanlar bereket versin diyerek bağırlar Bu arada damat yastığı kaçırılarak saklanır ve bahşiş alınarak geri verilir.

Gelin kız gelin arabasına bir yakının koltuğuna girmesiyle bindirilir Bu arada dualar okunur gelin arabasının önüne gelinin bir yakını kadın yenge olarak biner ve elinde ayna tutar. Yenge kadının evin döşenmesinde yardımcı olur gelinci konvoyu hareket ederken oğlan evi tarafından çerez ve bozuk para saçılır. arkalarından su sökülür, gelin konvoyunun yolu gençler tarafından kesilir ve toprakbastı olarak para verilir gelinci konvoyu şehir içinde kornalar çalarak bir tur atar sonra oğlan evine gelinir gelin kız oğlan tarafından koltukla alarak indirilir Ve eve gi-

rerler Eve girerken damat para saçarak ve evde gelinle birlikte hoş geldin şerbeti içerler. Damat sağdıcı tarafından bir eve götürülerek kaçırılmasın diye saklar. Gelin üzerlik tüysüsü eşliğinde yüksekçe bir yere çıkarılıp süzünmesi ve komşular tarafından seyredilmesi sağlanır.

Akşam namazından sonra Oğlan evi-

leyiş içindedir. Oğlan evinden gelecek ve kızlarının bekaretini ispatlayacak çarşafı beklemektedirler bir süre sonra çarşaf kız evine gönderilir Kız evi oğlan evine ağız tadı olarak tatlı gönderir.

Zifaf gecesi gece yarısından sonra damadın arkadaşları bir ipin ucuna helke bağlayıp dama çıkarak bacadan veya pencereden sarkıtırlar. Damat helkeye anarı beri yani çerez koyar.

DUVAK GÜNÜ

Sabah erken kalkan gelinle damat anne ve babasının ellerini öperek beraber yemek yerler yakın akraba ve komşulara dürü olarak kızın çeyiz olarak getirdiği oymalı yazma oyali havlu dağıtılır sonra yakın akraba ve komşular hediyeleriyle birlikte dua ederler Ayrıca ayrılırken geline para verirler. Duvak boyunca gelin gelinliğini çıkarmaz.

KIRK BASMASI VE BUNA DAİR İNANIS- LAR

Yeni gelin 40 gün dışarıya çıkar olmaz zira 40 bacağına 40 basan gelin ise çocuğunun olmayacağını inanılır gelin görmeye yeni gelin ve lohusa kadın gelmez 40 basmasın diye kadınlar arasında iğne değiştirilir.

DÜĞÜN SONU DAVETİ.

Duvak bittikten birkaç gün sonra oğlan evi kız evinin yakınlarını davet eder. Belli bir müddet sonrada kız evi oğlan evini davet eder. Sıra yemeği ikram edilen bu davetlerde kızın babası damada elbise hediye eder.

nin yakınları ve komşularıyla bir imam imam nikahı kıymak üzere yemeğe çağırılır Yemekten sonra gelin kız ve damat imamın karşısında diz çökerek otururlar Böylece imam nikahını kıyar sonra damat tekbir sesleriyle gelinin bulunduğu odanın önüne kadar getirilir Bu arada damadın sırtına yumruklar vurulur damatla gelin kız içerde İki rekat namaz kılarlar.

Bu esnada kız tarafı heyecanlı bir bek-

YİĞİDİN HARMAN OLDUĞU YER EMİRDAĞ

Mesut Acet

Yöremiz ve insanlarımızı en güzel anlatan, "Havası sert, insanı mert, yiğidin harman olduğu yer Emirdağ" cümlesi olsa gerek. Her güzel şeye sahip çıkıldığı gibi, Yiğidin harman olduğu yere de; Yozgat, Sivas, Çorum, Kırşehir başta olmak üzere pek çok il ve ilçe sahip çıkmakta ve herkes kendince bu sözün hikâyesini anlatmaktalar.

Tabi söz güzel olunca sahip çıkan çok olur. Memleketi neresi olursa olsun çoğu insan bu sözü artık sahiplenmiştir. Önemli olan, bu sözün hakkını vermektir. Bunun en güzel örneğini Emirdağlıların verdiğini, gurbetçilerle ilgili verilen örnekte göreceksiniz.

Emirdağ denince, öncelikle Horasan'dan gelme, Yörük-Türkmenlerin kurduğu bir yurt gelir akla. Emirdağ'ın herkes tarafından kabul edilmiş ve beğenilmiş olan simgesi "Topakev" de Yörük-Türkmen kültürünün somutlaştırılmış bir yansımadır. Aynı zamanda vakfımızın logosu da "Topakev"dir.

Zengin folklor ve kültüre sahip olan Emirdağ'ın zengin bir mutfağı ve çok geniş türkü repertuarı vardır. Yoğurdu, kaymağı, tereyağı meşhurdur. Çok özel yöresel lezzetlerimiz vardır.

İstanbul'dan sonra döneminin ikinci büyük şehri Amorium antik kenti, Emirdağ-Hisar köydedir. Sakarya nehrini besleyen kaynaklardan Pınarbaşı, bitki örtüsü zenginliğiyle koruma altına alınan Çaykışla- Dandin deresi, Balcam mağaraları ve eşsiz güzellikteki yaylaları, başlıca görülmeye değer yerlerdir. Emirdağ, tarih ve kültür kokan, tabiat varlıklarıyla zengin bir ilçemizdir.

Bütün bunların yanı sıra Emirdağ'ımız gurbetçisiyle de tanınmaktadır. Belçika'da "Türkiye mi büyük, Emirdağ mı büyük?" diye sorulduğunu hepimiz biliriz.

"Emirdağ derler çukurun içi

Allı gelinlerin sallanır saçı

Amanın emmiler kınaman beni

**Gediyom gavura yükledim göçü..." dediği gibi Emirdağ türküsünde;
Gurbet ile Gurbetçisi ile birlikte anılır olmuştur Emirdağ.**

GURBETÇİSİ ÇOKTUR EMİRDAĞ'IN

Bütün bunların yanı sıra Emirdağ'ımız gurbetçisiyle de tanınmaktadır. Belçika'da "Türkiye mi büyük, Emirdağ mı büyük?" diye sorulduğunu hepimiz biliriz.

**"Emirdağ derler çukurun içi
Allı gelinlerin sallanır saçı
Amanın emmiler kınaman beni**

Gediyom gavura yükledim göçü..." dediği gibi Emirdağ türküsünde;

Gurbet ile Gurbetçisi ile birlikte anılır olmuştur Emirdağ.

İnsanımız gittiğimiz yeri öylesine yurt edinmiş, yeni vatan eylemiştir ki, bu konuda kısaca, yakın bir akrabamın yaşadığı bir olayı nakledeyim hemen.

Belçika'da akrabam olan, bir Türk ailenin kiralık evi vardır. Belçikalı bir aile, evi kiralamak üzere talip olur. Geçen yılın son günlerinde genç yaşta kaybettiğimiz, ev sahibi hanımefendi, o aileye "Yok, biz yabancıya ev vermiyoruz" der. Düşünün Belçika'da Belçikalıyı yabancı görüp ev vermemek... İnsanımız gurbeti öylesine vatan eylemiş...

Gurbetçilerimizin en az 150 bini Belçika'da, bir o kadarı da Eskişehir'de yaşadığı tahmin edilmektedir.

EMİRDAĞLI YARDIMSEVERDİR

“Bir Gurbet Türküsü: Emirdağ” belgeselini çeken Trabzonlu yönetmen, Cengiz Özkarabekir diyor ki;

“- Emirdağ belgeselini çekerken en çok ne dikkatimi çekti biliyor musunuz? Emirdağlıların birbirini tutması ve kollaması... Bakın, birbirlerini sevmeyen ya da haz etmeyen Emirdağlıların bile bir müddet sonra aynı yardım kampanyasında omuz omuza vermeleri benim için dikkat çekiciydi...”

Emirdağlılar Vakfımızın her yıl ihtiyaç sahibi öğrencilerimize sağladığı burs konusunda bu yıl Kadın Kurulumuzun bin bilet satıp, bir o kadar kadını yardım için buluşturması, Emirdağlıların ne kadar yardımsever olduklarının güzel bir göstergesi.

Gözü Belediye Başkanı Hakkı Tekin'in de her yıl ramazan ayında yoldan geçenlere yaptığı iftar organizasyonu da yardımseverlikte güzel örneklerden birisi. Yine 2012 yılı kış ayında, yollar kapandığında Gözü'de mahsur kalan yolculara Gözü'lülerin evlerini açıp, yolda mahsur kalanlara çay, çorba ikram etmeleri, son dönemin gözde yazarlarından, Hasan Ali Topbaş'ın “Kuşlar Yasına Gider” romanına konu olmuş, Usta kalem Soner Yalçın'da 30.12.2016 tarihli “Hırs Atına Binenler” yazısında bu konuyu işlemiştir. Afyon Kurtuluş gazetesi de 27.11.2016'da bu konuyu “Gözü'lülerin misafirperverliği ROMANLARA KONU OLDU” diye haberleştirmiştir. Yazımızın sonunda bu haberi de okuyacaksınız.

HOŞGÖRÜLÜDÜR AYNI ZAMANDA

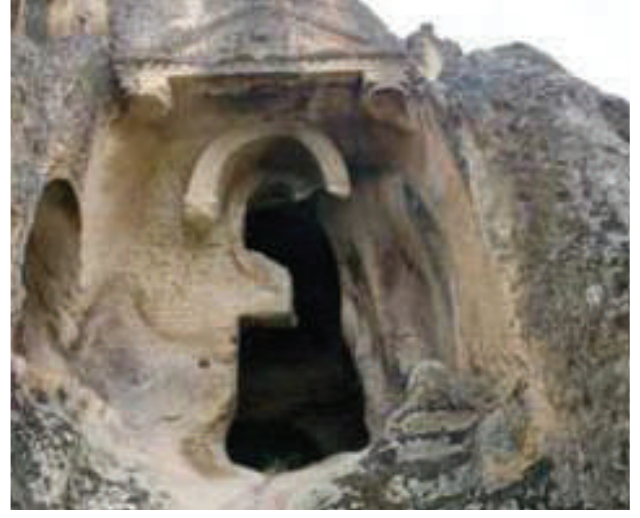
Çevre ilçelerin hiç birisinde görülemeyecek ölçüde hoşgörülüdür Emirdağlı. Bakın çevre ilçelere, abdal- lar dediğimiz edelerimiz hangi ilçede barınabilmiştir? Hiçbir komşu ilçede abdallar yoktur, çünkü oralarda barınamamışlardır. Ama Emirdağ'la bütünleşmişler, Emirdağ kültürünün bir parçası olmuşlardır. Türkülerimizi ve folklorumuzu bugünlere taşımada önemli görev üstlenmişlerdir.

*"Edeler edeler bizim edeler,
'Hadır'dan geliyor bizim gedeler,
Kimsenin malında gözleri olmaz,
Emirdağ'ın gülü bizim edeler."*

Çınar Başkaya

Bu sayıda Sevgili **Ömer Faruk Yaldızkaya'nın** "**Emirdağ'da Abdal Geleneği**" başlıklı inceleme yazısında bu konunun derinlemesine incelendiğini göreceksiniz.

Bunun yanında misafirperverdir, garibi, ihtiyaç sahibini korur, gözetir. Özellikle Emirdağ'a gelen yabancı memurları sahiplenir, bu yüzdendir ki Emirdağ'a gelen memurlar için "**Hasırsız geldiler, kusursuz gittiler**" denir.

YİĞİT OLUR EMİRDAĞ'IN İNSANI

Emirdağ topluluğu, devletine bağlı ve yasalara saygılı bir toplumdur. Ülke bütünlüğü söz konusu olduğunda, bütün varlığıyla devletin yanında olmuştur. Özellikle gurbette birbirlerine tutkun, hemşeri canlısı, mert ve sözlerinin eri insanlardır.

Belçika'da, Brüksel kentinde bulunan Emirdağlı işçilerin, PKK'ya karşı almış olduğu yiğitçe tavır, bunun bir ispatıdır.

Geçen yıl, Belçika'da yaşayan Emirdağlılar, terör örgütü PKK'nın AB binası önüne kurduğu çadırı ve astıkları paçavraları yakarak, bölücülere geçit vermemiştir. Cesurdur, gözü karadır Emirdağ insanının. Yiğidin harman olduğu yerin Emirdağ olduğunun hakkını, fazlasıyla vermektedir.

Kurtuluş Savaşında Milli Mücadele ateşini ilk yakanlardan, Afyon, Eskişehir ve Kütahya'da Milli Mücadeleyi Emirdağ merkezli olarak örgütleyerek, Karakeçili Milli Alayını kuran Bayatlı Yarbay Arif Beyi ve onun komutasındaki Abdil Ağa (Türkmen), Kara Ahmet Efe (Pala), Çerkez Mehmet (Başaran), Tahir Efe (Ünlü), Elhanlı Yusuf Çavuş (Kocabaş), Borazan Mustafa (Yardımcı), Ekizceli Bekir Çavuş (Altıntaş) ve adını sayamadığım diğer kahramanlarımızı rahmet ve minnetle anıyorum.

Milli Mücadele Kahramanı
Tahir Efe

Gömülülerin misafirperverliği ROMANLARA KONU OLDU

Yoğun kar yağışı ve tipinin etkili olduğu 27 Ocak 2012 tarihinde, Afyonkarahisar-Ankara Karayolu'nda mahsur kalan sürücülere başta Gümü Belediyesi olmak üzere yöre halkının kucak açması ve evlerine misafir etmesi Hasan Ali Toptaş'ın kaleme aldığı "Kuşlar Yasına Gider" romanına konu oldu. Sözcü gazetesi yazarı Soner Yalçın, dünkü yazısında örnekler verirken, bu olaya da yer verdi

Sözcü gazetesi yazarlarından Soner Yalçın, Gazeteci Ahmet Şık'ın gözüaltına alınmasıyla ilgili 30.12.2017 tarihinde kaleme aldığı yazısında, 2012 yılının Ocak ayında Gümü halkının kardan kapanan yolda kalan yolculara, Gümü halkının gösterdiği misafirperverliğe de yer verdi.

"Hırs atına binenler" başlıklı yazısında, çeşitli örnekler veren Yalçın, Hasan Ali Toptaş'ın kaleme aldığı "Kuşlar Yasına Gider" romanında anlattığı bir olaya da yer verdi.

Hasan Ali Toptaş, söz konusunun romanının baş karakteri Ankara'da yaşayan tanınmış bir yazar olduğunu anlatan Yalçın, şunları kaleme aldı:

GÖMÜ'DEN YAVAŞ GEÇ

Ömrü yollarda geçen şoför Aziz'in asaletini görmemiz için romandan şunu paylaşmalıyım sizinle...

"Afyon/Emirdağ Gümü'den geçerken her seferinde yazar oğlundan otomobili yavaş sürmesini istiyor. Bir seferinde yine Gümü'den yavaşça geçerlerken oğlu dayanamayıp sebebini soruyor. Bu şoför Aziz'in, Gümü halkına saygı durusu idi. İki yıl önce karakış bastırıldığında yolda bir sürü aracın mahsur kaldığını; çaresiz insanlara Gümü halkının battaniye ve yiyecek dağıttığını izlemiştir televizyonda. Bunu anlatırken birden ağlamaya baslar...

"Len Müslüman, durduk yerde niye ağlıyorsun sen, dedi anem arka koltuktan, kendi derdimiz bize yetmiyor mu? Yolda kalanlara yiyecek vermişler, cay dağıtmışlar iste, ne var bunda ağlayacak?

Yahu, dedi babam hıçkırıklarının arasından; o insanların yüzleri var ya yüzleri, dağıtılan çaydan daha sıcaktı... Gümü başkadır... dedi titrek bir sesle; onun için sen sen ol, buraya geldiğinde daima yavaş geç..."

GÖMÜ HALKI SEFERBER OLMUŞTU

Emirdağ İlçesi'ne bağlı Gömü Beldesi civarında, 2012 yılının 27 ocak günü başlayan ve etkisini artıran kar yağışı, ulaşımın durmasına neden olmuş, yoğunlaşan kar yağışı yüzünden, özellikle büyük araçlar yoldan çıkarken, yol tamamen kapanmıştı. Yolun kapanmasıyla mahsur kalanlar için Gömü kasabası afet merkezi gibi çalışmış, Gömü Belediyesi personeli, Emirdağ Bölge Trafik Şube Müdürlüğü Personeli, AFAD ekipleri, 112 Ekipleri tarafından yapılan müdahaleler sonrası yolların kapanmasıyla Gömü Belediyesi'ne ait Düğün Salonu ve kasabadaki lokanta, kahvehanelerde yolcuları misafir etmişti.

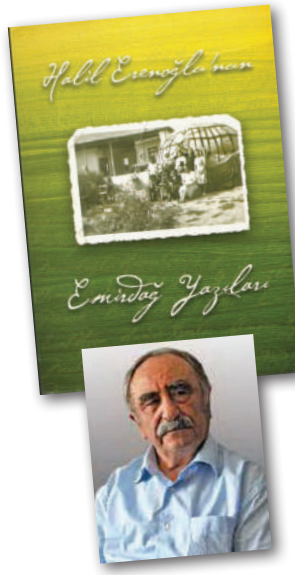
Gömü Belediye Başkanı Hakkı Tekin, gece boyunca yolcularla bizzat ilgilenmiş ve ihtiyaçlarının karşılanması konusunda personeli görevlendirmişti. Yüzlerce aracın Gömü kavşağında misafir eden Gömülüler, evlerine de yolcuları misafir alarak örnek davranış sergilemişlerdi.

Afyon Kurtuluş Gazetesi

Sibel Erenoğlu
İş insanı – gazeteci

EMİRDAĞLILARIN MORALE REEL ETKİSİ!

*Réel; gerçek, varlığı inkâr edilemeyen.
Moral; insanın ruhsal gücü, manevi güç,
maneviyat.
Türk Dil Kurumu bu iki kelimeyi böyle
tanımlıyor.
Önemli Not: Bu yazı uzun olacak...
Barbaros Şansal*

Kendisini eşcinsel terzi yamağı olarak tanımlayan, Reina katliamından dakikalar önce sosyal medyada yayınladığı 2017 yeni yıl mesajında, Türkiye'ye hakareti nedeniyle imza toplayan yüzlerce vatandaşı tarafından, hakkında suç duyurusunda bulunulan ve KKTC İçişleri Bakanlığı'nca sınır dışı edilen şahıs. Mahkeme tarafından "Türk Milletini ve Türkiye Cumhuriyeti Devletini alenen aşağılama" "b...kunda boğul Türkiye" sözleri için 6 ay 20 gün hapis cezası alan bu şahıs, Belçika'da yaşıyor. Türkiye söz konusu olduğunda vergi veriyorum diyor!

İki gün önce aynı şahıs 17 Aralık 2018'de yine sosyal medyada Euronews Türkçe haber kanalının (Belçikalı Milliyetçilerden, hükümete mülteci ve göç anlaşması protestosu) tweetini alıntılararak, "Son derece haklılar, Faslılar ve Afyon Emirdağlı yobazları gördükçe hem de!" tweeti ile akıllara; "Belçikalılara, Emirdağ mı büyük Türkiye mi?" sorusunu sorduran Emirdağlılar üzerinden, Belçika'da oturum almak ve kendini gündemde tutarak Avrupa'da kalmak gayesi olduğunu getiriyor. Kendisine yer arıyor... Belçika'daki Emirdağlılar'a hakaret eden Şansal'a, halkı kin ve düşmanlığa tahrik ve aşağılama nedeniyle Emirdağlılar tarafından hukuki süreçler başlatıldı. Öte yandan tüm Emirdağlılar sosyal medyada Barbaros Şansal'ın tweetine gerekli

yanıtları da vermekte...

Türkiye'ye hakareten yargılanarak cezalandırılan Şansal'ın, Türkiye denilince akan suların durduğu Emirdağlılara saldırması, Emirdağlılar üzerinden kurban kesmesi Belçika'da rahat edemeyeceğinin de göstergesidir aslında!

Ne demiştik başta; "Emirdağlıların Morale Reel Etkisi!" 17 Aralık Şeb-i Arus – Mevlana haftasını yaşadığımız bu günlerde Mevlana'nın, "Surete mana ile güzellik ver. Zira surete mana, kanat olur" deyişi ile Emirdağ ve Emirdağlı manasına değineyim önce...

Emirdağ'ın taşını, toprağını, suyunu, havasını her zaman özleriz...

Tarihi 5000 yılı geçen bu coğrafyada, 1000 yılı geçen bir zaman içinde yerleşik yaşam bulan Emirdağlıyı, kendine has toplum özellikleri ve kültürel dokusu ile sarmalamıştır Emirdağ!

Her Emirdağlı kendi öznesinde "İlginç olmayanı biz yapmayız!" dedirtecek türden bir başarı öyküsü taşır... Bu genetik dokunun mirasçıları her zaman şaşırtır, her zaman heyecan verir...

Bir o kadar kolay olan Emirdağlı, bir o kadar da zordur aslında... Bilen çözer, bilmeyen şaşar bu işe!

Kaf dağının ardı yoktur Emirdağlıya. Eğer isterse oraya da gider!

Emirdağlının becerisi olarak gördüğümüz her şey, hem bir zekâ, hem de bir dayanıklılığın yanı sıra, bilginin ve ön-görünün doğru bulgulanılıp zamanında

ve iyi kullanılmasıdır aslında! Bu niteliklere haiz toplumsal dokunun içinde kültürüyle de harmanlanmış Emirdağlı, nereye gitmiş olursa olsun başarıyı da götürür beraberinde... Gittiği yerlere de moral olur, çıta yükseltir, etki eder, güç katar Emirdağlı...

Temel taşlarımız olarak gördüğüm unsurları şöyle bir sıraladığımda zengin kültürel dokumuz, tarihimiz, kozmopolit yapımız" ki ben buna örüntülerimiz demeyi seçiyorum", sosyal değerlerimiz ve ekonomik süreçlere kattıklarımızla, Emirdağlı olmayı "moral yükselten" manasında buluyorum.

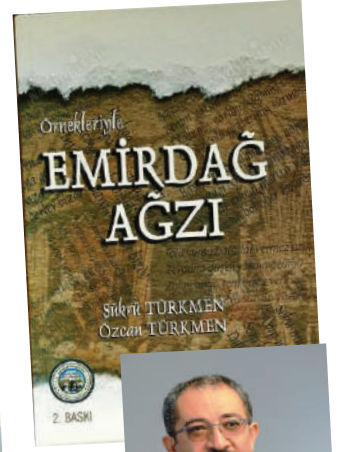
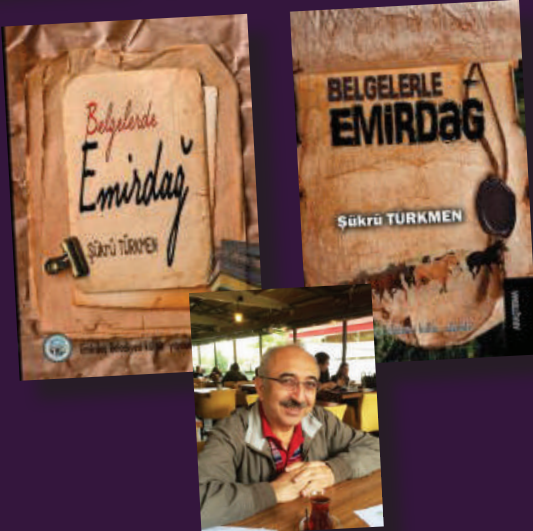
**Her Emirdağlı
kendi öznesinde
"İlginç olmayanı
biz yapmayız!"
dedirtecek tür-
den bir başarı öy-
küsü taşır... Bu
genetik dokunun
mirasçıları her
zaman şaşırtır,
her zaman heyecan verir...**

Bundan sonraki süreçlere bir yanıt olsun diye, buradan sesleniyorum!

Eskişehir, Belçika gibi yerlerde gösterdiğimiz, ne yazık ki sözde kalan çokça ifade edip kullanamadığımız “nüfus sayımının” “güç birliği” kanalını güçlendirmek amacıyla “biz Emirdağlıların gittiğimiz yerlere götürdüğümüz iyileştirmeyi, “iyi etkiyi ve katkıyı” kapsamlı bir rapor çalışmasında toplandığında, bu raporla “Emirdağlıların Morale Reel Etkisi” ortaya konmuş olur.

Bu moral ile bir yazı dizisi çıkaracak hatta kitaplaştıracak kadar bol malzemeli ve çok keyifli bir alanda buluveriyorum kendimi...

Şimdilik aşağıda okuyacaklarınız, moralimi yükselten aynı zamanda gururlandıran Emirdağlılardan bahsediyor olacak. Dikkatleri çekmek istediğim konu ise “Emirdağ Kitaplığı” olarak adlandırdığım ilk bölüm.

Örneğin ortaokul yıllarımda bu konuda ilk karşılaştığım ve okuduğum kitap Emirdağ folkloruna ve kültürüne büyük katkı sunan Metin Akın'ın yazdığı “Dünden Bugüne Emirdağ” kitabıdır. “Frig” kelimesini ilk öğrendiğim kitaptır aynı zamanda. Metin Hocamla Emirdağ yaylalarını adım adım yürüyüp, ondan dinlemek de büyük bir şanstır benim için... Emirdağ'a dair okuduğum ilk kitap olması hasebiyle, bu kitabı okumamın üzerinden çeyrek asırlık bir süre geçtiğinde, amcam Halil Erenoğlu'nun “bu konuda çalışma yapan hemşerilerimizin gayretlerine ortak olmak amacıyla” kaleme aldığı Emirdağ Dergisinde yayınlanmış yazılarının da yer aldığı “Halil Erenoğlu'nun Emirdağ Yazıları” adlı kitabının yayınevi sahibi ve editörü olarak amcam Halil Erenoğlu ile birlikte bir katkı sunmak bana da nasip oldu...

Ömer Faruk Yıldızkaya'nın “Her Yönüyle Emirdağ”, “Emirdağ Yöresi Türkmen Ağıtları”, “Emirdağ'da Lakaplar” kitapları yine Emirdağ kitaplığında gururla gösterdiğim örneklerden. Ömer Faruk Yıldızkaya aynı zamanda Emirdağ konusundaki yazıları ile Emirdağ Dergisi'nde de yer almakta, Emirdağlıları aydınlatmakta...

Lise yıllarımda, Emirdağ Lisesi eğitim öğretim yılı açılışı için bana sunuculuk görevi veren ve aynı zamanda psikoloji dersime giren Özcan Türkmen hocamla yollarımız her zaman kesişti. Özcan Türkmen'in, “Emirdağ Ağzında Atasözleri ve Deyimler” Şükrü Türkmen ve Özcan Türkmen'in birlikte yazdıkları “Emirdağ Ağzı”, Şükrü Türkmen'in “Suvermez Köyü” ve “Belgelerle Emirdağ” kitapları da gösterebildiğim çok önemli örnekler... Özcan Hocamın ayrıca Emirdağ Dergisi'nde de uzun süreli gönüllük esasıyla yazı işleri müdürü olarak hatırı sayılır emeği var. Şükrü Hocam'la da, Osmanlı Arşivinde “Emirdağ'da Belediye Başkanı olan Vahit Ağa'nın” belgesine rastlayıp, bana “Deden olabilir mi” diye sorduğunda ve benim de geçen senenin Emirdağ Vakfı takvimi için araştırma yaparken, Emirdağ Çarşı Camii hakkında Şükrü Hocama danışmışlığımız var...

“Siladan Yeni Vatana Göç -Emirdağ-“ Göç Çalıştayı kitabı ile Mesut Acet ve Mesut Acet’in pek çok şair ve yazarın kitaplarındaki gönüllülük esasıyla sağladığı katkılar ve son üç yıldır Emirdağ Vakfı yönetiminde birlikte çalıştığım Mesut Acet’in yine Emirdağ Dergisindeki büyük emekleri...

Kendisini hiç tanımamış olsam da Emirdağ kitaplığına 2003 yılında kattığı eserin yazarı Erkan Çalık da öyle. “Emirdağ” adlı bir kitabı da Çalık sunmuş yazılı kaynaklarımız arasına...

Bildim bileli yazar, okur, araştırmacı Fikret Fıçı. Ruhları şad olsun, “Emirdağ Şehitleri” kitabı da onun katkısı.

Diğer yandan hemşerilerimizden romanları ve şiir kitapları ile bu yelpazeye çok değerli katkı koyanlar da var. Kabak Tadı mesela... Hakiki Kabakçı’dan... Ayşe Yamaç çocuk romanları ve hikayeleri ile Ali Yürük tiyatro eserleri Çatallı Köy ve Türkmen Düğünü ile Huriye Saraç’ın dört ciltlik Öğretmen Benisa kitabı ile Adnan Durmaz, Milli Mücadelede Emirdağ’ı anlatan Ateşte Açan Çiçekler ile... Selda Davran’ın Oyun Bitti ve Umut Oyunu kitapları ile, Şengül Işık’ın Kara Fidan kitabı ile, Birgül Kapaklıkaya Eryürük’ün, Mutluğun Şifresi ve Yüreğimden Dökülenler kitapları ile Kadriye Yürük’ün Bir Kır Çiçeği kitabı ile Yoksul Derviş (Şemsettin Kubat)’ın Türkülerin Dili, Yunusça Şiirler ile... Daha çok verebileceğim şair, yazar, ozanımız var... En güzeli

ise; bu değerli çalışmaların, daha çok isim verebilecek kadar çoğalmış olması...

Fakı Edeer, örneğin; “Harman” kitabı ile kültürümüzü harmanlamış sazi ve sözü ile kültürümüzü yaşatan önemli değerlerimizden... Yine Emirdağlılar Vakfı yayın kurulundan Fikret Akın’ın tüm gelirlerini vakfa bağışladığı 10 ayrı şiir kitabı... Bu gün yarin elinize alacağınız yeni kitabı Emirdağ’dan Esintiler... Çıkmadan önce haberini aldım. Editörlüğünü Mesut Acet’in yaptığı bu kitapla Fikret Hocam 20 yıldır Emirdağ Dergisi’nde yayınlanmış tüm yazılarından oluşan geleneklerimiz, adetlerimiz, göreneklerimizi bir bütün halinde sunuyor... Burada belirtmeden geçemeyeceğim, katıldığımız Emirdağlılar sosyal ve kültürel etkinliklerinde Fikret Akın, Fakı Edeer, Mesut Acet mutlaka olmalı ve olmaya devam etmelidir. Hele, “Söğürmez diyolar engin ovalı...” nağmeleri ile Hamza Halaç’ı unutmak ne mümkün...

Kültür ve edebiyat çalışmalarındaki katkıları ile aynı zamanda Emirdağlılar Vakfı Yayın Kurulunda ve Danışma Kurulunda da katkı sunan Muharrem Kubat hocam örneğin. Hatta bir sır vereyim Emirdağlıların Eskişehir’deki ilk dergisi 1963’de hepimizin Hocası Muharrem Kubat tarafından yayınlanmıştır. Şahane bir sayı... Eğer bu ilk sayıyı temel alırsak Eskişehir tarihindeki dergiler içinde en eski dergidir diyebiliriz... 55 yıl önce! Gördünüz mü

işte... Nasıl böbürlenmeyeyim!?

Eskişehir yazın hayatına sunulmuş Emirdağ Dergisi gönüllülük esasıyla bunca yıl Eskişehir’e örnek olmuş bir başarı öyküsü değil midir? Eskişehir’de yayınlanan kültür sanat edebiyat dergileri içinde en eskisi olmayı başaran bu dergi Eskişehir’de yazın hayatında “Emirdağlıların Morale Reel Etkisi” ni gözler önüne sermiş olur.

Emirdağ Kitaplığı’nda, şiir kitaplarına ve romanlarımıza girdiğimizde gururla gösterebileceğim daha pek çok örnek vardır aslında. Şimdi aklıma gelenlerden hareketle yazdığım emektar şair ve yazarlarımıza gönül koymadan alta yoruma ekleyerek lütfen düzeltmelerini rica ediyorum.

Bugün Emirdağ tarihini, kültürünü anlatan etkinlikler, oluşturulan sosyal alanlar ve bin bir emekle hazırlanan yazılı kaynakların, tarihimizde yerini alması da hazırlayan her bir Emirdağlı’nın kolay olmayan bu işleri başarması memnuniyet verici bir gayret örneğidir...

Emirdağlıyı güçlendirir... Moral verir...

Mevlana’nın “Eli görmeyen kişi, yazıyı kalem yazdı sanır” sözleri ile Şeb-i Arus haftasını kutluyor, tüm okurlarımı saygıyla selamlıyorum...

**Minikler
Grubu**

Hafta içi: 14:00 -16:00
C.tesi: 11:00 13:00 -13:30 15:30

**Yeni Başlayanlar
Grubu**

Hafta içi: 14:00 16:00
C.tesi: 11:00 13:00 13:30

**Orta Seviye
Grubu**

Hafta içi: 14:00 16:00
C.tesi: 11:00 13:00 13:30 15:30

**İleri Seviye
Grubu**

Hafta içi: 14:00 16:00
C.tesi: 11:00 13:00 13:30 15:30

BİLMEZDİK Kİ...

Sokaklar hoşnuttu çığlığımızdan
Gülümseyerek izlerdi büyükler oyunlarımızı
Şen şakrak türküler söylerdik hep bir ağızdan
Oynardık
Hep oynardık
Çelik çomak oynardık, top oynardık, saklambaç
oynardık
Sokaklarda biz, yalnız bunun için vardık
Söverdik de birbirimize
Kavga da ederdik bazen
Sonra barışır, Göksu'ya çimmeye giderdik
Küçücük bir göletti Göksu
Dibi görünmeyen denizimizdi bizim
Zararı var mıydı yok muydu
Bilmezdik ki...

Kış geldi mi dam boyu yağardı kar
Keyiften dört köşe olurduk
Evlerin çatısından atlayıp aşağıya
Beyaz tepelerin içinde kaybolurduk
Kızak kayardık sonra
Kardan adam yapardık kömürden gözlü, ha-
vuçtan burunlu
Bir de atkı sarardık boynuna üşümesin diye
Özenle iliklerdik düğmelerini
Buz keserdi ellerimiz ayaklarımız
Dumanlar yükselirdi başımızdan
Ne de çabuk geliverirdi akşam
"Hadi sofraya!" diye bağıırdı annelerimiz pen-
cerelerden

Karnımız aç mıydı tok muydu
Bilmezdik ki...

Bayramlar ah o bayramlar!
El öpmeler şeker toplamalar...
Naftalin kokulu giysilerimizle
Hoplayıp zıplamalar...
Cümle kapısı ardına kadar açık olurdu kerpiç evlerin
Hangi teyzenin elini öpsek
Baklava börek
Hangi ablaya merhaba desek
Kavrulmuş fıstık
Fasulyeyle fal bakan Müslime ebe
Kuşağının arasında çıkını
Aksakallı, yanık sesli müezzin
Adını hatırlayamadığım kır saçlı şoför
Ve ceplerimizde gün boyu biriken harçlık...
Bir sayardık:
-On, yirmi, otuz, kırk...
Döner bir daha sayardık:
-On, yirmi, otuz, kırk...
Kırk, az mıydı çok muydu
Bilmezdik ki...

Ahmet KÖKEN

AYRIYIM VATANIMDAN

Çekilirken bedenden damla damla kanlarım
Yâd ellerdeyim gönül, vatanımda canlarım
Ahlarım yakar beni, karanlık gecelerde
Merhem olur yarama, sabırlarım seherde

Gözlerimdeki yaşlar, inci inci dizilir
Selamlarken turnalar, dingin dingin süzülür
Gün nasıl doğar turnam, nasıl doğar yurdunda
Candan canlarım vardı ayrılırken ardımda

Bakarken uzaklara dolar dolar gözlerim
Çocukluğum, gençliğim, toprağımda özlerim
Gülle olur, gürz olur, döver beni hazlarım
Öz vatanda var imiş, o hey gidi nazlarım

Hem öksüz hem yetimim, ayrıyım dost yurdundan
Ellerim duadadır batan günün ardından
Toprağımin kokusun yâd ellerden alırım
Yakarken hasretlerim, ateşiyle ölürüm

Yalnızım, kimsesizim, sanmayın ki sessizim
Özlemlerim sılada, annem burda sensizim
Aşyanım harabe, kanatlarım kırıldı
Yaş yerine kan akar, ben şimdi vatansızım

Minever Sezer

KÖYÜN ÇONTUSU

*Biz bu köyün çontusuyuz mera avcumuzun içi
Tuzlamız kayanın düzü yakın yerini biliriz
Hamalın oğlu olmamız hep mi babamızın suçu
Talihimiz kara bizim akın yerini biliriz*

*Etimiz budumuz ne ki kuş kadar anca canımız
Kepeneği kim kaybetmiş taşa yaslanır yanımız
Rızkımız omuz etinden kış girer biter unumuz
Kuruş almayız içinden hakın yerini biliriz*

*Argaca güner sürümüz annaca yatar birimiz
Sızlar durur her yerimiz köyneği aşar kırımız
Ucuzdur alın terimiz o yüzden kesik ferimiz
Taştan ağır kederimiz yükün yerini biliriz*

*Dağlarda geven bol olur yakarız dumanı tüter
Üstüne heren koyarız karası kömürden beter
Vururuz bulgur aşını ikişer kaşıkta biter
Biz nefsi körleriz yeter tokun yerini biliriz*

*Ne ki kafamız yarılsın pes etmeyiz sıyrık ile
Sal gelsin ağa babası çekilmeyiz buyruk ile
Sahibi kenar gezerken didişmeyiz kuyruk ile
Uğraşmayız ayırık ile kökün yerini biliriz*

*Baş çobanın deyneği yiz taş buluruz sapanına
Yazıyı zindan ederiz öte köyün çobanına
Sak durur fırsat vermeyiz yaylamızın yabanına
Basmayız kurt kapanına fakın yerini biliriz*

*İşimizin kalfasıyız usta sözüne uyarız
Koca sürünün içinde emlik kuzuyu duyarız
Göbek adımız Tevekkel her şeyi Hak'tan sayarız
Yoklarsız sol göğsümüzü Tek'in yerini biliriz*

Erdal ERCİN

EMİRDAĞLARI

Güneş doğmuş, Emirdağ'ın üstüne,
Selam olsun sıladaki dostuma,
Sarılırım gurbet elde hasmıma,
Özlemdir yüreğimde Emirdağları.

Emir Afşin kurmuş önce otağı,
Herkes bilir koç yiğitler yatağı,
Uzun Çarşı'dır en canlı sokağı,
Özlemdir yüreğimde Emirdağları.

Dağından ovaya, yayılır duman,
Yaz bahar ayında serilir harman,
Bir yudum suyun, her derde derman,
Özlemdir yüreğimde Emirdağları.

Gölcük yaylasında yayılır kuzu,
Hasretinle bekler, gurbetçin yazı,
Yar eline almış, cümbüşü, sazı,
Özlemdir yüreğimde Emirdağları.

Adaçal'a yağan yağmur sel olur,
Bahçesinde fidanlara gül dolur,
Hasret gönülden sılaya yol bulur,
Özlemdir yüreğimde Emirdağları.

Geçmişe bakınca dalar gözlerim,
Her anımda ben sılamı özlerim,
Aklıma gelince tutmaz dizlerim,
Özlemdir yüreğimde Emirdağları.

ÖZLEDİM-2

Yaş geçtikçe artar geçmişe özlem
Doğup büyüdüğüm ili özledim
Hala yar deyince yanıyor sinem
Çocukluk aşkım gülü özledim

Salıncak kurduğum kaba söğüdü
Atamdan aldığım doğru öğüdü
Kara kağıdı gıcır gıcır yürürdü
Değirmene giden yolu özledim

Üstü toprak örtü kerpiç evimi
Kazamızı mahalleme köyümü
Ağıtları türküleri deyimi
Emirdağ'a özgü dili özledim

Adaçal'da kara kara taşları
Zahmeride kara kara kışları
Maziyi çamı gür ardıçları
Kara guvandaki balı özledim

Tarhana çorbası gırtlı aşını
Yılıda atların şahlanışını
Bahar geldiğinde dağlar başını
Engini yokuşu beli özledim

Yaz gününde dam başında yatmayı
Kartal kalesine kurşun atmayı
Kuzuyu ayırıp koyun gütmeyi
Yeli bele esen yeli özledim

Ahmet'i Mehmet'i Ali Veli'yi
Akıllı uslu yarı deliyi
Nahile köyü tüm havaleyi
Saygıyla öptüğüm eli özledim

Mecel biter özde hasret kalırmış
Fakı gurbet görmek kaderde varmış
Filler doğdukları yerde ölülmüş
Gardaş babam anamgili özledim

Fakı Edeer

PIRİBEYLİ BENİM KÖYÜM

Bir yamaca Piribeyli kurulmuş.
Deli gönlüm sılasına darılmış.
Gül sanıp da dikenlere sarılmış.
Sinemi közlere dağlıyom şimdi.

Dökülüp de gitti gözümde ferler
Burnumda tütüyor doğduğum yerler.
Derdimi anlatsam delirmiş derler.
Kaderimi ipe bağlıyom şimdi.

Orada büyüdüm orada yettim.
Rızkımın peşinde gurbete gittim.
Hasreti kor oldu eridim bittim.
Hırçın ırmak gibi çağlıyom şimdi.

Hüyüğün başında her yer görünür.
Düzovası gelinciğe bürünür.
Yemlikler kazılıp dürüm dürülür.
Maziye düşünüp ağlıyom şimdi,

Yayla uzak değil giderdik yaya.
Samıda bakardı dikili kaya.
Gözümün yaşları sığmıyor çaya.
Hoyratla gönlümü eyliyom şimdi

Orbuk tarlasında çok ettim nadas
Beynimde karışmış kes ile badas.
Gurbet saray olsa içim de kodes.
Bu kara yazgıma bağlıyom şimdi.

Yılanlı yoluna buğday ekerdik.
İçinde çavdarı tek tek çekerdik.
Köyün alt yanına harman dökerdik.
Sılasız yolları boyluyom şimdi.

Alibaz dağında çok olur keven.
Selcene gidipde kazardık çüven.
Aktara döndere sürerdik düven.
Yadelde gönlümü eyliyom şimdi.

Güller hüyüğünde beygir güderdik.
Buğdayı kaynatıp bulgur ederdik.
Fetdoluna değirmene giderdik.
Sılama türküler söylüyom şimdi.

Azmide köprü yok sudan geçerdik.
Tuğlukda pıtayla kamış biçer dik.
Çırçırda kaynayan sudan içerdik.
Kötü kaderimi hoyluyom şimdi.

Orda olup kadon tepeye çıksam.
Kara kaya inli hüyüğe baksam.
Efkârlanıp bir de sigara yaksam.
Hasrete kurşunlar yağlıyom şimdi

Köyümden almıştım gönül yarası.
Hiç sönmedi o sevdanın çırası.
Bitmedi kaderin yazı turası.
Al çıkarıp kara bağlıyom şimdi.

Bayat kulu gibi kör duman başım.
Arısız kovanım inliyor döşüm.
Silenim olmuyor gözümde yaşım.
Sürsüz çobanım haylıyom şimdi

Mehmet Ali'm gurbet canıma yetti.
Ah ile vah ile bir ömür bitti.
Babam anam. öbür dünyaya gitti.
Yetim çocuk oldum ağlıyom şimdi.

Mehmet Ali Akçınar

KÖYÜM BİR BAŞKA

Bizim köyümüz, yeşil Ekizce var ya,
Neşesi bir başka, tasası bir başka,
Kurulsun hele bir düğünü gör, orda,
Çalgısı bir başka, türküsü bir başka.

Kışın karı yağmaz, yazında yağmuru,
Karşısında Emirdağ, dağlar ulusu,
Davetlerinde herkesin bulunuşu,
Yemeği bir başka, sofrası bir başka.

Yolu yordamı öğrenmiş, gönül kırmaz,
Kimse kimseye kızıp, küsüp, darılmaz,
Selamsız, dostlar meclisine varılmaz,
Gençleri bir başka, yaşlısı bir başka.

Bilir insanları saymayı, sevmeyi,
Gelen misafire hürmet etmeyi,
Evde öğrenir edebi, terbiyeyi,
Analar bir başka, kızları bir başka.

Kula kulluk etmez, küfür bilmez,
Büyüklerinin sözlerini hiç kesmez,
Hak etmiyorsa, kesinlikle istemez,
Babası bir başka, oğlu bir başka.

Başından hiç çıkarmaz şarpayı,
Üstünede bağlar, oyalı yeşil yazmayı,
Sonrada giyerler albasma şalvarı,
Fistanı bir başka, mintanı bir başka.

Tek başına yaşıyor, garip sessizdir,
Yalnız kalarak yaşamaksa delirtir,
Mahsun, küskün, üzüntülü, dertlidir,
Ağrısı bir başka, sancısı bir başka.

Özlem duyar yavrusuna, torununa,
Sevip, basmak ister, onları bağrına,
Her an, her dakika, geliyor aklına,
Sevmesi bir başka, sevgisi bir başka.

Kaderi buymuş, yalnızlık çekilmez,
Çaresizdir, elinden de birşey gelmez,
Göz görmez, eli yetmez, dili söylemez,
Ağıdı bir başka, ağlama bir başka.

Köyümüz çoktan Avrupa'ya karışmış,
Yıllık ise, bir ay izinleri varmış,
Köylerinde olmaya hasret kalırmış,
Hayali bir başka, düşleri bir başka.

Koskoca köylerde, ihtiyarlar kaldı,
Yedinci ayda gelenlerle çoğaldı,
Yalnız başına yaşamaksa zoraldı,
Yatması bir başka, uyumak bir başka.

Bir iki katlı avlulu büyük evler,
Karanlık, geçmeyen, upuzun geceler,
Daha neler, kara kara düşünceler,
Dertlisi bir başka, dertsizi bir başka.

Garip, mahzun, Gözü yaşlı bakışların,
Çok zor geçiyor, yalnızlıktan kışların,
Burda bulunan baykuşların, kuşların,
Ötüşü bir başka, uçuşu bir başka.

Sesleri duyulmuyor ihtiyarların,
Hal hatırı nasıl ananın, babanın,
Üşürlermidir, közü varmı sobanın,
Ateşi bir başka, dumanı bir başka.

Köşe başlarında yolunu gözletir,
Kızı, oğlanı, çocukları özletir,
İhtiyarlık, yalnızlık garipleştirir,
Durması bir başka, kalması bir başka.

Şöyle, sırtını dayamıştır kırtmaya,
Doyulmuyor ki; havasına, suyuna,
Dayanılmıyor sevdasına, aşkına,
Özlemi bir başka, hasreti bir başka.

Ulu yoldan bakınca çok harikasin,
Gamı, kederi başından atarsın,
Seni seyrediyorum, tam karşımdasın,
Asalet bir başka, güzellik bir başka.

Hamza ALTINTAŞ

GÖZÜ UNLU KÖFTE (Yağlı Köfte)

MALZEMELER:

Köfte harcı için:
Köftelik (göce) 1 büyük su bardağı
Tuz
Nane
Su (aldığı kadar)

İçi için:

Hazırlanmış dökülmüş köfte
1 adet patates (tavla zarı büyüklüğünde küp şeklinde doğranmış)
1 su bardağı haşlanmış nohut
2 kaşık tereyağı (tepeleme)
2 kaşık un
1 kaşık salça
Karabiber
Kırmızıbiber ya da pul biber
Su (9 – 10 su bardağı koyu ya da duru isteğe bağlı ayarlanır)

Üzerine:

Limon

YAPILIŞI:

Köfte yapılışı:

Köfteliği (göce) tuz, nane ve aldığı kadar su ile kulak memesi kıvamında yoğrularak, küçük parçalar halinde işaret parmak ve orta parmak arasında sıkılarak ya da yuvarlanarak dökülür.

2 kaşık tepeleme tereyağı ile 2 kaşık un hafif pembeleştirilir. Salça eklenip sotelenir. Sotelenen salçaya biraz soğuk su ilave edilip iyice karıştırılır. Karabiber, kırmızıbiber ilave edilip, özleştikten sonra ardından sıcak su ilave edilerek üç dört taşım kaynadıktan sonra, nohut, köfte ve küp şeklinde doğranmış patates, tuz, eklenir. Aşağı yukarı 20-25 dakika orta ateşte pişirilir.

MALZEMELER

HAZIRLIK AŞAMASI

Servis tabağına alındıktan sonra isteğe bağlı limon suyu ile yenir. Afiyet olsun.

Tarif: Nuriye Erenoğlu

BİR ÖĞRENCİNİN ELİNDEN DE SEN TUT BİR ÖĞRENCİYE DE SEN DESTEK OL...

MALİ DURUMUNUN ZAYIF OLDUĞUNU BELGELEYEN BAŞARILI ÖĞRENCİLERİMİZ İÇİN
BURS BAĞIŞLARINIZI BEKLİYORUZ...

Emirdağlılar Vakfı Başkanı Hasan Murat Kahya 2018-2019 eğitim öğretim yılının özellikle ekonomik sıkıntı içerisinde bulunan öğrencilerin desteklenmesi için “Bir Öğrencinin elinden de sen tut” çağrısında bulundu.

“Geçtiğimiz eğitim öğretim döneminde 140 öğrenciye burs verdik. Destek olan tüm hayırseverler hemşerilerimize teşekkür ederim. Bu eğitim döneminde de Burs Komisyonumuz tarafından web sitemizde yayınlanan BURS BAŞVURUSU alanından başvuru formunu doldurarak, e-devlet üzerinden istenilen belgeleri sunan başarı puanı en az 2,5 olan öğrencilerimiz için burs bağışlarınızı bekliyoruz” dedi.

BURS MİKTARI BİR ÖĞRENCİ İÇİN YILLIK 1000 TL
BURS HESABI :VAKIFBANK TR6400015 00158007285727281

**BURS HESABINA YATIRILAN PARALAR SADECE BURS İÇİN
KULLANILIR**

**BURS HESABINA YATIRDIĞINIZ PARALAR BANKA HESABINDAN
DOĞRUDAN İHTİYAÇ SAHİBİ ÖĞRENCİLERİMİZİN HESABINA AYLIK
OLARAK AKTARILMAKTADIR.**

**BURS MİKTARINI BİR DEFADA YATIRABİLECEĞİNİZ GİBİ KASIM-
HAZİRAN ARASINDA 125 LİRA TAKSİTLE DE YATIRABİLİRSİNİZ.**

Ülkemizdeki gelir dağılımındaki dengesizlik ve ekonomik şartlar göz önüne getirildiğinde, bazı öğrencilerimizin eğitimleri sırasında maddi sıkıntılar yaşadıklarını dile getiren Emirdağlılar Vakfı Başkanı Hasan Murat Kahya “Ekonomik sıkıntılar içerisinde bulunan velilerin bu durumları, dolayısıyla eğitim gören çocuklarına yansımaktadır. Sosyal devlet olmanın sorumluluğu içerisinde devletin eğitime katkılarının yanında, maddi durumları yerinde olan vatandaşlarımızın da eğitimlerini sürdürmek isteyen öğrencilere destekleri kültürümüzün gereğidir” dedi.

“Okullarda eğitim gören çocuklarımızın yanında, desteğe ihtiyaç duyan bir hayli öğrenci bulunmaktadır. İmkanlarımız dahilinde üniversite öğrencilerine burs sağlamakla birlikte tüm öğrencilere yardımcı olabilmemiz kapasitemizi aşmaktadır. Bu durum karşısında, hamiyetperver hemşerilerimizden Üniversitede okuyan öğrencilerimize destek sağlamalarını, onlara yardım ellerini uzatmalarını diliyor ‘Bir öğrencinin elinden de sen tut’ diyoruz.”

Her şey eviniz için

Bizde neler bulabilirsiniz ?

Mobilya, Aksesuar, Genç mobilyası, Büro mobilyası, Avize, Beyaz eşya, Elektronik, Züccaciye, Makina halıları, El dokuma halıları, Otel halıları, Cami halıları, Duvarдан duvara döşeme halıları, Zemin kaplama ürünleri, Ev Tekstili ve perde, İç mimarlık hizmetleri

SİZDEN GELENLER

Değerli hemşehrilerimiz, anılarınızdan bugüne aktarmak istediğiniz fotoğraf ve geçmiş zamanda sandıklarınızdaki yazılmış mektuplarla bu sayfalar sizin.

Bu fotoğraf, Emirdağ Lisesi Müdürlerinden Hasan Potuk 3 yaşlarındayken çekilmiş. Yozgat'ta asker olan amcası Kadir Potuk'un yeğenini çok özlemesi üzerine istediği fotoğraf... O dönem askerlik 3 yıl

E-Mail: emirdagvakfi@gmail.com
adresine iletebilirsiniz

Ahmet Potuk (1927-2005) ve oğlu Hasan Potuk

EMİRDAĞLILAR VAKFI

Duyuru Panosu

vakfa üyelik Vakfımıza üyelik için gerekli belgeler, 2 adet fotoğraf, nüfus cüzdanı fotokopisi, üyelik formunun doldurulması

dergi aboneliği Ücretsiz dergimizin adresinize ulaşmasını istiyorsanız, kargo ücretini karşılamak koşuluyla adres bilginizi vakıf görevlimize iletmenizdir.

burs bağışı BİR ÖĞRENCİ İÇİN 1000 tl peşin/taksitle

BURS HESABI : VAKIFBANK TR6400015 00158007285727281

BURS HESABINA YATIRILAN PARALAR SADECE BURS İÇİN KULLANILIR

aidat hesabı YILLIK AİDAT 50 TL

VAKIFBANK IBAN: TR 130001500158007287451695

çelenk bağışı Vakfımızı 222 233 74 74 nolu telefondan arayarak düğün - cenaze - açılış vb. çelenk bağışı yapabilirsiniz.

vakıf thm korosu bilgi için vakfımızı arayınız

<http://www.emirdagvakfi.org/>

www.facebook.com/vakifemirdaglilar

ücretsiz bağlama Kursu Bilgi için vakfımızı arayınız

dergimize reklam vermek için vakfımızı arayınız

iletişim EMİRDAĞLILAR VAKFI Hoşnudiye Mah. İsmet İnönü (Doktorlar) Cad. Kazım Önal İş Merkezi 43/46 ESKİŞEHİR

0 222 233 74 74

1985'DEN GÜNÜMÜZE...

Eğitimde çığır açan
ETKİN EĞİTİM
modeliyle tanıştınız mı?

★ **ETKİN KOLEJ** ★
"Öğrenmeyi Öğreten Kolej"

Adres: 71 Evler Mh. Alpu Kavşağı ESKİŞEHİR

bilgiislem@etkinegitimkurumlari.com

İletişim: 0222 217 17 50

DenizBank gurbetçilerin yanında!

Gurbetçilerimiz DenizBank ile yurtdışında da
Türkiye’de de birçok ayrıcalıktan yararlanıyor...

- USD, EUR ve TL mevduatta avantajlı faiz oranları
- Kiralık kasada %50 indirim fırsatı
- Dünyadaki tüm ATM’lerden ücretsiz para çekme ve bakiye sorma imkânı
- Yurtdışı havalelerde ücret muafiyeti*

**Döviz
mevduatınıza
çok avantajlı
faizler!**

DenizBank bir Sberbank Grubu kuruluşudur.

f - /DenizBank | www.denizbank.com | 444 0 800

* Sabit komisyon ve muhabir banka ücreti ayrıca tahsil edilecektir. Yıl sonuna kadar geçerlidir.